

**ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ

ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 19^η

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΗ

ΣΤΙΣ 19 - 6 - 2013

**ANNA KONTOY
ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΑΡΤΕΜΙΣΙΑΣ 70 - Τ.Κ. 71601
Ν. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.: 2815003180-6932760949 FAX: 2815003180**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Συνεδρίαση 19^η

Επαναληπτική

Της Αντιπροσωπείας του Τμήματος
Της 19^{ης} Ιουνίου 2013
Ημέρα Τετάρτη και Ώρα 19:30

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΠΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΓΑΠΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΒΡΕΝΤΖΟΥ ΕΙΡΗΝΗ, ΖΕΡΒΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΙΝΙΩΤΑΚΗΣ ΠΕΤΡΟΣ, ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΚΕΝΔΡΙΣΤΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ, ΚΟΥΡΛΕΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΑΡΝΕΛΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΜΑΣΤΟΡΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΜΠΙΚΑΚΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΞΥΛΟΥΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ, ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ ΘΕΟΔΟΥΛΟΣ, ΡΟΜΠΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, ΣΓΟΥΡΟΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ, ΤΖΑΒΛΑΚΗ ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ, ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΧΩΡΑΦΑΣ ΜΙΧΑΗΛ.

ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΟΚΚΙΝΙΔΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΑΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΣΣΩΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΚΑΦΦΕΤΖΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΟΥΜΠΕΝΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΚΟΥΤΑΝΤΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ, ΚΩΣΤΑΚΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΛΥΔΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ ΕΛΕΝΗ, ΜΑΝΙΑΔΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ, ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΜΟΝΙΑΚΗΣ ΜΥΡΩΝ, ΜΠΑΡΤΟΛΟΤΣΙ ΙΟΥΛΙΑ, ΟΡΦΑΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΠΑΤΡΙΚΑΛΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΡΟΥΚΟΥΝΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ΣΑΡΡΗΣ ΜΙΧΑΗΛ, ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ ΜΑΡΙΑ, ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ ΜΑΞΙΜΟΣ, ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ ΙΩΑΝΝΑ, ΣΥΓΓΕΛΑΚΗΣ ΙΩΣΗΦ, ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΤΡΙΑΜΑΤΑΚΗ ΧΑΡΑ.

ΣΥΝΟΛΟ ΜΕΛΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: 53
ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ: 24   ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ: 29

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ανακοινώσεις Προεδρείου.
2. Ενημέρωση Δραστηριότητας της Διοικούσας Επιτροπής.
3. Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή.
4. Ανάπτυξη και Περιβάλλον.
5. Απόψεις του ΤΕΕ-TAK κατά την πρώτη φάση μελέτης αναθεώρησης του περιφερειακού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης της Κρήτης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Λοιπόν, 19 Ιουνίου σήμερα, καλησπέρα καταρχήν σε όλους και όλες, η ώρα είναι 19:54 και αυτή τη στιγμή είμαστε 16 μέλη παρόντα, έχουμε δηλαδή απαρτία με βάση το άρθρο 7 παράγραφος του νόμου 1486, καθώς είμαστε ύστερα από επαναληπτική συνεδρίαση.

Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης είναι:

- Ανακοινώσεις Προεδρείου.
- Ενημέρωση Δραστηριότητας της Διοικούσας Επιτροπής.
- Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή.
- Ανάπτυξη και περιβάλλον με εισηγητή τον συνάδελφο Μπριλάκι.
- Και απόψεις του ΤΕΕ-ΤΑΚ κατά την πρώτη φάση μελέτης αναθεώρησης του περιφερειακού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού και αιεφόρου ανάπτυξης της Κρήτης με εισηγητή τον συνάδελφο Μπάκιντα.

Δεν έχει έρθει κάποιο θέμα εκτός ημερησίας διατάξεως εκτός από τα αναφερόμενα, συνεπώς η θεματολογία μας είναι αυτή που είπαμε πριν και προχωράμε στις ανακοινώσεις Προεδρείου.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

ΘΕΜΑ 1^ο

Ανακοινώσεις Προεδρείου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Στις 13-5-2013 με επιστολή παρατήθηκε ο συνάδελφος Ιωάννης Βαϊλάκης Τοπογράφος Μηχανικός, τόσο από μέλος της Αντιπροσωπείας, όσο και από μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΕ/ΤΑΚ, λόγω συνταξιοδότησης.

Στις 14 του Μάη του 2013 με πράξη του το Προεδρείο της Αντιπροσωπείας η 1394/14-5-13 πράξη, αντικατέστησε το μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του τμήματός μας κ. Βαϊλάκη Ιωάννη που παραιτήθηκε λόγω συνταξιοδότησης, με τον κ. Αποστολάκη Σπυρίδων Ηλεκτρολόγο Μηχανικό που είναι ο επόμενος επιλαχών

του ψηφοδελτίου με το οποίο εκλέχθηκε ο κ. Βαϊλάκης στη Διοικούσα.

Επίσης στις 27-5-13 με σχετική πράξη του Προεδρείου την 1476/27/5^{ου}, αντικατέστησε το συνάδελφο Βαϊλάκη Γιάννη από μέλος της Αντιπροσωπείας με τον συνάδελφο Μπικάκη Βαγγέλη Μηχανολόγο Μηχανικό, που είναι ο επόμενος επιλαχών του ιδίου συνδυασμού της ΠΑΣΚ με τον οποίο εκλέχθηκε ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

Πριν διαβάσουμε την επιστολή του συνάδελφου Βαϊλάκη την οποία θα την διαβάσει ο ίδιος, να καλωσορίσουμε το συνάδελφο τον Μπικάκη, εδώ είναι, στο υπόλοιπο, όσο είναι αυτό το υπόλοιπο. Σου ευχόμαστε εποικοδομητική παρουσία, συνεργασία και βοήθεια.

Να σας διαβάσω τώρα μια επιστολή πριν δώσω το λόγο στο συνάδελφο τον Βαϊλάκη, με θέμα «Εκλογές για την ανάδειξη αιρετών μελών οργάνων του ΤΕΕ».

Στις 17-6-2013 ήρθε μία επιστολή από τη Γενική Διεύθυνση του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας από την Αθήνα που λέει τα εξής:

Σας γνωρίζουμε λέει ότι σύμφωνα με την Α12/Σ31/2012 απόφαση της Διοικούσας Επιτροπής του ΤΕΕ, η οποία ελήφθη στη συνεδρίαση της 11-12-2012, οι εκλογές για την ανάδειξη αιρετών μελών οργάνων του ΤΕΕ θα πραγματοποιηθούν την Κυριακή 24-11-2013.

Ο Πρόεδρος Χρήστος Σπίρτζης

Παρακαλώ τον συνάδελφο τον Βαϊλάκη να μας διαβάσει την επιστολή του και να μας πει δυο λόγια.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Κανονικά πρέπει να μιλάω και να μιλάω μέρες, τι δυο λόγια τώρα, αλλά θα διαβάσω μόνο την επιστολή μου.

Αγαπητέ Πρόεδρε, φίλε Γιώργο, σου υποβάλλω την παραίτησή μου από μέλος της Αντιπροσωπείας και της Διοικούσας Επιτροπής λόγω συνταξιοδότησης.

Άρχισα το επάγγελμα το 1973 μέσα σε τεράστια παγκόσμια οικονομική κρίση, οι νεότεροι δεν την γνωρίζουν, που όμως δεν

κράτησε πολύ και το αφήνω 40 χρόνια αργότερα μέσα σε μια μεγαλύτερη κρίση, που ελπίζω να τελειώσει επίσης γρήγορα.

Ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους ανεξαρτήτως παράταξης, με τους οποίους συνεργάστηκα 19 χρόνια ως μέλος της Αντιπροσωπείας και 14 χρόνια ως μέλος της Διοικούσας Επιτροπής και ζητώ την κατανόησή τους αν κάποτε τους στεναχώρησα.

Τελειώνοντας εύχομαι ολόψυχα επιτυχία στον αγώνα του ΤΕΕ για επιβίωση που είναι άμεσα συνδεδεμένη με την επιβίωση των μελών ενεργών και συνταξιούχων.

Αυτό είναι παιδιά, σας εύχομαι πραγματικά να σας πάνε όλα καλά, να έχετε την υγεία σας και να μείνετε όλοι όσα χρόνια ήμουνα εγώ εδώ πέρα, αν αντέξετε.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι ευχή ή κατάρα;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Όχι είναι ευχή, είναι ευχή. Εγώ αυτό που έχω να πω είναι ότι γίνανε καυγάδες, γίνανε αντεγκλήσεις, αλλά εγώ πέρασα καλά, γιατί όλη αυτή η ιστορία είναι η ζωή τελικά και όποιος δεν τα ζήσει όλα αυτά στην ουσία δεν κάνει τίποτα. Πρέπει να..., και οι κακοαυτές και οι καυγάδες και οι κόντρες και αυτές που υπήρχανε και παλιότερα, τώρα έχουνε λίγο τα πράγματα πέσει, ήτανε ωραία. Γύριζα σπίτι μου και ένοιωθα γεμάτος.

Τώρα δυστυχώς τελειώνω στο επάγγελμα, θα γυρίσω σπίτι μου και θα βλέπω τον Σουλεϊμάν τον Μεγαλοπρεπή, δεν μου μένει και τίποτα άλλο. Δυστυχώς, δυστυχώς, αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Από την πλευρά του Προεδρείου εμείς να ευχαριστήσουμε τον καλό συνάδελφο τον Γιάννη τον Βαϊλάκη, με τον οποίο είχαμε άριστη συνεργασία τόσο στα πλαίσια της Αντιπροσωπείας όσο και εκτός πλαισίου Αντιπροσωπείας. Και εγώ έχω να θυμηθώ μόνο καλές στιγμές με τον Γιάννη, φιλικές, συναδελφικές, τόσο σαν συνάδελφο Τοπογράφο όσο και σαν συνάδελφο Μηχανικό γενικώς.

Εγώ σαν Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας να τον ευχαριστήσω ιδιαίτερα, γιατί είχαμε μία άριστη συνεργασία τόσο σαν μέλος της

Αντιπροσωπείας, τόσο σαν μέλος της Διοικούσας αλλά και σαν μηχανικός όπως είπα πριν. Φοβάμαι ότι δύσκολα βρίσκεις τέτοιους συναδέλφους κανείς. Δεν θέλω να πω τώρα έτσι ωραία λόγια και φαρμάρες κ.λ.π., νομίζω ότι θα υπάρξει ένα κενό στο υπόλοιπο της Αντιπροσωπείας. Ο Γιάννης ήταν μια προσωπικότητα που σημάδεψε το πέρασμά του από το ΤΕΕ. Δεν θέλω να πω έτσι άλλα ωραία λόγια. Αγαπητέ φίλε Γιάννη εγώ σ' ευχαριστώ για τη συνεργασία μας και σαν άτομο και σαν Προεδρείο. Εύχομαι καλή συνέχεια, καλή δύναμη και να μην ξεχάσουμε απ' όπου και εάν βρίσκεται ο καθένας μας.

Δεν ξέρω αν κάποιος άλλος συνάδελφος θέλει να πει κάτι, ο συνάδελφος ο Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Είναι βαρύ κάπως μετά από τόσα χρόνια ν' ακούς το συνάδελφο να λέει, πάω σπίτι μου.

Με τον Γιάννη τον Βαϊλάκη χρόνια και ίσως είναι από τους ελάχιστους ανθρώπους που πραγματικά αγαπήσανε το Επιμελητήριο, με αποκορύφωμα όταν έτρωγε τα χέρια του, σημαίνει ότι ήτανε υπέρ το δέον σε ένταση. Μπορεί να ήτανε παρών, απών, αλλά πάντα ήτανε στο πλευρό των συναδέλφων.

Με τιμά ιδιαίτερα προσωπικά το ότι θεωρώ το Γιάννη ένα φίλο, με όλη τη σημασία της λέξεως. Κάποια στιγμή ειπώθηκε ότι ήτανε ο άρχοντας του Επιμελητηρίου και νομίζω ότι ήτανε. Διότι παρά τις δυσκολίες, παρά τα προβλήματα τα πολιτικά, νομίζω κατά βάθος εμείς προσωπικά συμπίπταμε, διότι νομίζω ότι αυτό το οποίο πάντα ο Γιάννης ήθελε ήταν το κοινό συμφέρον των συναδέλφων.

Ήταν μια προσωπικότητα κι είναι μια προσωπικότητα, ήταν λέω γιατί περνά υποτίθεται στην..., όχι στην αιωνιότητα, περνά στη μη δράση. Ήταν ως προσωπικότητα της ενεργού δράσης και περνά μία προσωπικότητα από την άλλη μπάντα για να το πω και στα κρητικά για να το καταλάβουμε, όχι ότι πέθανε ο άνθρωπος.

Και πάλι τον ευχαριστώ που με τίμησε με την φιλία του και θεωρώ ότι ένα κομμάτι της ζωής μου έφυγε από εδώ. Ίσως επειδή αρχινάμε και γερνούμε. Το αρνητικό της όλης κατάστασης ότι και οι νέοι δεν βλέπω να έρχονται από κοντά μας και αυτό είναι ίσως

το λυπηρό. Ίσως να φταίμε και εμείς με τον τρόπο μας που με τον άλφα ή βήτα λόγο τους απομακρύναμε, πάντως και οι νέοι είναι ίσως γενικό το κακό εκεί που φτάσαμε. Πάντως πρέπει να δούμε πως και τι για να επανέλθουν οι νέοι στο Τεχνικό Επιμελητήριο και στις εκδηλώσεις του.

Ιωάννη Βαϊλάκη σ' ευχαριστώ και πάλι, με τμήσες με τη φιλία σου.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Καλοτάξιδος σε όλο το υπόλοιπο της ζωής σου και γρήγορα ν' ακούσεις και τη λέξη παππούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος που θέλει να πει κάτι; Κανένας άλλος συνάδελφος ή συναδέλφισσα που θέλει να πει κάτι για το Γιάννη; Ωραία.

Πριν προχωρήσουμε στα καθιερωμένα, στα καθημερινά και στα τετριμμένα, Γιάννη σ' ευχαριστούμε και πάλι για τη συνεργασία. Δεν θα πρέπει να χαθούμε, πάντα η συμβουλή σου, πάντα η άποψή σου είχε βαρύτητα. Και δεν θα ξεχάσω, θα μου επιτρέψετε μία λέξη που ακουγότανε πολλές φορές χωρίς να παρεξηγηθεί κανείς, που μου έκανε αίσθηση, μην παρεξηγηθεί όμως κανείς, μ' άρεσε μια λέξη που μερικές φορές την έλεγες και ξεκινούσε από «πι», «πα», εκτόνωνε την κατάσταση.

ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ: Θα μας λείπει το χιούμορ σου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όλα αυτά ήτανε χρήσιμα. Καλή συνέχεια Γιάννη, καλή δύναμη για να απολαύσεις και τα οικογενειακά σου, εγγόνι μαθαίνω κ.λ.π. και πάντα θα περιμένουμε την γνώμη σου και την άποψή σου.

Σ' ευχαριστούμε και πάλι.

ΘΕΜΑ 2°

Ενημέρωση Δραστηριότητας της Διοικούσας Επιτροπής

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πάμε στο επόμενο έτσι της διάταξης, ενημέρωση Δραστηριότητας της Διοικούσας Επιτροπής.

Παρακαλείται ο συνάδελφος Πρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής για την ανάπτυξη του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Συνάδελφοι καλησπέρα, δεν θα μπορέσω εγώ ν' αποφύγω να πω δυο κουβέντες για το Γιάννη. Αλλά να καλωσορίσω και τον Βαγγέλη τον Μπικάκη. Ένα νέο συνάδελφο μηχανολόγο, ο οποίος μπορεί να μην είναι γνωστός πάρα πολύ στα παιδιά της Αντιπροσωπείας, αλλά είναι ένας ικανότατος ελεύθερος επαγγελματίας. Ο οποίος έχει μία έφεση στις νέες τεχνολογίες και ελπίζουμε να είναι σημαντική η συνεισφορά του και η συμβολή του, γιατί χρειάζονται όλες αυτές τις διεισδύσεις στις νέες τεχνολογίες και να μπορέσουμε έτσι να έχουμε έναν άξιο αντικαταστάτη για το Γιάννη τον Βαϊλάκη, ο οποίος τα είπε και ο Γιάννης ο Κασαπάκης, τα είπε και ο Γιώργος ο Αγαπάκης. Νομίζω έχουμε όλοι να πούμε, ο Γιάννης δεν ήταν για κανέναν από μας...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Πρόεδρε συγγνώμη ποιος είναι ο συνάδελφος, να σηκωθεί να τον δούμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ο Βαγγέλης ο Μπικάκης είναι εδώ, ο Βαγγέλης ο Μπικάκης, γι' αυτό είπα ότι είναι...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Συγγνώμη για την...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Το κατάλαβα ότι δεν τον γνωρίζετε οι περισσότεροι.

Ο Γιάννης λοιπόν δεν ήταν εύκολος για κανέναν μας και ειδικά για μένα. Ειδικά για μένα από την πρώτη στιγμή που ήρθε στο Επιμελητήριο, είδα έτσι μια επιβλητική φιγούρα όπως είπε ο Γιάννης ο Κασαπάκης, κατάλαβα ότι δεν έχω να κάνω μ' έναν άνθρωπο συνήθη.

Κάποτε μια άλλη συναδέλφισσα εδώ καλή τον είχε αποκαλέσει Μιγκ Τζάγκερ του Επιμελητηρίου, ροκ σταρ του Επιμελητηρίου και βέβαια όλα αυτά επιβεβαιωθήκανε στην πορεία, γιατί ήτανε ένας άνθρωπος ο οποίος δεν πέρναγε ποτέ απαρατήρητος είτε στις συνεδριάσεις είτε στη Διοικούσα είτε στις παρέες του. Ήταν άνθρωπος με άποψη και είναι άνθρωπος ο Γιάννης με άποψη, σκληρή πολλές φορές, ακραία πολλές φορές, την οποία την καταθέτει. Την καταθέτει, δημιουργεί εντάσεις, αλλά μέσα από αυτή την ένταση υπάρχουν διεξόδοι και λύσεις. Δεν είναι ο άνθρωπος ο οποίος θα δεχθεί παθητικά οτιδήποτε, δεν είναι ο άνθρωπος ο οποίος, ο συνάδελφος ο οποίος θα δεχθεί κάτι το οποίο δεν στέκει, απλά επειδή πρέπει να περάσει.

Αυτό λοιπόν, η ικανότητά του να λέει πράγματα στα οποία διαφωνούμε, αλλά στο τέλος να προκύπτει μία σύνθεση και να καταφέρνει να ομογενοποιεί απόψεις, ήτανε κάτι που τον χαρακτήριζε σ' όλη του τη διαδρομή.

Είναι πολλές οι φιγούρες που πέρασαν από το Επιμελητήριο, το έχω ξαναπεί και για άλλους συναδέλφους οι οποίοι αποχώρησαν και οι οποίοι ανήκουνε και σε μια ξεχωριστή ομάδα συναδέλφων μας. Και είναι και θα τους λέω πάντα, όσους τουλάχιστον έζησα εγώ, ο Θεόφιλος, ο Ριχάρδος ο Ποβάσκη, η Βάνα είναι βέβαια ακόμα στην Αντιπροσωπεία και ο Γιάννης ο Βαϊλάκης. Είναι κάποιοι άνθρωποι οι οποίοι είναι ορόσημο. Ε, ο Γιάννης ο Βαϊλάκης λοιπόν μαζί με τους άλλους συναδέλφους αυτούς, έχουν αφήσει το στίγμα τους έτσι ανεξίτηλο άσχετα αν συμφωνεί κανείς μαζί τους ή όχι. Γιατί; Γιατί είναι άνθρωποι που αγάπησαν και υπηρέτησαν το Επιμελητήριο και αυτό δεν μπορεί νομίζω κανείς να το αμφισβητήσει.

Νομίζω Γιάννη θα σ' έχουμε κοντά, νομίζω ότι θα σ' έχουμε παρέα μας στα δύσκολα, στα εύκολα και εύχομαι πραγματικά για όλους μας καλλίτερες μέρες από τώρα και στο εξής οι οποίες θα μας χρειαστούν.

Για το Επιμελητήριο. Αγαπητοί συνάδελφοι έχετε καταλάβει ότι πλέον είμαστε σε μια από τις δυσκολότερες περιόδους και το υπαινίχθηκε και ο Γιάννης στην τελευταία του ομιλία από αυτό το βήμα, σ' ότι αφορά την ίδια την επιβίωσή του. Σ' ότι αφορά την

επόμενη μέρα, σ' ότι αφορά τα οικονομικά. Αυτή τη στιγμή έχουμε περάσει την κόκκινη γραμμή, σε κεντρικό επίπεδο, δεν αναφέρομαι μόνο σε τοπικό. Σε κεντρικό επίπεδο πλέον τα έσοδά μας έχουν πέσει πολύ κάτω από αυτό το σημείο της τάξης του ενός εκατομμυρίου ευρώ, που πρέπει να έχει το Επιμελητήριο στο ταμείο του για να μπορεί να λειτουργεί.

Πραγματικά δεν μπορώ να προβλέψω μέχρι που θα φτάσουμε, αν θα 'ναι ακόμα ένας μήνας, αν θα 'ναι ακόμα δύο μήνες. Δεν μπορεί κανείς να προβλέψει τι θα συμβεί την επόμενη μέρα. Ακούγονται διάφορες απόψεις ότι υπάρχει μία διάθεση αλλά εγώ δεν βλέπω καμία απολύτως προσωπικά από την Κυβέρνηση να λύσει το πρόβλημα με την τεράστια μαύρη τρύπα η οποία έχει, όχι μαύρη τρύπα, τρύπα στα οικονομικά μας. Είναι ανοιχτός ο προϋπολογισμός μας, δεν υπογράφεται από τους συναρμόδιους Υπουργούς, λείπουν περίπου της τάξης των δέκα εκατομμυρίων ευρώ. Δεν φαίνεται ότι θα υπάρξει ευτυχής λύση σ' αυτή την περιπέτεια την οποία έχουμε μπει.

Το ότι μας περιέκοψαν το 2% είναι ένα τεράστιο πλήγμα, νομίζω ήτανε ένα πλήγμα το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί και νομίζω ότι θα πρέπει αυτή τη στιγμή και η διοίκηση και ο Χρήστος ο Σπίρτζης και οι Υπουργοί οι οποίοι ασχολούνται με το θέμα, να κάνουνε ότι είναι δυνατόν έστω και την τελευταία στιγμή πριν φτάσουμε κυριολεκτικά στο κλείσιμο του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Για το τοπικό τμήμα να σας πω ότι κυριολεκτικά είμαστε στα όρια της λειτουργίας μας. Δηλαδή μήνα – μήνα βγάζουμε ίσα – ίσα τις πληρωμές των υπαλλήλων του Τεχνικού Επιμελητηρίου και κάποια έξοδα λειτουργίας και βέβαια να το πω και αυτό ότι εξαιτίας της προσεκτικής διαχείρισης που κάνει η Αρετή αλλά και όλα τα παιδιά, είμαστε το Τεχνικό Επιμελητήριο που μάλλον δεν έχουμε καθόλου χρέη. Όλα τα άλλα Επιμελητήρια έχουνε και από δυο – τρεις, τέσσερις ομάδες εργασίας απλήρωτες, κάποιους προμηθευτές τους οποίους δεν τους έχουνε εξοφλήσει και από το '10 και από το '11. Εμείς ευτυχώς και θα τα πω και αυτά για να ξέρετε. Είναι ακόμα δύο ομάδες εργασίας που θέλουμε να εξοφλήσουμε. Η μία είναι μεγάλη, είναι τα βιομηχανικά κτήρια,

είναι της τάξεως των 15.000. Μάλιστα τα παιδιά έχουνε παραδώσει σχεδόν το 90%, 16.000 για την ακρίβεια. Θέλω να πιστεύω ότι αύριο στο Περιφερειακό Ταμείο που έχω κάνει το αίτημα στον Περιφερειάρχη τον Σταύρο τον Αρναουτάκη, θα κάνει δεκτό το αίτημά μας, μια και αφορά την Περιφέρεια Κρήτης η καταγραφή αυτού του πολιτιστικού αποθέματος να διασωθεί, να παραδοθεί και να παραδοθεί μετά από το Τεχνικό Επιμελητήριο στους φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και στην Περιφέρεια και να πληρωθούν τα παιδιά.

Η δεύτερη ομάδα είναι του ασφαλιστικού, ψάχνουμε να βρούμε πως μπορεί να πληρωθεί και με κάποιο τρόπο θέλω να πιστεύω ότι θα πληρωθεί και θα κλείσουμε έτσι όλες τις υποχρεώσεις. Ταυτόχρονα έχουμε καλύψει, μάλλον έχουμε κλείσει για την ακρίβεια όλα τα έξοδα, δεν υπάρχουν πλέον έξοδα, το περιοδικό όπως καταλάβατε σταμάτησε, αναστάθηκε η έκδοσή του. Φύγαμε από τα γραφεία των συλλόγων, και το τελευταίο που έχει μείνει και το οποίο νομίζω θα κλείσει άμεσα το επόμενο δεκαήμερο, είναι θέμα αύριο στη Διοικούσα, δυστυχώς είναι και τα γραφεία της Νομαρχιακής του Αγίου Νικολάου.

Έκανα ένα αίτημα στο Γιώργο τον Δεικτάκη, στον Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, θέλω να πιστεύω ότι θα 'ναι θετικό να μας παραχωρήσει ένα γραφείο γύρω στα 20 τετραγωνικά. Έχουν απ' ότι πληροφορήθηκα και απ' ότι μου είπε ο ίδιος κάποια γραφεία τα οποία είναι κενά. Θα μας παραχωρήσει λοιπόν για εμάς, για το Τεχνικό Επιμελητήριο, για το ΤΣΜΕΔΕ ένα κτήριο για τα επόμενα θέλω να πιστεύω 2-3 χρόνια, μέχρις ότου να δούμε πως θα έχουν καταλήξει τα πράγματα με τα οικονομικά του ΤΟΕ και τη λειτουργία μας, την εύρυθμη λειτουργία μας.

Πάντως σίγουρα, γι' αυτό είμαι πλέον πεπεισμένος, ότι η επόμενη μέρα του ΤΕΕ δεν θα 'χει απολύτως καμία σχέση με την προηγούμενη και σ' ότι αφορά τις δραστηριότητες, τις δράσεις τους και την ικανότητα να αναλύει και να τοποθετείται στα μεγάλα ζητήματα, αλλά και σ' ότι αφορά τη δομή και τη λειτουργία του. Σίγουρα θα 'ναι μια πολύ πιο διαφορετική μέρα, η οποία σαφώς θα είναι συρρικνωμένη.

Τώρα για τα άλλα ζητήματα τα οποία έχουμε αυτές τις..., έχουμε τώρα μέχρι τέλος του μήνα καταφέραμε να δούμε πως θα καταλήξει αυτή η μεγάλη υπόθεση για την αναστολή των αυξήσεων στα ασφαλιστικά μας. Ήτανε νομίζω μία ανάσα για όλους, ελπίζω να έχει μία θετική έκβαση και να μην είναι απλά μια ακόμα παράταση, έτσι ώστε πραγματικά να μην φτάσουμε στο επίπεδο οι νέοι συνάδελφοι, αλλά και παλιότεροι συνάδελφοι να εξέλθουν εξαιτίας των βαρύτατων ασφαλιστικών εισφορών από το επάγγελμα. Παρόλα αυτά όμως όπως και εσείς νομίζω κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος για το τι μέλλει γενέσθαι σ' ότι αφορά αυτό το τεράστιο θέμα των ασφαλιστικών εισφορών. Δηλαδή αν με ρωτήσει κάποιος, είσαι σίγουρος ότι θα τελεσφορήσει θετικά, θα πω ότι έχω και εγώ τα ερωτηματικά μου, δεν μπορώ να είμαι κατηγορηματικός.

Τώρα, είχαμε μία θετική απάντηση μετά από μία πρωτοβουλία και κάποια ερωτήματα που κάναμε στον Πρόεδρο του ΟΑΕΔ για τη συμμετοχή των ανέργων μηχανικών. Ήτανε νομίζω ένας παραλογισμός οι μηχανικοί να είναι οι μόνοι διπλωματούχοι που δεν μπορούνε να μπαίνουνε σε προγράμματα του ΟΑΕΔ, και είχαμε μία απάντηση, την οποία σας την κοινοποιήσαμε. Αν δεν την ξέρετε να την αναρτήσουμε στην ιστοσελίδα μας, όπου δικαιωνόμαστε και υπάρχει πλέον θετική απάντηση από τον ΟΑΕΔ για τη συμμετοχή στα προγράμματα και σε διπλωματούχους μηχανικούς, οι οποίοι είναι ασφαλισμένοι.

Τώρα, είχαμε αυτή την πολύ καλή εκδήλωση για το φράγμα Αποσελέμη, η οποία έγινε στις 18/4^{ου} και όσοι την παρακολούθησαν νομίζω είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν πλήρως γι' αυτό το μεγάλο αναπτυξιακό έργο της Κρήτης, όλης της Κρήτης και όχι μόνο της Ανατολικής και του Ηρακλείου. Σε σχέση με το ζήτημα της παρακολούθησης του χωροταξικού σχεδίου, το οποίο έχουμε και θέμα σήμερα για το χωροταξικό την πρώτη φάση βέβαια, παρέδωσε η ομάδα εργασίας την δουλειά την οποία έκανε, μία επίπονη δουλειά για τρεις μήνες. Μία ομάδα 14 ατόμων απ' όλες τις ειδικότητες και από τους δύο νομούς, η οποία αμισθί επί δύο και πλέον μήνες και πάνω από δέκα συνεδριάσεις σε Άγιο Νικόλαο και Ηράκλειο, παρέδωσε ένα πόρισμα. Υπάρχουν

διαφορετικές προσεγγίσεις και θα μας δοθεί η ευκαιρία, δεν θέλω να αναπτύξω εδώ μια και έχουμε ολόκληρο θέμα και μάλιστα υπάρχει και μία εισήγηση από την ΑΜΑΚ. Δεν χρειάζεται να επεκταθώ εδώ, νομίζω θα το συζητήσουμε αναλυτικά στο δεύτερο ζήτημα.

Επίσης υπάρχει μία πολύ θετική εξέλιξη, δεν ξέρω αν ο Αντώνης είναι εδώ, αν θέλει ο Αντώνης να μας πει ή και ο Οδυσσέας ο Σγουρός για την υπόθεση της Σπιναλόγκα. Η Σπιναλόγκα όπως ξέρετε η ομάδα εργασίας του ΤΕΕ παρέδωσε το διαχειριστικό σχέδιο και τη μελέτη την οποία είχαμε αναλάβει στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και τώρα στην Περιφέρεια Κρήτης.

Από 'κει και πέρα υπήρχε μια τεράστια χρονοκαθυστέρηση από το 2003 αν δεν απατώμαι καλά που δεν συνεδρίαζε η αρμόδια επιτροπή για να επιλέξει στην den dative list τις περιοχές εκείνες, τους ιστορικούς τόπους που θα πρέπει να απορροφηθούν από την πλευρά της Ελλάδας. Έγινε αυτή η συνεδρίαση και το θετικό απ' ότι πληροφορήθηκα είχαν ανέβει στην Αθήνα ο συνάδελφος ο Αντώνης, ο Οδυσσέας και ο Κώστας ο Μαυρικάκης μαζί με τον Αντιπεριφερειάρχη και σε συνεδρίαση που είχαν με την Γενική Γραμματέα την Κα Μενδόνη, η οποία την Παρασκευή μάλιστα θα κατέβει και θα είναι σε επίσκεψη στην Σπιναλόγκα. Πληροφορήθηκα ότι είναι πλέον μέσα στις 15 περιοχές που θα προετοιμάσει η Ελλάδα η Σπιναλόγκα για τα επόμενα χρόνια και μάλιστα αν κατάλαβα καλά Αντώνη, είναι μάλλον και μέσα στις 4 οι οποίες έχουνε έτσι ένα προβάδισμα. Ήδη βλέπουν ότι είναι έτοιμες, έχουν την επάρκεια και την ωριμότητα να προηγηθούν μαζί με τους Φίλιππους της Μακεδονίας. Η Σπιναλόγκα είναι απ' αυτές οι οποίες έχουν την μεγαλύτερη ετοιμότητα, άρα αν υπάρξει και η πολιτική στήριξη, αν υπάρχει το λόμπι το οποίο χρειάζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις και σε επίπεδο υπηρεσιακό αλλά και σε επίπεδο πολιτικό, και αν φανεί ότι και η κοινωνία της Κρήτης, η Τοπική Αυτοδιοίκηση του Λασιθίου, αλλά και όλη η Κρήτη αγκαλιάζει ώστε να είναι η πρώτη ιστορική τοποθεσία, το πρώτο πολιτιστικό μέρος της Κρήτης που εντάσσεται στον κατάλογο των μνημείων της ΟΥΝΕΣΚΟ, νομίζω θα 'ναι μια μεγάλη επιτυχία, μια μεγάλη συμβολή του ΤΕΕ στην υπόθεση αυτή. Αλλά νομίζω ότι ο

Αντώνης μπορεί να μας πει περισσότερα και ο Οδυσσέας, αν θέλουν να πουν, να προσθέσουν κάτι.

Λοιπόν, αυτά είναι σε σχέση έτσι με τα πιο χοντρικά, αν έχετε κάποια απορία σε κάποια απ' αυτά τα οποία έχουμε γράψει. Έχουν γίνει διάφορες εκδηλώσεις κ.λ.π., τα οποία νομίζω μπορείτε να τα διαβάσετε και από μέσα. Είπαμε για το κτήριο, είπαμε για τα βιομηχανικά κτήρια, ναι και η ομάδα του Μαλεβιζίου θέλω να πιστεύω ότι είναι η δεύτερη φάση να πληρωθούν με 70.000, η δεύτερη φάση. Έχουμε πάρει αν θυμάμαι καλά 60 ή 40, 40 και αν θα πάρουμε αυτά τα 70 μένουν άλλα 40 μετά για τη λήξη και νομίζω ότι θα 'ναι ένα πάρα πολύ θετικό βήμα στην υλοποίηση και της δεύτερης μεγάλης ομάδας εργασίας, για την καταγραφή των παραδοσιακών οικισμών του Μαλεβιζίου.

Τις επόμενες μέρες θέλω να πιστεύω ότι θα πληρωθούν από το Δήμο Μαλεβιζίου αυτά τα χρήματα, να τα δώσουμε κατευθείαν και εμείς στους συναδέλφους τους οποίους..., 80 – 90 συναδέλφους πόσοι είναι; 50, 50 είναι Κώστα;

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Όσοι είναι τέλος πάντων, σε' όλες τις ομάδες που έχουμε συγκροτήσει, 50 συνάδελφοι είναι, για να ολοκληρωθεί και αυτή η σημαντική ομάδα εργασίας του ΤΕΕ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο Πρόεδρο και τώρα ανοίγει κατάλογος ερωτήσεων για υποβολή διευκρινιστικών ερωτήσεων. Ερωτήσεις, ο συνάδελφος Βαϊλάκης;

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Ναι θέλω να κάνω μια ερώτηση εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Φανουράκης, άλλος συνάδελφος ή συναδέλφισσα που θέλει να κάνει ερώτηση; Είναι κανείς; Καμία; Από εκεί αριστερά;

Κλείνει ο κατάλογος των ερωτήσεων, Βαϊλάκης και Φανουράκης, παρακαλώ το συνάδελφο Βαϊλάκη, τιμής ένεκεν κιάλας.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Καταρχάς να ευχαριστήσω τα καλά λόγια που είπε ο Πρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας της Αντιπροσωπείας και ο Πρόεδρος της Διοικούσας και φίλος μου ο Πέτρος και όλοι οι άλλοι που μιλήσανε.

Μια ερώτηση που θέλω να κάνω εγώ είναι η εξής, σχετικά με το 2%. Ποια είναι η γνώμη σου Πρόεδρε, γιατί κόπηκε αυτό το 2%; Δηλαδή τι πιστεύεις εσύ ότι κόπηκε αφού δεν επιβαρύνει τον προϋπολογισμό, επιβαρύνει εμάς. Δηλαδή η Κυβέρνηση ήθελε να μας απαλύνει; Αυτό δεν το κατάλαβα, πραγματικά και δεν το έχουμε κάνει και συζήτηση. Θα ήθελα να γίνει μια συζήτηση γι' αυτό το θέμα γενικότερα, γιατί δεν το έχω καταλάβει, δεν είναι κάτι που βαρύνει τον προϋπολογισμό που υποτίθεται ότι ήτανε στο θέμα του μεσοπρόθεσμου, του μακροπρόθεσμου, δεν ξέρω τι ας πούμε.

Αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Φανουράκης.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Εγώ ήθελα Πρόεδρε να μας πεις συγκεκριμένα τι λέει ο ΟΑΕΔ για τους συναδέλφους και την επιδότηση, αυτό κάτι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε Ινιωτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Λοιπόν, για το 2% Γιάννη, γιατί έκοψαν το 2%, γιατί έβαλαν αυτές τις απίστευτες εισφορές. Υπάρχει λογική όταν εμάς οι δικές μας αναλογιστικές μελέτες δείχνουν ότι το ταμείο μας δεν έπρεπε να αγγιχτεί και έρχονται, διαλύουν το ταμείο, παίρνουν τα αποθεματικά και σου βάζουν καπέλο και τέτοιες εισφορές; Εδώ μιλάμε για τον παραλογισμό, τον απόλυτο παραλογισμό. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δηλαδή επειδή βάλανε..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Όχι, θέλω να πω ότι δεν υπάρχει καμία λογική. Εάν υπάρχει μία λογική είναι ότι θέλουν να κλείσουν το Τεχνικό Επιμελητήριο. Δεν μπορείς να υπάρξει άλλη απάντηση, καμία άλλη απάντηση όσο φίλος προσκείμενος ή μη προσκείμενος στην Κυβέρνηση ή δεν ξέρω τι, όσο και εάν θέλει κανείς να αιτιολογήσει τα ανατιολόγητα, δεν μπορεί να δει μία λογική στο να κοπεί το 2%.

Ερμηνείες τώρα; Πολλές. Στο Κεντρικό ΤΕΕ αν ακούσετε τον Χρήστο τον Σπίρτζη θα λέει ότι δεν το επέβαλε η Τρόικα στην Κυβέρνηση, το επέβαλαν στην Τρόικα ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων και οι Τράπεζες. Υπάρχει αυτή η άποψη ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο ενοχλεί, ακόμα και αυτό το Τεχνικό Επιμελητήριο το οποίο πολλές φορές εμείς λέμε ότι δεν είναι στο ύψος του και δεν στέκεται στο ύψος του, φαίνεται ότι ενοχλεί και δεν είναι ευχάριστο. Δεν είναι ευχάριστος συνομιλητής, δεν είναι ευχάριστος να εκφράζει άποψη για τα μεγάλα αναπτυξιακά ζητήματα, για τα ζητήματα τα τοπικά και δεν το ήθελαν στα πόδια τους.

Εγώ βέβαια θα το επεκτείνω αυτό και θα πω, ότι όχι μόνο το Τεχνικό Επιμελητήριο φαίνεται ότι ενοχλούν αυτούς τους οποίους σήμερα κυβερνάνε και όχι μόνο την Ελλάδα αλλά διεθνώς, αλλά τις συλλογικότητες και ειδικά τις επιστημονικές και παραγωγικές όπως είναι το Τεχνικό Επιμελητήριο, της απεχθάνονται και δεν τις θέλουν μπροστά τους. Ουδεμία άλλη εξήγηση μπορεί να υπάρξει, όταν με έγγραφο όλοι οι φορείς, οι μελετητικές οργανώσεις, όλες οι εργοληπτικές οργανώσεις, είχαν στείλει επιστολές και έλεγαν στην Κυβέρνηση ότι εμείς που τα πληρώνουμε αυτά τα χρήματα, θέλουμε να συνεχίσουμε να τα πληρώνουμε και μην κόψετε τον πόρο αυτό από το Τεχνικό Επιμελητήριο.

Και όμως ο πόρος αυτός κόπηκε, κόπηκε με τον τρόπο που κόπηκε, χωρίς να υπάρχει καμία συζήτηση, χωρίς να υπάρχει καμία ενημέρωση, χωρίς να έχει προβλεφθεί τι θα γίνει μ' αυτή την μαύρη τρύπα που σήμερα δεν μπορεί να κλείσει με κανέναν

τρόπο στον προϋπολογισμό. Δεν απαντάνε από το Υπουργείο τι πρόκειται να γίνει με τους 300 εργαζομένους του Τεχνικού Επιμελητηρίου οι οποίοι είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Και τα πρόσφατα γεγονότα βέβαια της ΕΡΤ μας προδιαθέτουν γιατί τους περιμένει. Τι περιμένει και τους 200 και τους 300 εργαζομένους του Επιμελητηρίου και όλων των άλλων φορέων. Λουκέτο και ανεργία.

Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα αγαπητοί συνάδελφοι και μακάρι να μπορούσα να δώσω κάποια άλλη διαφορετική ερμηνεία αγαπητέ Γιάννη, δυστυχώς.

Τώρα για τον ΟΑΕΔ, για να δούμε αν το έχω... **(αλλαγή κασέτας)**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Σας ενημερώνουμε ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του 4144/18-4-2013 ΦΕΚ 88 άρθρο 30 παράγραφος 1 οι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος ασφαλισμένοι ή μη σε οικεία ασφαλιστικά ταμεία που δεν ασκούν ελευθέριο ή άλλο επάγγελμα, μπορούν να εγγράφονται ως άνεργοι στο μητρώο ανέργων του ΟΑΕΔ.

Κατά συνέπεια οι κάτοχοι άδειας ασκήσεως επαγγέλματος ασφαλισμένοι ή μη σε οικεία ασφαλιστικά ταμεία, όπως π.χ. μηχανικοί, γιατροί, φαρμακοποιοί, μπορούν να εγγράφονται στο μητρώο ανέργων του Οργανισμού, από τη δημοσίευση της ως άνω διάταξης και μετά. Δηλαδή...

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ένα;

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Ένα γραφείο..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., μπορεί να μπει στην...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Το γραφείο;

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Αυτό είναι για φυσικά πρόσωπα, εγώ έχω καταλάβει ότι είναι για μηχανικούς, για φυσικά πρόσωπα. Δηλαδή ένας μηχανικός που είναι ασφαλισμένος, παλιά όπως θυμάσαι Κώστα ένας μηχανικός από τη στιγμή που ασφαλιζότανε στο ΤΣΜΕΔΕ, ο ΟΑΕΔ τον θεωρούσε ότι δεν είναι άνεργος. Σήμερα μπορεί, αυτό λέει.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Όχι δεν λέει προϋπόθεση, λέει από τη στιγμή που εκδόθηκε αυτή η συγκεκριμένη παράγραφος, και αναφέρεται και στους μηχανικούς και στους γιατρούς και στους φαρμακοποιούς, μπορούν πλέον να θεωρούνται άνεργοι και να εγγράφονται στο μητρώο αρένων και να μπαίνουν σε διάφορα προγράμματα, επιδότηση, συμμετοχή σε σεμινάρια. Αν θες στο δίνω.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Χωρίς διακοπή Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Χωρίς διακοπή, αυτό είναι το σημαντικό, χωρίς διακοπή. Να παραμένουμε ασφαλισμένοι...

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Δεν ξέρω αν έχουνε κάποια προϋπόθεση εκεί, να έχουν ένα ελάχιστο ποσό, κάποιο ελάχιστο ποσό. Εάν τώρα πας Δήμητρα και δουν ότι έχεις 100.000 ευρώ κύκλο εργασιών, δεν ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία συνάδελφοι, ένας – ένας. Όποιος θέλει να μιλήσει να βγει στο βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Όχι δεν χρειάζεται, διακοπή επαγγέλματος δεν χρειάζεται, χρειάζεται όμως να φαίνεται

προφανώς ότι για ένα χρόνο ξέρω εγώ τα εισοδήματά σου είναι κάτω...

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., που δεν ασκούν κάποιο επάγγελμα, που δεν ασκούν, άρα ουσιαστικά δεν είναι μέσα, δεν το έχω καταλάβει εγώ.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., που δεν ασκούν ελευθέριο ή άλλο επάγγελμα, άρα αυτοί που ασκούν δεν εγγράφονται, έτσι έχω καταλάβει εγώ, εδώ το λέει, που δεν ασκούν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Που δεν ασκούν..., δηλαδή για ποιους αναφέρεται;

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Δεν ξέρω, εγώ το είπα...

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Πρέπει να πας στην Εφορία να σου κλείσει τα τιμολόγια, να σου κλείσει και τα βιβλία, αλλά όχι να διαγραφείς.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Μάλλον θέλει διαγραφή, όχι από το ΤΣΜΕΔΕ, από την Εφορία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Θα το δούμε, Κώστα, θα το διευκρινίσουμε, πάντως η αίσθηση που είχαμε εμείς τότε όταν το πήραμε, ήτανε ότι δεν χρειάζεται να φύγουμε από το ΤΣΜΕΔΕ.

ΚΕΝΔΡΙΣΤΑΚΗ: Όχι από το ΤΣΜΕΔΕ, από την Εφορία. Μπορεί να θέλει διακοπή από την Εφορία, μπορεί όντως να θέλει διακοπή από την Εφορία, θα το διευκρινίσουμε πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, λοιπόν συνάδελφοι ησυχάστε όμως, ησυχάστε. Λοιπόν συνάδελφοι πάμε στις τοποθετήσεις, ποιος συνάδελφος θέλει να κάνει μέχρι πέντε λεπτά τοποθέτηση. Ποιος θέλει να κάνει τοποθέτηση; Μπάκιντας, Βρέντζου, Βρέντζου ή Μπάκιντας; Ή και οι δύο;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Και οι δύο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μάλιστα, Μπάκιντας, Βρέντζου, άλλος συνάδελφος ή συναδέλφισσα που θέλει να τοποθετηθεί; Ξυλούρης, άλλος ή άλλη; Λοιπόν, διαβάζω τον..., τοποθέτηση; Σγουρός, άλλος;

Λοιπόν, κλείνει ο κατάλογος, Μπάκιντας, Βρέντζου, Ξυλούρης, Σγουρός. Ξεκινάμε με τον συνάδελφο Μπάκιντα, μέχρι πέντε λεπτά.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Θα ήθελα να ευχαριστήσω και εγώ τώρα με τη σειρά μου τον Γιάννη τον Βαϊλάκη για τη συνεργασία που είχαμε όσο καιρό είμαι και εγώ στο Επιμελητήριο. Πολλές φορές συμφωνώντας, άλλες διαφωνώντας, είχαμε μια εποικοδομητική όμως συνεργασία και εμείς είχαμε και μια ιδιαίτερη σχέση στη Διοικούσα, λόγω ειδικότητας όπου καταλαβαινόμασταν πολλές φορές καλύτερα. Και θέλω να πω ότι ο Γιάννης είναι από τους λίγους ανθρώπους που ακόμα προστατεύουν τον θεσμό του Επιμελητηρίου και τον ξέρουν, τον γνωρίζουν. Πραγματικά δηλαδή εγώ αυτό έχω νιώσει, ότι ο Γιάννης και κάποιοι άλλοι άνθρωποι έχουν μέσα τους το θεσμό του Επιμελητηρίου, καταλαβαίνουν τι σημαίνει θεσμός του Επιμελητηρίου και τον προστατεύουν με τη στάση τους. Αυτό τείνει να χαθεί σήμερα, τείνει να χαθεί από τις πράξεις και τις παραλήψεις όλων μας ίσως.

Τώρα να προσθέσω για το θέμα την ερώτηση που έκανε ο Κωστής ο Φανουράκης, ότι για τον ΟΑΕΔ, απλά μας απάντησαν

ουσιαστικά ότι οι μηχανικοί έχουνε μπει από το τελευταίο πρόγραμμα που είχε βγει τον Φλεβάρη, δεν θυμάμαι πότε, έχουν μπει στην ίδια κατηγορία με τους λοιπούς ελεύθερους επαγγελματίες και έχουνε ανοίξει ένα ειδικό μητρώο στον ΟΑΕΔ και υπάρχουν προϋποθέσεις συγκεκριμένες, όποιες υπάρχουν και για τους υπόλοιπους ελεύθερους επαγγελματίες που γράφονται στα μητρώα του ΟΑΕΔ, βέβαια μιλάμε μόνο για τα προγράμματα έτσι;

Δύο θέματα ήθελα να θίξω, να συμπληρώσω ουσιαστικά στην ενημέρωση του Προέδρου, με τα οποία ας πούμε ασχολήθηκε η Διοικούσα Επιτροπή. Το ένα είναι ένα θέμα που έχει προκύψει με τις μελέτες δημοσίων έργων σε σχέση με δύο πλευρές. Η μία είναι το ότι τελευταία παρατηρείται έντονα το φαινόμενο σε πολλούς φορείς ανάθεσης, δήμους κυρίως να μην πληρώνουν τους συναδέλφους μελετητές ή να πληρώνουν κατά το δοκούν, άλλοι να πληρώνονται γρήγορα, άλλοι να μην πληρώνονται ενώ έχουνε περάσει πολλά χρόνια απ' όταν έχουν εκπονήσει τη μελέτη. Άλλοι δήμαρχοι, γιατί δυστυχώς αυτά τα αποφασίζουνε στους δήμους οι δήμαρχοι, δυστυχώς. Άλλοι δήμαρχοι λοιπόν λένε ότι δεν είχα αναθέσει εγώ τη μελέτη αλλά η προηγούμενη Δημοτική Αρχή, επομένως στις καλένδες και γενικώς υπάρχουν στην εποχή που ζούμε, που έχουμε τόσα προβλήματα και το επάγγελμα δέχεται σημαντική κρίση, υπάρχουν λοιπόν τέτοια προβλήματα έντονα και στις μελέτες δημοσίων έργων.

Η άλλη πτυχή του θέματος που τέθηκε στη Διοικούσα Επιτροπή και συζητήθηκε εκτενώς και μάλιστα με συμμετοχή και των μελών της μόνιμης επιτροπής μελετών δημοσίων έργων, ήταν ο τρόπος ανάθεσης των διαφόρων μελετών από τους διάφορους φορείς και κυρίως η καταστρατήγηση των νομίμων τρόπων ανάθεσης ή υπερβολή στις απευθείας αναθέσεις που γίνεται από τους δήμους. Αν κοιτάξει κανείς ειδικά τα τελευταία χρόνια, ουσιαστικά μόνο απευθείας αναθέσεις κάνουν οι δήμοι ή τέλος πάντων η μεγάλη πλειοψηφία των μελετών είναι με απευθείας ανάθεση.

Τώρα που είναι ελάχιστες οι μελέτες μεγάλων έργων που δημοπρατούνται, δεν υπάρχουν δηλαδή ουσιαστικά διαγωνισμοί,

ελάχιστοι είναι οι διαγωνισμοί για μελέτες μεγάλων έργων, και οι μικρές μελέτες δίνονται με απευθείας αναθέσεις. Ήδη βρισκόμαστε στη διαδικασία σύνταξης μιας επιστολής, που θα εκφράζουμε την αντίθεση, τη θέση του Επιμελητηρίου που είναι αντίθετα σ' αυτή την υπερβολή με τις απευθείας αναθέσεις, όπου βέβαια, εκτός του ότι δίνονται πολλές απευθείας αναθέσεις, έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο, αναφέρθηκε από συναδέλφους μελετητές και έχει παρατηρηθεί, ότι συνάδελφοι αναλαμβάνουν ως μεσάζοντες, νταβατζήδες δηλαδή και διαπραγματεύονται μικρές μελέτες τέτοιες από δήμους, σε κατηγορίες μελετών που δεν έχουνε καμία σχέση. Και τις πουλάνε σε άλλους συναδέλφους οι οποίοι ως νέοι συνάδελφοι ή συνάδελφοι χωρίς δουλειά τέλος πάντων, υποκύπτουν και κάνουν τη δουλειά με χαμηλότερη αμοιβή και παίρνει και ο μεσάζοντας τη μίζα του, γιατί μίζα είναι. Και μάλιστα υψηλή.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Δεν είναι μίζα, είναι συνέταιρος, συνέταιρος χωρίς...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Προμήθεια.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Ναι και επαναλαμβάνω μιλάμε για συναδέλφους για κατηγορίες μελετών που δεν έχουνε σχέση. Δεν μπορεί ο αρχιτέκτονας να παίρνει συναδέλφους μηχανολόγους και να τους λέει έχω μια μελέτη στον τάδε δήμο μηχανολογικά.

Βρισκόμαστε λοιπόν σ' αυτή τη διαδικασία σύνταξης μιας έτσι επιστολής, έχουμε αναλάβει με κάποια άτομα, θα περάσει από τη Διοικούσα και θα τη στείλει η Διοικούσα Επιτροπή σ' όλους τους φορείς γι' αυτό το θέμα.

Το δεύτερο τώρα θέμα που ήθελα να βάλω, αρχικά μιλάμε για επιστολή, γενικά το κλίμα ήταν αρκετά βαρύ στη Διοικούσα γι' αυτό το θέμα και υπάρχει αποφασιστικότητα. Σας λέω εγώ ήμουν ο πιο μετριοπαθής θα έλεγα έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ο χρόνος.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Ναι, ναι, ένα θεματάκι ακόμα. Είναι, που δεν αναφέρθηκε από τον Πρόεδρο αν δεν κάνω λάθος, είναι για το Επιμελητήριο Ηρακλείου που ζήτησε από το Τεχνικό Επιμελητήριο, δηλαδή το Εμποροβιομηχανικό Επιμελητήριο, ζήτησε από το Τεχνικό Επιμελητήριο τη συνδρομή του για την αξιοποίηση ενός ακινήτου που έχουν στην κατοχή τους, νομίζω στην 1866 κάπου εκεί στην αγορά μέσα. Ζήτησαν λοιπόν τη συνδρομή του Επιμελητηρίου για να βρουν μια διαδικασία να αξιοποιήσουν αυτό το ακίνητο, να προκηρύξουν κάποιο διαγωνισμό.

Ήρθε λοιπόν το θέμα στη Διοικούσα Επιτροπή, και πήραμε αρχικά μια απόφαση να δούμε τι προβλέπεται γι' αυτό διότι ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου εμένα η άποψή μου είναι ότι πρέπει να ακολουθεί τις διαδικασίες του 3316. Ανέλαβε η συναδέλφισσα η Χαρά η Τριαματάκη να το δει αυτό, δεν ξαναήρθε το θέμα στη Διοικούσα και τι απάντησε το Τεχνικό Επιμελητήριο το τμήμα μας, απάντησε στο Εμπορικό Επιμελητήριο προτείνοντας ένα διαγωνισμό, μια διαδικασία διαγωνισμού, την οποία ας πούμε ο συνάδελφος νομίζω ο Αντιπρόεδρος ο Σγουρός συνέταξε, προφανώς θέλοντας να βοηθήσει ας πούμε το Εμπορικό Επιμελητήριο να κάνει μια διαδικασία γρήγορη και με διαδικασίες όμως κάποιου διαγωνισμού.

Εμείς σαν παράταξη διαφωνήσαμε σ' αυτό, διότι θεωρούμε ότι δεν μπορεί το Τεχνικό Επιμελητήριο, μάλιστα την ώρα που συζητούμε για τον τρόπο ανάθεσης μελετών και να κατακρίνουμε το πώς αναθέτουν άλλοι φορείς χρησιμοποιώντας ας πούμε διατάξεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που τις θεωρούμε παράθυρα, δεν μπορούμε την ίδια στιγμή να προτείνουμε διαδικασία εκτός του 3316 σ' ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου. Και απλά ζητήσαμε να καταγραφεί η διαφωνία μας γι' αυτό, θεωρούμε ότι πρέπει και η Αντιπροσωπεία να είναι ενήμερη.

Τώρα για το χωροταξικό στο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, η συναδέλφισσα Βρέντζου. Ο χρόνος σας συναδέλφισσα είναι πέντε λεπτά, μέχρι πέντε λεπτά.

BPENTZOY: Θα τον τηρήσω εγώ το χρόνο μου, δεν θα πω πολλά.

Καταρχήν θέλω να χαιρετίσω την αποχώρηση του Γιάννη του Βαϊλάκη. Αυτό που εγώ θέλω να πω για το Γιάννη, δεν είμαι από αυτούς που έχουνε συνεργαστεί ιδιαίτερα, ούτε μπορώ να πω ότι έχω ιδιαίτερη άποψη όπως άλλοι συνάδελφοι, αλλά αυτό που πραγματικά εκτιμούσα ήτανε ότι μπορούσε να διαφωνήσει. Δηλαδή αυτό που μου άρεσε, υπήρχαν θέματα που συμφωνούσαμε, υπήρχαν θέματα που διαφωνούσαμε, σίγουρα δεν ήτανε αυτός που συμφωνούσε με όλα ή τηρούσε τη γραμμή έτσι για όλα. Εμένα αυτό μου άρεσε στο συνάδελφο, αυτό το εκτιμώ γενικά στους ανθρώπους και μακάρι αν αυτό μας χαρακτήριζε συνολικά, δηλαδή αν χαρακτήριζε τόσα χρόνια η διαφωνία σε μια γραμμή τα πράγματα, ίσως να μην είχαμε φτάσει και μέχρι εδώ.

Τώρα αυτό που θέλω να πω είναι η ενημέρωση στην ουσία. Θέλω να πω, ότι ξεκίνησε μια διαδικασία στη Διοικούσα, για τις εκπροσωπήσεις μας, είναι ένα θέμα που τουλάχιστον το έχουμε βάσει πολλές φορές στην Αντιπροσωπεία, το θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό. Σε συνέχεια σ' αυτό που είπε και ο Κώστας ότι αυτή τη στιγμή που βάλλονται οι θεσμοί είναι σημαντικό πραγματικά να προστατεύουμε αυτούς τους θεσμούς και σ' αυτά λοιπόν τα πλαίσια ξεκίνησε μια διαδικασία με πρότασή μας στη Διοικούσα έτσι ώστε να καλεστούν οι συνάδελφοι οι οποίοι εκπροσωπούν το ΤΕΕ, σε διάφορες επιτροπές, και μέχρι στιγμής έχουμε μία εικόνα. Νομίζω δεν έχουμε ολοκληρώσει παρόλο που έχει σταματήσει προσωρινά.

Αυτό που θέλω να πω είναι πραγματικά τα πράγματα είναι δύσκολα. Δηλαδή έχουμε επιτροπές που δεν έχουνε λειτουργήσει ποτέ, έχουμε δυστυχώς και επιτροπές που οι συνάδελφοι που έχουνε πάει ούτε μας είχανε ενημερώσει και καλά – καλά δεν ξέρουνε και τι ψηφίζουνε, έχουμε και τέτοια παραδείγματα και υπάρχουν και επιτροπές που επιλέγουν οι φορείς για όποιο τρόπο που πρέπει να το ψάξουμε, να μην την συστήνουν ποτέ.

Στην ουσία δηλαδή όλο αυτό η εκπροσώπηση μέσα στη διοίκηση των φορέων που είναι πάρα πολύ σημαντικό, δηλαδή να υπάρχουν επιτροπές που να λειτουργούνε και να συμμετέχουνε

φορείς στους τομείς της διοίκησης, νομίζω ότι υποβαθμίζεται πάρα πολύ και δυστυχώς και το ΤΕΕ δεν το έχει σηκώσει αυτό το θέμα. Πολλές φορές υπήρχαν παράπονα από συναδέλφους, από το δημόσιο ότι πήγαιναν συνάδελφοι του ΤΕΕ οι οποίοι δεν είχαν ιδέα ούτε που πηγαίνανε, ούτε για τη σύσταση της επιτροπής ελέγχανε, ούτε το θέμα γνωρίζανε. Δηλαδή είναι ένας θεσμός που πραγματικά αν πει κανείς ότι θέλω να διαφυλάξω αυτό που έχω, το θεσμό δηλαδή πραγματικά του Επιμελητηρίου και να αξίζει τον κόπο και να λέει ο άλλος, μα το είπε ο εκπρόσωπος του Τεχνικού Επιμελητηρίου, πρέπει πραγματικά και να επικεντρώσει και να βασιστεί και να επενδύσει. Και σ' αυτά τα πλαίσια απλά εγώ θέλω να πω ότι το έχουμε ξεκινήσει και νομίζω θα έρθει και μια πιο σοβαρή ενημέρωση εφόσον ολοκληρωθεί όλη αυτή τη διαδικασία.

Α, επίσης θέλω να πω για την ΕΡΤ, για την προηγούμενη Αντιπροσωπεία, ότι η ΑΜΑΚ τουλάχιστον δεν ήρθε εδώ πήγε κατευθείαν στην ΕΡΤ και είχε βγάλει μια ανακοίνωση. Και βγήκε και μια ανακοίνωση και από τη Διοικούσα για εκείνη τη μέρα, ένα ψήφισμα σε σχέση με τα γεγονότα που γινόνταν στην ΕΡΤ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, ευχαριστούμε τη συναδέλφισσα Βρέντζου για το χρόνο τον σύντομο, πέρα από τα λεγόμενα. Και τον συνάδελφο Ξυλούρη τώρα παρακαλώ. Συνάδελφε έχεις πέντε λεπτά, διαχειρίσου τα κατά τον καλύτερο τρόπο, κατά την γνώμη σου.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Πώς τώρα απόψε..., (δεν αποδίδεται καθαρά)..., τους πολλούς έχεις επαέ ή φοβάσαι να ακούσεις εδώ που θέλω να πω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, δεν φοβάμαι συνάδελφε, τι να φοβηθώ;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ λέω πως δεν θες ν' ακουστούνε άλλα πράγματα, διότι εγώ να τα σεβαστώ, εσείς δεν σέβεστε τις στοιχειώδεις αρχές της λειτουργίας ρε Πρόεδρε.

Εδώ προχθές είχαμε Αντιπροσωπεία και δεν πάτησε κανένας και δεν ξέρω και αν το είπες και καθόλου. Ντροπή σας σαν Προεδρείο, διότι είμαστε όργανο που είμαστε ξεχωριστό, είμαστε το ανώτατο όργανο και ήρθα και είμαστε δυο άτομα εδώ πέρα, γιατί δεν ήρθαν οι άλλοι; Εσύ τουλάχιστον που εκπροσωπείς το Προεδρείο πρέπει να το πείτε. Δεν κατάλαβα δηλαδή, πήρε μια απόφαση η ΑΜΑΚ να πάει εκεί, από πού μέχρι πού; Ή πήρε απόφαση η ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ να πάει εκεί ή η Διοικούσα. Το ανώτερο όργανο είναι εδώ και όποιος θέλει να πει, να 'ρθουν εδώ να το συζητήσουμε και να φύγουμε όλοι μαζί.

Εγώ θεωρώ Πρόεδρε ότι έχεις σοβαρή ευθύνη, όπως έχουνε σοβαρή ευθύνη αυτοί που δεν ήρθανε εδώ, διότι το όργανο είναι η Αντιπροσωπεία. Εγώ δηλαδή που δεν είμαι στη Διοικούσα πώς θα εκφράσω την άποψή μου; Θα 'ρθω να τα πω του τοίχου; Αυτά συνάδελφοι του Προεδρείου είναι στοιχειώδεις αρχές λειτουργίας του συνδικαλισμού που τον κάνουνε τα κοπέλια στο δημοτικό και έπρεπε τουλάχιστον σαν Προεδρείο να το πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή συνάδελφε Ξυλούρη εγκαλείς το Προεδρείο;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Λοιπόν άσε με να (...) σε παρακαλώ.

Βεβαίως, λέω τη γνώμη μου για τη λειτουργία του Προεδρείου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή το Προεδρείο φταίει που δεν έρχονται συνάδελφοι;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Βεβαίως, δεν είπες τίποτα όμως Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κατ' επανάληψη το έχουμε θέσει το θέμα.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Έπρεπε να το πεις Πρόεδρε ότι ήτανε απαράδεκτη η στάση αυτή, διότι το όργανο της Αντιπροσωπείας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Στάσου, στάσου.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: ...είναι πάνω και από τη Διοικούσα και από τον Ξυλούρη και από τον οποιοδήποτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κάτσε να...

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Και όποιος θέλει να έρθει εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μπορείς να κάνεις μία διακοπή μισό λεπτό;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Σε παρακαλώ Πρόεδρε όταν τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι μισό λεπτό, είπες κάτι και εγκαλείς κάτι, περίμενε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ναι για πες μου, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Για την προηγούμενη συνεδρίαση είχε γίνει συζήτηση μπορώ να πω μεταξύ των επικεφαλής των παρατάξεων, να μην γίνει συνεδρίαση διότι υπήρχε αυτό το θέμα του συλλαλητηρίου. Είχαμε μιλήσει τόσο με την ΑΜΑΚ, τόσο με την ΠΑΣΚ, όσο μ' εσάς και εγώ θεσμικά τήρησα το ρόλο μου και ήρθα εδώ. Από 'κει και πέρα σας ενημέρωσα όλους ότι υπάρχει αυτό το ενδεχόμενο. Τώρα να μας εγκαλείς γιατί δεν ήρθανε οι συνάδελφοι με συγχωρείς, με συγχωρείς συνάδελφε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Περίμενε, περίμενε ένα λεπτό, όχι με συγχωρείς πάρα πολύ εσύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Σ' αγαπώ, σ' εκτιμώ αλλά με συγχωρείς.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Με συγχωρείς πάρα πολύ εσύ, αν εσύ ενημέρωσες ας πούμε κάποιον συνάδελφο ότι οι παρατάξεις συμφωνήσατε, εμείς δεν συμφωνούμε σαν παράταξη και το καταγγέλλουμε αυτό το πράγμα.

Δεύτερο θέμα Πρόεδρε, είναι απαράδεκτο και όσον αφορά τη λειτουργία της Αντιπροσωπείας, εγώ θεωρώ ότι πραγματικά έπρεπε να ντρεπόμαστε. Έπρεπε να ντρεπόμαστε, δεν είναι αυτή Αντιπροσωπεία ρε παιδιά, δηλαδή κάνουμε την πρώτη, δεν πατάει κανένας, τόσες απουσίες, δεν λέτε τίποτα. Τουλάχιστον να φύγουν αυτοί που δεν θέλουνε, να 'ρχονται και να μην είναι εμπόδιο και μετά μου λέτε εδώ πέρα Προεδρείο κράτα πέντε λεπτά. Εγώ να τα κρατήσω, όμως αυτό δεν είναι Αντιπροσωπεία, δεν είναι Αντιπροσωπεία συνάδελφοι, διότι εδώ γίνεται της μαύρης κακομοίρας και εμείς να πούμε, να μην πω τίποτα τώρα τι κάνουμε, να μην πω τίποτα. Πραγματικά είμαστε και βάζω, λέω είμαστε διότι και εμείς θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει πολύ περισσότερα πράγματα που δεν τα κάναμε. Όμως η μεγάλη πλειοψηφία των παρατάξεων και αναφέρομαι στην ΠΑΣΚ και στη ΔΚΜ και στην ΑΜΑΚ, δεν νομίζω να κάνουνε αυτό που πρέπει να κάνουνε. Τουλάχιστον από άποψη παρουσίας ρε παιδιά, τουλάχιστον από άποψη παρουσίας. Για όνομα του Θεού δηλαδή! Και νομίζω ότι το Προεδρείο πρέπει να είναι πολύ πιο σοβαρό σ' αυτό.

Πρώτον θέμα με τις εκλογές του ΤΕΕ. Εμείς συνάδελφοι το καταγγείλαμε το θέμα αυτό, το βάλαμε την προηγούμενη φορά και επιδεικτικά αποχωρήσατε από την αίθουσα και τον αφήσατε μόνο τον Πρόεδρο, ο οποίος παίζοντας καλά τον ρόλο του είπε, αφού είμαι μόνος εγώ ψηφίζω όχι, για να μην περάσει επειδή δεν θα ήτανε ομόφωνο. Εμείς θα το καταγγείλουμε ότι είναι αντιδημοκρατική, μπαγαμπόντικη ενέργεια που βασιζόμενη σε νομοθετικά τεχνάσματα της πλάκας, γιατί είμαστε πολύ πιο ικανοί όλοι μας εδώ να το καταλάβουμε, η Διοικούσα του ΤΕΕ πανελλαδικά πήγε ένα χρόνο τις εκλογές, για δικά της αποκλειστικά συμφέροντα. Το καταγγέλλουμε ότι είναι αντιδημοκρατικό και μπαγαμπόντικο και εάν νομίζουνε οι κύριοι επάνω ότι δεν τους καταλαβαίνουμε, είμαστε πολύ πιο μπροστά.

Απλά λέμε ότι πατώντας σε αστεία νομικά επιχειρήματα που αν είχανε τα κότσια έπρεπε να το πούνε εδώ να το συζητήσουνε, πήγαν τις εκλογές πίσω γιατί ζορίζονται πολλών λογίων και έχουνε εντολή από τους παραπάνω να το κάνουνε έτσι. Εμείς το καταγγέλλουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Και οι δικοί σας όμως δεν αντιδράσανε συνάδελφε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ συνάδελφε σου είπα, ότι η γνώμη μας εδώ ποια είναι. Από 'κει και πέρα όταν θα γίνουμε εκλογές θα το πούμε και αυτό εδώ πέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βεβαίως.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Λοιπόν, λέει ο Πρόεδρος ότι κλείνει το ΤΕΕ, ουσιαστικά και εμείς το νομίζουμε ότι είναι έτσι, ότι κλείνει. Όμως το θέμα ρε παιδιά, εγώ νομίζω ότι πρέπει να είμαστε πιο ειλικρινείς. Εμείς είμαστε αυστηροί στην κριτική μας και θέλουμε και εσείς να είστε αυστηροί απέναντι μας. Γιατί κλείνει το ΤΕΕ; Είπε ο Πρόεδρος ότι ενοχλεί το ΤΕΕ, γι' αυτό θέλουν να το κλείσουν.

Εμείς Πρόεδρε διαφωνούμε κάθετα, το ΤΕΕ όχι μόνο δεν αντιδρά, δεν τους είναι εμπόδιο, είναι από τα σοβαρότερα όργανα που υλοποιούν την πολιτική τους, πάντα. Και να ξέρετε κάτι, όποιους οργανισμούς το κεντρικό κράτος τους εμποδίζει τους τσακίζει, δεν τους βαβαλίζει, ούτε τους έχει 30 συμβούλους, ούτε έδρα που δεν την έχει ο ΟΗΕ στην Αθήνα. Το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας είναι ο σοβαρότερος μοχλός υλοποίησης των λεγόμενων τεχνικών έργων, με το άλλοθι του οποίου έχουνε γίνει μεγάλα εγκλήματα και αναφέρομαι στην καταλήστευση των ταμείων του ΤΣΜΕΔΕ.

Άρα λοιπόν μόνο μην λέτε ότι η διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ μπαίνει εμπόδιο, διότι οι μεγαλύτεροι τεχνοκράτες από το Τεχνικό Επιμελητήριο βγήκανε και αυτούς βαβαλίζει και αυτούς ταγίζει η αστική τάξη. Και ξέρουμε πολύ καλά το ρόλο που παίζει το

Τεχνικό Επιμελητήριο και πως βάζει πλάτη για να περνάνε όλα αυτά που λένε μεγάλα έργα, που τελικά είναι η φραντζόλα με το βούτυρο στους μεγάλους βιομήχανους και κατασκευαστές. Δεν είδα εγώ ποτέ το Τεχνικό Επιμελητήριο να πάρει και να πει ότι εδώ δεν έχουμε νερό να πιούμε. Δεν είδα εγώ το Τεχνικό Επιμελητήριο να πει να γίνει το αεροδρόμιο φθηνό δημόσιο και να είναι λαϊκή περιουσία. Αλλά να είναι με απευθείας ανάθεση και ποιούνε τη νήσσαν όταν δεν τον λένε, αλλά λένε να γίνει με όμορφη αρχιτεκτονική. Δεν μας χέζεις ρε Νταλάρα λέω εγώ να πούμε.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και να σου πω και κάτι; Γιατί δεν λέτε ρε την πολιτικής άποψη όπως τη λέω εγώ; Γιατί ξέρω ότι οι άνθρωποι του Τεχνικού Επιμελητηρίου είναι πολύ έξυπνοι άνθρωποι και καταλαβαίνουνε πολύ καλά, άρα μην τους κρίνουμε τεχνοκρατικά μόνο.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο θα κλείσει συνάδελφοι κατά τη γνώμη μας αν θα κλείσει, γιατί θα κλείσουνε όλοι οι μηχανισμοί. Θα τους τσακίσει όλους τους μηχανισμούς το αστικό κράτος, θα κλείσει και τα νοσοκομεία. Όχι γιατί τα νοσοκομεία τους μπαίνουνε στο μάτι, διότι το νοσοκομείο άμα γίνει ιδιωτικό θα αποδώσει περισσότερο. Και πιθανόν η τωρινή οργάνωση του ΤΕΕ να μην τους διευκολύνει τόσο, όσο τους διευκολύνει για παράδειγμα μια ιδιωτική Πολεοδομία και ένα ιδιωτικό ΤΕΕ λέω τώρα εγώ μια σκέψη, μπορεί να είμαι εκτός. Όμως μην έχουμε και το άλλοθι τώρα ο Σπίρτζης ή ο παλιός ο Αλαβάνος μπαίνουνε και στο μάτι του Προέδρου, γιατί θα τρελαθώ δηλαδή. Δεν το μαθαίνω το όνομα ρε παιδί μου, δεν μπορώ να το μάθω, τελείωσε, ζητάω συγγνώμη, ο Πρόεδρος ναι, δεν το μαθαίνω. Ζητάω συγγνώμη δεν έχω καμία πρόθεση να παίξω με το όνομα του ανθρώπου, δεν με ενδιαφέρει δηλαδή κιόλας έτσι;

Εγώ νομίζω ότι και το 2% ρε παιδιά να το πούμε έτσι, γιατί να το πληρώνουμε το 2%; Πείτε μου γιατί να πληρώνουμε το 2% εμείς; Το κράτος δεν θέλει τεχνικό σύμβουλο; Να τον πληρώσει, εγώ δηλαδή κάνω μία μελέτη που τελικά μπορεί να είναι 20.000 και θα πάρω τα 5.000, εγώ πρέπει να πληρώσω το 2%. Εγώ λέω το Τεχνικό Επιμελητήριο εφόσον είναι το τεχνικός σύμβουλος τους

κράτους και έχει τους υπαλλήλους και τον μηχανισμό για να υλοποιεί την πολιτική του, θα πρέπει να το πληρώσει ρε παιδιά, πώς θα το κάνουμε δηλαδή; 25 συμβούλους έχει ο Πρόεδρος του ΤΕΕ, έτσι διάβασα, εμείς θα τους πληρώνουμε δηλαδή; Δεν φτάνει που δεν υπάρχει καθόλου δουλειά θα πρέπει να τον πληρώνουμε; Και εμείς τι λέμε; Να διεκδικήσουμε τα ποσά που χρειάζονται για να πληρώνονται οι υπάλληλοι του ΤΕΕ που δεν πληρώνονται και όχι να κάνουμε ομάδες εργασίας. Τι είναι αυτά τα πράγματα ρε παιδιά; Εγώ θεωρώ εξευτελισμό δηλαδή, εντάξει θα πάρουνε κάποιοι συνάδελφοι κάποια λεφτά, αλλά αυτό είναι εξευτελισμός δηλαδή. Δεν είναι παραγωγή επιστημονικού έργου, το επιστημονικό έργο παράγεται αλλού, έξω από εδώ και μακριά από εδώ για άλλους σκοπούς.

Όπως για παράδειγμα είδα ότι κάνουμε εκδηλώσεις. Για παράδειγμα το λέω έτσι ειρήσθω εν παρόδω αν και δεν είναι σημαντικό και λέει παρουσιάζουμε το τάδε βιβλίο. Και λέω ρε παιδιά, εγώ το έχω πει και τις άλλες φορές, γιατί να μην το κουβεντιάσουμε εδώ; Εγώ διαφωνώ κάθετα μ' αυτή τη λογική, διότι παρουσιάζω ένα βιβλίο σημαίνει το υιοθετώ, έχω άποψη, θέλω να το κάνω. Με ποια το κάνετε δηλαδή στη Διοικούσα; Γιατί δεν το φέρνετε εδώ;

Όλα αυτά τα θέματα παιδιά ξέρετε γιατί; Εγώ δεν σας κατηγορώ ότι δεν κάνατε καλά τη δουλειά σας, καλά την κάνετε, αλλά σε λάθος δρόμο γιατί αυτή είναι η πολιτική σας. Και εμείς σας το λέμε, ότι όπως πάει το Επιμελητήριο θα διαλυθεί όχι γιατί είστε απέναντί τους, μαζί τους είστε, απλά είναι τέτοιες οι συγκρούσεις του μονοπωλιακού κεφαλαίου που στο δρόμο του τσακίζει ακόμα και τα παιδιά του, γι' αυτό θα τσακίσει και το Τεχνικό Επιμελητήριο, όπως τσακίζει όλα τα άλλα όργανα που οι ίδιοι κάνουνε για να υλοποιούνε την πολιτική τους. Και εάν δείτε σε άλλους τι γίνεται, για παράδειγμα και με τους δικηγόρους και με τους γιατρούς ακριβώς τα ίδια πράγματα, για να μην σου πω για τους φαρμακοποιούς που έχουνε φτάσει στο σημείο να μην έχουνε κυριολεκτικά μία δραχμή. Διότι πληρώνουνε αυτοί τα σπασμένα του δημόσιου φάρμακου που δεν υπάρχει.

Εγώ παιδιά κλείνω και θα σας πω το εξής. Πραγματικά τώρα η κατάσταση, πραγματικά τώρα έχει ξεπεράσει κατά πολύ όχι την ανοχή, έχουμε διαλυθεί, δεν ξέρω αν το έχετε καταλάβει, δεν ξέρω αν οι συναναστροφές σας, γιατί φαντάζομαι ότι οι ίδιες θα είναι, οι συναναστροφές οι δικές μου τα μηνύματα που παίρνω δεν είναι απλά απελπισίας, είναι μηνύματα που σου λέει θα γίνω «17 Νοέμβρη» σχηματικά μιλάω, διότι συνάδελφοι δεν πατάει άνθρωπος σε τεχνικό γραφείο το καταλαβαίνετε; Και μου λέει μετά ο συνάδελφος ότι του κάνει εντύπωση που συμφωνώ βέβαια, ότι οι Δήμαρχοι κάνουν αυτή την ανήθικη, πρόστυχη πολιτικοί της απευθείας ανάθεσης και μετά σου δίνουνε το 2% σαν αντίδωρο, δηλαδή σαν πραγματικοί νταβατζήδες.

Το ξέρετε ότι υπάρχουνε συνάδελφοι που έχουνε κάνει μελέτες, τουλάχιστον δεν τους γνωρίζω, που παίρνουνε το 5% της συνολικής αμοιβής την οποία ούτε αυτό το πληρώνουνε έχοντας κόψει τα τιμολόγια γιατί δεν έχουνε πληρώσει το ΦΠΑ; Και αυτοί είναι λέει εκπρόσωποι ταγή του λαού, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εγώ νομίζω ότι σ' αυτό πρέπει να είμαστε όχι σκληροί πρέπει να τους πιάσουμε από το λαιμό και δεν μ' ενδιαφέρουν οι αποφάσεις οι δικαστικές, όλους μηδενός εξαιρουμένου να τους πιάσουμε από το λαιμό, διότι αν τα Εφετεία βγάνουνε από τη μια μέρα στην άλλη αποφάσεις, στη συνείδησή μου είναι καταδικασμένοι και το λέω ευθέως. Δεν μ' αφορούνε αυτά, μ' αφορά η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα που λέει ότι, σ' ορισμένους δίνονται και οι άδειες να κτίζουνε όπου θέλουνε, δεν μ' αφορά αν τον αφορίζουνε αν τον αθώνουνε τα διάφορα όργανα. Η πράξη λέει το εξής, ότι αυτός που κυβερνάει είναι το χρήμα, οι εκπρόσωποί του είναι και στο Τεχνικό Επιμελητήριο και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και στη Βουλή και στον επιχειρηματικό κόσμος και στους ελεύθερους επαγγελματίες. Διότι εδώ είμαστε, εγώ όσους ξέρω, όλοι, τους γνωρίζω εδώ, στο ίδιο καζάνι βράζουμε όλοι εδώ, υπάρχουν όμως μηχανικοί συνάδελφοι που δεν κατέχουνε πόσα λεφτά έχουνε. Αυτοί δεν είναι συνάδελφοι, έχουνε πολλά..., (δεν αποδίδεται καθαρά)..., του μηχανικού. Υπάρχουνε και γιατροί που δεν κατέχουνε πόσα λεφτά έχουνε, όμως δεν μπαίνουνε στο θέμα γενικά και αφηρημένα.

Εγώ προτείνω οι επόμενοι - όσο καιρό μας μένει - να ενδιαφερθούμε για τους συναδέλφους που πεθαίνουνε στην πείνα κυριολεκτικά. Και δεν το λέω για να κάνω εντυπωσιασμό γιατί είμαστε οχτώ άτομα που είναι και τα οχτώ στελέχη κομμάτων εδώ μέσα, η κατάσταση των συναδέλφων, τουλάχιστον ιδιαίτερα στο χώρο το δικό μου, στους Μηχανολόγους – Ηλεκτρολόγους είναι τραγική. Και παρεμπιπτόντως θέλω, την επόμενη φορά θα θέσω το θέμα το εξής. Θα ζητήσω από το Τεχνικό Επιμελητήριο να πάρουμε ομόφωνα θέση, ότι δεν συμμετέχουμε στο θέμα των εξετάσεων για ενεργειακούς επιθεωρητές. Τελείωσε, η διαδικασία στο να σε βάζουν τώρα για τα κτήρια, αύριο για τους λέβητες, μετά για τον κλιματισμό, μετά για το ισόγειο, μετά για τον πρώτο όροφο, θα καταργήσουν ουσιαστικά τα πτυχία μας και θα ζητήσουνε. Την επόμενη φορά θα φέρω μια εισήγηση, να μην συμμετέχουμε σ' αυτή τη διαδικασία ούτε με σεμινάρια, ούτε με ανώνυμες εταιρείες, ούτε με ΙΕΚΕΜ, και απλά ότι οι μηχανικοί που είναι τα πτυχία τους εκείνα, καθορισμένα από το ελληνικό κράτος να εκτελούν αυτές τις ενέργειες χωρίς κανένα περιορισμό, χωρίς σεμινάρια, χωρίς χαράτσια επιπλέον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Σγουρός.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν είναι μομφή, ενημέρωση ήτανε. Ακούστε κάτι, μην παρεξηγούμαστε με πήραν οι συνάδελφοι την προηγούμενη φορά, μα ένα λεπτό, ένα λεπτό, συγγνώμη συνάδελφε Σγουρέ.

Την προηγούμενη Αντιπροσωπεία με πήραν αρκετοί συνάδελφοι και μου είπαν, θέλουμε να πάμε στο συλλαλητήριο το βράδυ, θέλουμε να κάνουμε. Λέω παιδιά θα συνεννοηθώ τις παρατάξεις. Εγώ θεσμικά δεν μπορώ να μην πάω στη συνεδρίαση. Έγινε η συζήτηση αυτή με την συναδέλφισσα την Βρέντζου.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Μπορούσες να μην πας, μπορούσες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι θεσμικά δεν μπορούσα, ακούστε, όχι, όχι. Εφόσον..., συνάδελφε Μπάκιντα, εφόσον είχα στείλει... *(αλλαγή κασέτας)*

ΣΓΟΥΡΟΣ: ..., διοίκηση, γιατί νομίζω ότι το θέμα της ένταξης της Σπιναλόγκας ή της συνέχισης αυτής της προσπάθειας με θετικό περιεχόμενο, είναι ένα θέμα το οποίο προσφέρει θετικά συνολικά στην υπόθεση και της προστασίας και της ανάδειξης των ζητημάτων που έχουν να κάνουν με την ανάδειξη της μνημειακής κληρονομιάς, γιατί όπως ξέρετε πάρα πολύ καλά οι εντάξεις μνημείων στον κατάλογο της ΟΥΝΕΣΚΟ ακριβώς ενισχύουν κυρίως αυτό το αίσθημα της πιο συστηματικής και της πιο συγκροτημένης και οργανωμένης προστασίας αυτών των χώρων.

Πιστεύω ότι από εδώ και πέρα το Επιμελητήριο πρέπει να συμμετέχει ενεργά και η ομάδα εργασίας στην εξέλιξη και τη συνέχιση της προσπάθειας, γιατί θα χρειαστούν αρκετά βήματα ακόμα μέχρι να αποκτήσει μία ωριμότητα. Πάντως θεωρώ ότι είναι ένα θέμα που το Επιμελητήριο το έχει ξεκινήσει από το 2008 – 2009 και πιστεύω ότι μέχρι τώρα έχει συμβάλει με τον καλύτερο τρόπο μπορώ να πω για να πάει καλά αυτή η υπόθεση.

Στα θέματα τα δυο που θίχτηκαν, που είναι το ένα το θέμα της κατάργησης του 2%, θέλω να σας πω ότι δεν ξέρω, φαντάζομαι κάποιοι από εσάς ασχολείστε με μελέτες δημοσίου. Βεβαίως και καταργήθηκε το 2%, αλλά αντικαταστάθηκε αμέσως με ένα άλλο, δεν ξέρω αν το ξέρετε. Εγώ δηλαδή προχθές μετά από πολύ καιρό που πήγα να πληρώσω κάποιες κρατήσεις σ' ένα δήμο για είσπραξη ενός λογαριασμού, μου είπαν, ξέρετε το 2% πια δεν πληρώνεται, αλλά θα πληρώσετε όμως το 0,1 για τέλη δημοσιεύσεων διακηρύξεων, το οποίο το ανακαλύψανε τώρα, δεν υπήρχε παλιά. Βάλανε λοιπόν ένα νέο χαράτσι στη θέση ενός τέλους που καταργήθηκε, και βέβαια η κατάργηση του τέλους του 2% έχει σαφέστατα ένα καθαρά πολιτικό περιεχόμενο. Τους ενδιαφέρει να καταργηθεί το Τεχνικό Επιμελητήριο, είναι μια ομάδα πίεσης επιστημονική η οποία σίγουρα δεν ανταποκρίνεται στα θεσπισμένα, των κεντρικών μηχανισμών τουλάχιστον

επιρροής, είτε αυτοί λέγονται ΣΕΒ είτε λέγονται Υπουργεία. Τους ενδιαφέρει να μην υπάρχει ένα δυνατό Επιμελητήριο, τους ενδιαφέρει να μην υπάρχει μια διαπραγμάτευση σε επίπεδο επιστημονικό για όλα τα ζητήματα που αφορούν την εξέλιξη του τόπου και ιδιαίτερα τα σοβαρά ζητήματα της περίφημης ανάπτυξης, την οποία την θυμούνται κάθε φορά που τα πράγματα έχουνε φτάσει στο ναδίρ. Και είναι σαφές βέβαια ότι σε κάθε περίπτωση η διαταραχή της..., η κατάργηση μάλλον κάθε έννοια συλλογικότητας σε όλα τα επίπεδα και τα θεσμικά και τα κοινωνικά, είναι κάτι το οποίο ευνοεί κυρίως αυτούς που έχουνε μάθει να σχεδιάζουνε και να είναι αποτελεσματική μόνο σε ζητήματα που έχουνε να κάνουνε με το αποφασίζω το πρωί και καταργώ το βράδυ δημόσια τηλεόραση. Είναι πολύ αποτελεσματικοί σ' αυτό.

Από την άλλη μεριά αυτός ο μηχανισμός πανούκλα – κατά την άποψή μου – δεκαπέντε χρόνια τώρα για παράδειγμα δεν μπορεί να τακτοποιήσει το θέμα των απευθείας αναθέσεων των μελετών. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ουσιαστικά οι απευθείας αναθέσεις μελετών είναι ένας έλεγχος του κόστους των μελετών. Μην περιμένετε δηλαδή αυτό το πράγμα να σταματήσει ποτέ, γιατί τους ενδιαφέρει κυρίως να ταπεινώσουνε ή να μηδενίσουνε αυτό το κόστος. Ξέρετε εξάλλου ότι τον 1939 εισήγαγε την καινοφανή έκπτωση 100% στους διαγωνισμούς. Τώρα πια μπορείς να δώσεις 100% πρόσκληση, δηλαδή μπορείς να κάνεις δωρεάν μελέτες.

Άρα δεν υπάρχει κανένας λόγος αυτή τη στιγμή να συζητάμε, αν δεν συζητήσουμε σ' ένα επίπεδο πιο συστηματικό, ποια είναι αυτά που πραγματικά μπορούν να προστατεύσουν τη δραστηριότητά μας και στο μελετητικό τομέα του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Ξέρετε πολύ καλά ότι με ομάδα εργασίας του Επιμελητηρίου έγινε το παρατηρητήριο των μελετών και έργων. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω αυτό το παρατηρητήριο γιατί δεν προχωρεί και έχει γίνει γαργάρα, συγγνώμη για την έκφραση.

Το παρατηρητήριο αυτή τη στιγμή έχει παραδοθεί όλη η δουλειά και δεν βγαίνει στον αέρα λέει γιατί δεν προχωρεί η επιμόρφωση των στελεχών των Περιφερειών και των δήμων. Εσείς το πιστεύετε αυτό; Εγώ θεωρώ ότι το παρατηρητήριο μελετών και

έργων είναι κατ' εξοχήν μια πρόταση η οποία παραπέμπει στη διαφάνεια, πρέπει να υπάρχει διαφάνεια είτε από εκεί θα μπορεί ο καθένας on line πια μ' ένα σύστημα διαφανές, να ελέγχει ποιος διακηρύσσει, ποιος αναθέτει, με ποιες προϋποθέσεις.

Θέλω να σας πω συνάδελφοι ότι για να ενταχθεί ένα έργο στο ΕΣΠΑ αλίμονο σου αν στην μελέτη εφαρμογής δεν έχεις προμετρητικά σχέδια. Σου λέει ο κάθε ελεγκτής και μπορεί να μου το επιβεβαιώσει αυτό ο Πρόεδρος που είναι στη Διαχειριστική Αρχή, γιατί είναι 22,5 τετραγωνικά τα πλακάκια στο τάδε μπάνιο αφού το προμετρητικό τα βγάζει 22,40; Ν' αλλάξεις τα σχέδια διότι διαφορετικά δεν δημοπρατείται το έργο. Το έργο το ίδιο όμως δημοπρατείται ακόμα και εάν η μελέτη έχει γίνει τζάμπα ή αν έχει γίνει με διαδικασίες αδιαφανείς και δεν μπορεί αυτό να ρυθμιστεί σ' ένα θεσμικό επίπεδο.

Το αίτημα του Επιμελητηρίου πρέπει να 'ναι ότι, για να δημοπρατηθεί ένα έργο με οποιοδήποτε τρόπο, πρέπει να υπάρχει νόμιμος διαγωνισμός και νόμιμη ανάθεση. Είναι τόσο δύσκολο να ρυθμιστεί αυτό; Αυτοί που υπερασπίζονται τη νομιμότητα σ' όλα τα επίπεδα και ιδιαίτερα στο κεντρικό επίπεδο, επιτέλους να είναι διατεθειμένοι να την υπερασπίζονται μ' όλους τους τρόπους. Είναι λοιπόν ξεκάθαρο ότι είναι θέμα αδιαφάνειας, είναι θέμα έλλειψης νομιμότητας, είναι θέμα το οποίο έχει να κάνει με άλλες εποχές και με άλλου τύπου οργάνωση των θεσμών. Εγώ νομίζω ότι οι προτάσεις μας πρέπει να κινηθούν σ' αυτό το επίπεδο.

Όσον αφορά τη διάλυση την απόλυτη του τομέα της οικοδομής και τους ιδιωτικού τέλος πάντων έργου, θέλω να πω το εξής μόνο. Σας θυμίζω ότι για πρώτη κατοικία όπως και για σίτιση πια ο ΦΠΑ είναι 23%, το φαντάζεστε; Για να κτίσει ένα νεαρό ζευγάρι το σπίτι του πληρώνει 23% στα υλικά, 23% στην εργασία και βεβαίως μια σειρά από επαχθείς πληρωμές που αφορούν τον φοροεισπρακτικό μηχανισμό και τον μηχανισμό των ασφαλιστικών εισφορών. Θα μπορούσανε κάλλιστα εάν θέλουνε να εξαγγείλουνε μέτρα για την τόνωση της δραστηριότητας να ξεκινήσουνε από εκεί. Να μην είναι 23% ο ΦΠΑ στην πρώτη κατοικία, ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι η πρώτη και η δεύτερη κατοικία όταν έχουμε να

βάλουνε φόρους, να είναι 13% ή 8% που είναι σε όλη την Ευρώπη.

Το ΤΕΕ λοιπόν νομίζω ότι έχει λόγο να κάνει προτάσεις και για τέτοια ζητήματα. Και σε μια τέτοια κατεύθυνση νομίζω ότι πρέπει να κινηθούμε πια και σε στην κατεύθυνση των θεσμικών αλλαγών που χρειάζεται ο κλάδος συνολικά για να υπάρξει και στην κατεύθυνση των ρυθμίσεων που βεβαίως δεν είναι διατεθειμένα ένα κεντρικό σύστημα όπως ξέρετε, το οποίο επιβάλλει 23% ΦΠΑ στο γάλα και στη γιαγιά μου στην Κριτσά και στην Κα Αγγελουπούλου στο Ψυχικό. 23% ΦΠΑ τι σημαίνει; Ξέρετε πολύ καλά ότι ο ΦΠΑ είναι ο πιο θεσμικός, ληστρικός φόρος που υπάρχει αυτή τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εγώ νομίζω ότι το ΦΠΑ απλά δεν θα 'πρεπε να υπάρχει. Αν ήτανε μάγκες ας κάνανε 15% φορολόγηση σ' όλους.

Θέλω να βάλω μια άνω τελεία σ' αυτό το ζήτημα. Τώρα όσον αφορά το θέμα του χωροταξικού το οποίο δεν ξέρω, έλειπα εκείνη την ώρα όταν τοποθετήθηκε ο Πρόεδρος. Θέλω να πω ότι παραλήφθηκε μόνο από τη Διοικούσα η πολύ σοβαρή δουλειά που έγινε από την ομάδα εργασίας για το χωροταξικό, για την Α1 φάση του χωροταξικού και ελπίζω να καταφέρουμε στη συνέχεια να το..., εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Υπάρχει ειδικό θέμα.

Τελειώσανε οι τοποθετήσεις, θέλει να πει κάτι να προσθέσει; Όχι.

Πάμε στο επόμενο θέμα έλεγχος ερωτήσεις..., ορίστε;

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαρίστως να μιλήσεις, έλα τώρα.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Συνάδελφε Πρόεδρε αυτό που κατάλαβα εγώ και νομίζω κατάλαβε και ο μέσος συνάδελφος ακούγοντας αυτά που είπες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ησυχία συνάδελφοι, ησυχία.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗΣ: Ο κόσμος κατάλαβε ότι έγινε συνεννόηση με τις παρατάξεις. Δεν έγινε συνεννόηση, έγινε μια ενημέρωση ότι είχατε πληροφορίες ότι δεν θα 'ρθουν οι συνάδελφοι. Πληροφόρηση δεν ήτανε καμιά..., εμείς δεν αποδεχθήκαμε εδώ το πράγμα. Ήτανε λοιπόν μια ενημέρωση και τίποτα άλλο, σου είπα και ευχαριστώ που μ' ενημέρωσες, αλλά από 'κει και πέρα δεν κάναμε καμιά συνεννόηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν διαφωνώ, ενημέρωση ήτανε σαφώς, ναι βεβαίως.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε Κώστα, σ' αρέσει πολλές φορές η εσωστρέφεια, θα στο πω καθαρά.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εγώ μωρέ είμαι εσωστρεφής;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Σ' αρέσει, κάνουμε μια συζήτηση χωρίς ουσία τώρα. Έγινε μια ενημέρωση, ωραία και λοιπόν; Τελεία.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Ρε Πρόεδρε σε παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να μην με παρακαλείς.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Σε παρακαλώ είπες ότι έγινε συνεννόηση παρατάξεων το καταλαβαίνεις τι σημαίνει στα ελληνικά αυτό; Συνεννοούμαι και αποφασίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε είπα, πήρα τους εκπροσώπους της κάθε παράταξης και τους ενημέρωσα, από 'κει και πέρα η κάθε παράταξη κάνει ότι θέλει. Θεωρώ ότι περαιτέρω είναι εσωστρέφεια έτσι; Μην το επεκτείνεις.

ΘΕΜΑ 3^ο

Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πάμε στο επόμενο θέμα, Έλεγχος ερωτήσεις – επερωτήσεις προς τη Διοικούσα Επιτροπή.

Δεν έχει υποβληθεί κάποιο σχετικό αίτημα στο Προεδρείο μέχρι την έναρξη της συνεδρίασης και το θέμα θεωρείται μη αναγραφόμενο στην ημερήσια διάταξη.

ΘΕΜΑ 4^ο

Ανάπτυξη και Περιβάλλον

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Το επόμενο θέμα της ημερήσιας είναι, ανάπτυξη και περιβάλλον, με εισηγητή τον συνάδελφο Μπριλάκι.

Ο συνάδελφος Μπριλάκις στο βήμα.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Γιατί έβαλα το θέμα δυο λέξεις, γιατί είναι μερικοί που είπανε τώρα εδώ καράβια πνίγονται και εσύ ασχολείσαι με την ανάπτυξη.

Υπάρχει και η αντίστροφη οπτική στο θέμα, ότι επειδή καράβια πνίγονται και επειδή κανείς δεν ενδιαφέρεται, ας ενδιαφερθούμε εμείς οι ίδιοι, γιατί αυτό που ασχολούμαι εγώ είναι εμείς τι μπορούμε να κάνουμε, εγώ, εσύ, ο άλλος.

Το θέμα αυτό κυριαρχεί στην εποχή που ζούμε, αλλά μόνο ως ευχολόγιο και επιθυμία. Ανάπτυξη αλλά πώς; Μ' ευχές δεν γίνεται τίποτα, απαιτούνται προτάσεις. Προτάσεις μετά από ανάλυση του φαινομένου και στη συνέχεια σύνθεση. Ας δούμε όμως πρώτα τι θέλουμε, να πλουτίσουμε; Να έχουμε περισσότερα αγαθά; Υλικά ή πνευματικά; Ποιος είναι τελικά ο στόχος; Πολιτιστικός και άνοδος του πολιτισμού.

Τι είναι πολιτισμός. Πολιτισμός είναι το σύνολο των πνευματικών και υλικών αγαθών που παράγει μια κοινωνία μια συγκεκριμένη εποχή. Έτσι λέμε ο πολιτισμός ενός χωριού, ο πολιτισμός της Κρήτης, της Ελλάδος, ο πολιτισμός της Αρχαίας Ελλάδος, μιας εποχής κ.λ.π.

Η παραγωγή ποιοτικών υλικών αγαθών προϋποθέτει και αντίστοιχη πνευματική προσπάθεια. Η τεχνολογία είναι η επέμβαση της νόησης στην ύλη για την παραγωγή περισσότερων και ποιοτικότερων αγαθών που καλύπτουν καλύτερα τις ανθρώπινες ανάγκες. Η επιστήμη, η έρευνα, οι οικοδομές, τα λιμάνια, τα αυτοκίνητα, τα αεροπλάνα, οι μέθοδοι παραγωγής, μεταποίησης, η εκπαίδευση, οι τέχνες, η μουσική, οι κανόνες δικαίου, τα πάντα είναι πολιτισμός. Δεν παράγουν πολιτισμό μόνο αυτοί που παράγουν ψυχαγωγία, μουσική, κινηματογράφο, θέατρο, λογοτεχνία και αρχαιολογικές ανασκαφές.

Το Υπουργείο Πολιτισμού δεν καλύπτει το σύνολο του πολιτισμού μιας κοινωνίας. Πολιτισμό παράγουν όλα τα Υπουργεία αρκεί βέβαια να οδεύουν στην πρόοδο, δηλαδή στην άνοδο του πολιτισμού και όχι στο πισωγύρισμα. Π.χ. το Υπουργείο Γεωργία προωθεί την παραγωγή προϊόντων κατάλληλων για τους καταναλωτές άλλων λαών. Ένα παράδειγμα λέω, όχι ότι είναι μόνο αυτό.

Η αύξηση των εξαγωγών επομένως αυξάνει το επίπεδο του πολιτισμού και τον πλούτο σε υλικά αγαθά, αλλά και σε πνευματικά, διότι φανταστείτε πόση προσπάθεια, μελέτες, έρευνες, πόση τόλμη, πόση βελτίωση οργάνωσης της παραγωγής, της μεταποίησης, της μεταφοράς, της εμπορίας ενός προϊόντος απαιτείται για να επιτευχθεί το αποτέλεσμα. Είναι λάθος ο διαχωρισμός και η απομόνωση του πολιτισμού μόνο στο πνεύμα και όχι στην ύλη. Ύλη και πνεύμα πάνε μαζί. Κάθε υλικό αγαθό που παράγεται περιέχει μέσα κόπο, πνευματικό και σωματικό. Γι' αυτό η αύξηση των αγαθών υλικών και πνευματικών σημαίνει και άνοδο του πολιτισμού. Όταν η γλώσσα βοηθά τους ανθρώπους στην βαθύτερη κατανόηση, μεταξύ των ανθρώπων λέμε ότι υπερέχει από τις άλλες. Αυτό είναι πολιτισμός.

Η ρύπανση του περιβάλλοντος είναι πολιτισμός, αλλά με αρνητικό πρόσημο. Η αύξηση της παραγωγής των υλικών αγαθών, δεν μπορεί να γίνει χωρίς αύξηση της αντίστοιχης πνευματικής παραγωγής σε νέες μεθόδους, καλύτερη οργάνωση, βελτίωση των μέσων, πιστοποίηση της ποιότητας του ελέγχου και της τήρησης των κανόνων δικαίου.

Την άνοδο του πολιτισμού την μετρούμε με διάφορους δείκτες. Το άθροισμα πνεύμα συν ύλη δεν μπορεί να μετρηθεί ποσοτικά, διότι ο προσθετός πνεύμα δεν είναι εύκολο να εκφραστεί με αριθμούς. Π.χ. πόσα νόμπελ, πόσοι ερευνητές, πόσοι έχουν πτυχίο ανωτάτης εκπαίδευσης, πόσοι αγράμματοι, πόσοι ηθοποιοί, πόσοι λογοτέχνες, πόσες κινηματογραφικές ταινίες κ.λ.π.

Άλλοι δείκτες αλλά επί των υλικών αγαθών που δείχνουν το επίπεδο προόδου είναι π.χ. πόσα αυτοκίνητα, πόσα τρακτέρ, πόση κατανάλωση νερού ύδρευσης ανά κάτοικο. Ή πόσα κιλοβάτ ηλεκτρικού ρεύματος ή πόσα τετραγωνικά μέτρα σπίτι ανά κάτοικο, πόσο διοξειδίο του άνθρακος εκπέμπεται κ.λ.π. Οι δείκτες αυτοί αν και μετρούν μόνο την ύλη έχουν και πνευματική αξία, διότι για να παράγεις αγαθά εκτός από κόπο χρειάζεται και μυαλό. Η οργάνωση μιας επιχείρησης είναι πολλές φορές πολύ πιο σημαντική από την αξία των εργατωρών ή των πρώτων υλών.

Σημασία της ανάπτυξης. Το δεύτερο κεφάλαιο. Από την παραπάνω ανάλυση φαίνεται ότι η ανάπτυξη είναι αποτέλεσμα της προσπάθειας όλων των Ελλήνων, μηδενός εξαιρουμένου. Κάθε ένας από τη μεριά του μπορεί να συμβάλει στον κοινό στόχο, στην άνοδο του πολιτισμού, δηλαδή στην αύξηση της προστιθέμενης αξίας της εργασίας μας είτε είναι ένα βραβείο νόμπελ είτε μερικοί τόνοι πατάτες επιπλέον. Με βελτίωση του τρόπου παραγωγής, με δημιουργία νέων επαγγελμάτων που δεν υπήρχαν παλαιότερα, αλλά απαραίτητα για αύξηση της παραγωγικότητας, της βελτίωσης της ποιότητας και της αύξησης της ποσότητας.

Η ανάπτυξη και η παραγωγή περισσότερων αγαθών, ο πλουτισμός δηλαδή σε υλικά και πνευματικά αγαθά, αυξάνει την αυτοεκτίμηση και ταυτόχρονα την σε σέβονται και οι άλλοι. Και σε

εθνικό επίπεδο η Ελλάδα στο σύνολό της εάν πάει καλά στον τομέα της ανάπτυξης θα τη σέβονται τα άλλα έθνη και στην γεωπολιτική σκακιέρα θα είναι ισχυρός παίχτης υπολογίσιμος εταίρος και σεβαστός αντίπαλος. Εδώ ισχύει η λαϊκή παροιμία που λέει «αλίμονο του που δεν έχει νύχια να ξυστεί». Στόχος μας πρέπει να είναι η παραγωγή αγαθών, όχι χρημάτων το χρήμα είναι εργαλείο, το χρήμα δεν τρώγεται, η τομάτα τρώγεται. Αυτός που παράγει είναι αυτοδύναμος δεν έχει ανάγκη τους άλλους. Αυτό μας λέει ένα ποίημα του μεγαλύτερου Λιβανέζου ποιητή Χαλίλ Γκιμπράν που το έγραψε το 1923 με τίτλο «Ο κήπος του Προφήτη» που είναι τόσο επίκαιρο λες και το έγραψε για την Ελλάδα του σήμερα. Γράφει λοιπόν – ένα απόσπασμα μικρό – «ο έθνος να λυπάστε να φορεί ένδυμα που δεν το ύφανε, ψωμί αν τρώει αλλά όχι από τη σοδειά του, κρασί αν πίνει αλλά όχι από το πατητήρι του». Και παρακάτω γράφει « το έθνος να λυπάστε που έχει σοφούς από χρόνια βουβαμένους».

Προβλήματα της ανάπτυξης. Το αντίθετο του θάρρους δεν είναι η δειλία αλλά το βόλεμα. Η παραγωγή θέλει τόλμη, μάλλον το σωστό είναι και τόλμη και επιχειρηματικό σχέδιο. Η γνώση υπάρχει και μπορεί να την αγοράσεις, η τόλμη όμως δεν πωλείται. Σήμερα λέμε σχολή Ικάρων και Ικάριο Πέλαγος, δεν λέμε σχολή Δαιδάλου αν και ο Δαίδαλος και τη γνώση κατείχε και η πτήση του μέχρι την Αθήνα πέτυχε. Αντίθετα ο Ίκαρος ούτε τη γνώση κατείχε, ούτε πέτυχε η πτήση του, παρά ταύτα η σχολή Ικάρων πήρε το όνομά του. Γιατί είχε την τόλμη, αυτό είναι το ζητούμενο, χωρίς τόλμη, αυτό παιδιά το άκουσα από τον Λουδοβίκο των Ανωγείων στην τηλεόραση, τυχαία, έτυχε και το... Δεν έχει σημασία ποιος το είπε, αυτό που είπε εγώ συμφωνώ, τώρα ποιος το είπε αυτό είναι άλλο θέμα, άλλα που λέει εγώ μπορεί να μην συμφωνώ ας πούμε.

Χωρίς τόλμη ανάπτυξη δεν γίνεται. Τι είναι Αρετή; Να κάνεις πράξη το σωστό, να ξέρεις το σωστό αλλά να μην το κάνεις αυτό είναι έγκλημα. Κατά την μυθολογία ο Ηρακλής διάλεξε το δρόμο της Αρετής, ο δρόμος της κακίας είναι το βόλεμα, η δικαιολογία, το κόντεμα των στόχων, η ανοχή, η συνενοχή.

Η ανάπτυξη χρειάζεται ανθρώπους που έχουν στόχο και θα τολμήσουν να τον κάνουν πράξη. Το βόλεμα με διορισμούς και επιδοτήσεις κατέστρεψαν τον τόπο. Τα κουφάρι των εργοστασίων που επιδοτήθηκαν στην παραμεθόριο, στην Θράκη δηλαδή και η εγκατάλειψη των αγροτικών καλλιεργειών, είναι αψευδείς μάρτυρες της καταστροφής. Αντί για ίδρυση παραγωγικών επιχειρήσεων με αύξηση της απασχόλησης και αύξηση της παραγωγής και των εξαγωγών, τα χρήματα των επιδοτήσεων πήγαν σε σπατάλες, πισίνες, Καγιέν, βίλες και φορολογικούς παραδείσους. Και από πίσω να δυσφημούνται όλα τα παραγωγικά επαγγέλματα, οι γιατροί τα παίρνουν, οι εργολάβοι κλέφτες, οι βιομήχανοι πίνουν το αίμα του εργαζόμενου με το καλαμάκι κ.λ.π. Αντί να καταγγέλλονται οι παρανομούντες, οι μιζαδόροι και οι τοκογλύφοι. Αντί να ζητάμε παραγωγούς που να τολμήσουν να στήσουν μια επιχείρηση για να παράγουν αγαθά και να μην τα εισάγουμε, ζητάμε επενδυτές. Μερικοί νομίζουν ότι με το χρήμα μπορούν να κάνουν τα πάντα, μέγα λάθος, η παραγωγή θέλει επιτελικό σχέδιο, σαφείς στόχους, μελέτη της αγοράς, κατάλληλα μέσα, αγώνα, αγώνα, αγώνα.

Το χρήμα είναι ένα από τα εργαλεία που απαιτούνται. Το χρήμα από μόνο του δεν παράγει τίποτα, μόνο τόκους και φούσκες εις βάρος των παραγωγών. Το χρήμα να χρησιμοποιηθεί σωστά για να παράγει. Ο πειρασμός της σπατάλης караδοκεί, ο παραγωγός που θα τολμήσει πρέπει να ξέρει, ότι αντί για συμπαράσταση στον αγώνα του να στήσει μια επιχείρηση, θα αντιμετωπίσει δυσφήμιση από τα μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και από την κοινωνία, τεράστια εμπόδια από τον κρατικό μηχανισμό και αθέμιτο ανταγωνισμό από τους παρανομούντες παραγωγούς, φοροκλέφτες που επιβιώνουν κλέβοντας το κράτος. Διότι χαμηλώνουν τις τιμές και αντί να κλείσει ο παράνομος κλείνει ο νόμιμος που έχει ζημίες. Εκ προοιμίου ένοχος και κατηγορούμενος που καλείται να απολογηθεί για τις αναπόδεικτες και χωρίς στοιχεία κατηγορίες, κατηγορούμενος επειδή ασκεί ένα επάγγελμα παραγωγικό. Αντί να κατηγορούμαι τους παρανομούντες και με στοιχεία, βαφτίζουμε ανήθικα τα

παραγωγικά επαγγέλματα. Έτσι όμως δουλειά δεν γίνεται, ανάπτυξη γιοκ.

Το κράτος πρέπει να ερευνήσει σε βάθος και να καταγγείλει με στοιχεία κάθε παρανομούνται. Εννοώ εδώ ότι η δουλειά του κράτους είναι ο έλεγχος, ποιος θα τον κάνει; Εγώ; Εσύ; Οι δημοσιογράφοι; Επαγγελματικά δηλαδή, σε επαγγελματική βάση ο έλεγχος είναι δουλειά του κράτους είτε σαν Εφορία είτε σαν δικαστήρια είτε σαν Αστυνομία είτε..., όχι λέμε τι πρέπει να είναι τώρα από 'κει και πέρα...

Να εντοπίσει τα ποσά που κείτονται στους φορολογικούς παραδείσους. Να επαινέσει και να βοηθήσει κάθε αγωνιζόμενο παραγωγό και ας θυμηθούμε τον Πλάτωνα. «Μην προπετώς στους ανθρώπους, μήτε μέμφεστε, μήτε επαινείν». Προπετώς εννοεί με επιπολαιότητα, με επιπολαιότητα να μην επαινείς ή να κατηγορείς τους ανθρώπους.

Η κοινωνική καταξίωση για όσους ωφελούν τον τόπο είναι βασική. Αν ένα επάγγελμα δεν καταξιώνεται και ο παραγωγός δεν χαίρει εκτίμησης, αποθαρρύνεται και αποφεύγει ότι απαιτεί τόλμη, επιστρέφει στο βόλεμα. Η επίθεση αυτή εις βάρος των παραγωγών έχει και ιδεολογική πολιτική βάση όπως περιγράφει και ο δημοσιογράφος Καρακώστας στο άρθρο του «οι αντιπάθεια της εκβιομηχάνισης». Το έχω συνημμένο από κάτω. Στο άρθρο αυτό αναφέρεται στο περιοδικό ANTEOS ενός ομίλου διανοομένων που εξέδιδε ο Καθηγητής Χαράλαμπος Θεοδωρίδης και από το πέμπτο τεύχος και μετά ο Οικονομολόγος Δημήτρης Μπάτσης κατά το 1945 έως το 1952 μέχρι που το εμφυλιοπολεμικό κράτος το 1952 τον εκτέλεσε μαζί με τον Μπελογιάννη.

Στο άρθρο του αυτό ο κ. Καρακώστας γράφει. Ο ANTEOS μέσα στο κλίμα της παρακρατικής αλλά και της κρατικής τρομοκρατίας, άντεξε μέχρι το 1951 με κεντρική πάντα θεωρητική κατεύθυνση την ανοικοδόμηση της Ελλάδος και την μετατροπή της σε βιομηχανική χώρα. Ανάλογο ήταν και το θέμα του κλασσικού βιβλίου του Δημήτρη Μπάτση «Η βαριά βιομηχανία στην Ελλάδα το 1947». Βέβαια τόσο το περιοδικό, όσο και ο Μπάτσης θεωρούσαν, ότι λόγω της φύσης της εγχώριας αστικής τάξης και

της γενικότερης εξάρτησης της χώρας, η βιομηχανική ανάπτυξη μπορούσε να γίνει μόνο με ένα σοσιαλιστικό καθεστώς. Παρόλα αυτά όμως έθεταν το ζήτημα της ύπαρξης και της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων. Αντίθετα τα τελευταία χρόνια η τωρινή αριστερά κυρίως αυτή των κινημάτων όπως αυτοαποκαλείται αυτάρεσκα, παρά την απίστευτη ανεργία και τη σαρωτική αποβιομηχάνιση, αντιμάχεται με εντυπωσιακή σφοδρότητα, με διάφορες οικολογικές προφάσεις οποιαδήποτε βιομηχανική επένδυση ετοιμάζεται να ξεκινήσει.

Αυτό συμβαίνει βέβαια λόγω της σύνθεσης της εν λόγω αριστεράς και της θεολογικής της συγκρότησης, το ειδικό βάρος της παραδοσιακής εργατικής τάξης έχει μειωθεί, όπου πλέον κυριαρχούν τα μικροαστικά δημοσιοϋπαλληλικά στρώματα. Αντί δε να προτείνει ένα νέο κοινωνικό παράδειγμα, έχει υποταχθεί πλήρως στη σύγχρονη νεοελληνική ιδεολογία και κουλτούρα της άρνησης της παραγωγικής διαδικασίας σε όλους τους τομείς του βίου. Εδώ να θυμηθούμε την θέση των Κινέζων στο ερώτημα ποιο σύστημα είναι καλό για την παραγωγή αγαθών, το καπιταλιστικό ή το σοσιαλιστικό. Η απάντηση ήταν από τον Τενγκ Χσιάο-Πινγκ μαύρη γάτα, άσπρη γάτα ποντίκια πιάνει; Δηλαδή είτε κρατική είναι η επιχείρηση είτε ιδιωτική, το σημαντικό είναι εάν παράγει, δηλαδή εάν ωφελεί το κοινωνικό σύνολο και όχι η ταμπέλα και οι εντυπώσεις στην κοινή γνώμη.

Επομένως υπάρχει ο τρόπος για να κριθεί αντικειμενικά μια επιχείρηση, αλλά και το πολιτικό σύστημα από την παραγωγή αγαθών. Όλοι κρίνονται από το αποτέλεσμα και κανείς δεν είναι υπεράνω κρίσης. Έτσι σήμερα η Κίνα έχει τεράστιους ρυθμούς ανάπτυξης, ενώ εμείς πολιτικολογούμε ποιος είναι καλύτερος επιχειρηματίας ο ιδιώτης ή το κράτος. Εμείς χάσαμε την μπάλα, οι Κινέζοι είπαν και στο ίδιο κρεβάτι να κοιμηθούμε θα δούμε διαφορετικό όνειρο. Έτσι ξεπέρασαν τις άγονες αντιπαραθέσεις και κατηγορίες ποιος είναι γνήσιος κουμουνιστής και ποιος δεν είναι και έθεσαν ρεαλιστικούς στόχους μετρήσιμους παραγωγής αγαθών που άλλαξαν τη ζωή τους ριζικά και σήμερα είναι στο παγκόσμιο γίγνεσθαι η Κίνα, διεκδικεί μια από τις πρώτες θέσεις.

Οικολογικά προβλήματα – προφάσεις. Μεγάλο εμπόδιο στην ανάπτυξη έχει καταστήσει ο εκφοβισμός για δήθεν οικολογικές καταστροφές που θα επιφέρει οποιαδήποτε νέα επένδυση σχεδιάζεται. Συνήθως χωρίς να μπαίνουν στον κόπο να αποδείξουν με στοιχεία πόση βλάβη προξενεί στο περιβάλλον, κατηγορούν ασύστολα κάθε σοβαρό επιχειρηματία που έκανε την τρέλα να κάνει παραγωγή. Αποτέλεσμα τα ράφια των παντοπωλείων, παντοπωλείο λέγανε του πατέρα μου το μαγαζί το '50 το λέγανε παντοπωλείον, τώρα έχει..., μπακάλικο είναι τούρκικο, παντοπωλείον είναι το σωστό, τώρα λέμε σούπερ μάρκετ. Αποτέλεσμα τα ράφια των παντοπωλείων είναι γεμάτα με εισαγόμενα τρόφιμα και κάθε είδους προϊόντα.

Οι κατηγορίες είναι οι επιθετικές και ζητούν από τον επιχειρηματία να αποδείξει ότι δεν υπάρχει π.χ. καμία πιθανότητα να συμβεί ατύχημα. Η πολιτική μας ανταγωνίζεται ποιος θα αποδείξει ότι είναι ο καλύτερος προστάτης του περιβάλλοντος και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης η κινδυνολογία αυξάνει την ακροαματικότητα και την τηλεθέαση.

Κανείς δεν αναρωτήθηκε σε κάθε καταγγελία αν ο καταγγέλλων έχει δείξει κάποια συνέπεια σε σοβαρά οικολογικά θέματα. Οι βοσκοί έχουν βάλει φωτιά στα βουνά της Κρήτης και τα έκαναν όλα φαλακρά, οι κυνηγοί οι 300.000 μέλη έχουν στην Ελλάδα, οι κυνηγητικοί σύλλογοι, έχουν εξαφανίσει πολλά πουλιά, πέρδικες που δεν υπάρχουν πια και τα έντομα που τα τρώνε τα πουλιά, αυξήθηκαν τόσο πολύ, που αν δεν ψεκάσεις δεν τρως.

Ενώ έχει χαλάει η οικολογική ισορροπία κανείς οικολόγος δεν προτείνει να καταργηθεί το κυνήγι. Δεν νομίζω ότι πεινάνε οι κυνηγοί. Το σπορ είναι εγκληματικό εις βάρος του περιβάλλοντος και της υγείας μας και οι καταγγελίες από τους οικολόγους αφορούν μόνο τις προσπάθειες για παραγωγή αγαθών. Ο λόγος που δεν καταγγέλλουν τους κυνηγούς και τους βοσκούς είναι προφανώς οι ψήφοι. Άλλο να πολεμάς το μεγάλο κεφάλαιο και άλλο να πολεμάς την καταστροφή του περιβάλλοντος από μεγάλες ομάδες ψηφοφόρων. Όμως ο Αριστοτέλης είπε: «δημοκρατία είναι το συμφέρον των πολλών» δεν είπε δημοκρατία είναι η βούληση των πολλών, «το μεν ου πάντας και δια πάντας», δηλαδή η

δημοκρατία συνίσταται όλοι να αποφασίζουν για όλα και τίθεται το ερώτημα οι εκπρόσωποι του λαού, δηλαδή οι πολιτικοί υπηρετούν το συμφέρον των πολλών ή κρύβονται πίσω από την ψήφο; Αφού με ψηφίσατε τα ξέρω όλα, έχω δίκιο πάντοτε και οι πολίτες δεν έχουν δικαίωμα παρά μόνο όσα τους επιτρέπονται κ.λ.π.

Ο κατάλογος των περιπτώσεων προσπάθειας εκφοβισμού της κοινής γνώμης για τους ανύπαρκτους κινδύνους καταστροφής περιβάλλοντος από παραγωγική..., (δεν αποδίδεται καθαρά)..., είναι ατέλειωτος. Εδώ θα αναφέρω μόνο δύο, αγωγός Μπουρκάς-Αλεξανδρούπολη, αγωγός πετρελαίου, ματαιώθηκε γιατί υπάρχει κίνδυνος βλάβης και διαρροής πετρελαίου, από δημοσίευμα στο ΕΘΝΟΣ τον Μάρτιο, αντιγράψω. Ένα σχόλιο από έναν δημοσιογράφο το οποίο..., «λειτουργεί ο αγωγός που μεταφέρει αργό πετρέλαιο..., συγγνώμη, πάνω από μια δεκαετία λειτουργεί ο αγωγός που μεταφέρει αργό πετρέλαιο από το λιμάνι της Θεσσαλονίκης στο διυλιστήριο των Σκοπίων. Εδώ και δεκαετίες λειτουργεί ο αγωγός που μεταφέρει το αργό πετρέλαιο από τον Πρίνο στην ξηρά. Και στους δυο αγωγούς δεν έχουν καταγραφεί όλα αυτά τα χρόνια κανένα οικολογικό επεισόδιο. Σημειώνεται χάριν όσων τάσσονται στο Έβρο κατά του αγωγού Μπουρκάς – Αλεξανδρούπολη και κατόπιν κατά της επένδυσης χρυσού. Τώρα που η Βουλγαρία αποφάσισε να εγκαταλείψει το πρότζεκτ του αγωγού θα είναι ιδιαίτερα ευχαριστημένοι». Ενώ στον πλανήτη έχουμε γεμίσει με αγωγούς που μεταφέρουν φυσικό αέριο και πετρέλαιο, φαίνεται πως οι ευαίσθητοι οικολόγοι προτιμούν η μεταφορά να γίνεται με βυτιοφόρα αυτοκίνητα. Υπόθεση κάνω γιατί οι ευαίσθητοι οικολόγοι μόνο καταγγελίες κάνουν, προτάσεις ποτέ.

Ο υπερχειλιστής του Αποσελέμη εδώ, δικά μας. Μετά από τις αντιδράσεις των κατοίκων του χωριού Ποταμιές ότι αν υπερχειλίσει το φράγμα θα πνίξει το χωριό και προκειμένου να εγκριθεί η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, ξανασυντάχθηκε η μελέτη του υπερχειλιστή που είχε ο μελετητής σε πρώτη φάση από τη ΔΕΗ. Η ΔΕΗ λόγω της εμπειρίας της στα φράγματα είχε μελετήσει τον υπερχειλιστή, η παραδοχή πλημμύρας που εμφανίζεται με συχνότητα 50 ετών. Νέα παραδοχή για πλημμύρα

συχνότητας 2.000 ετών, αύξησε το πλάτος του υπερχειλιστή από 20 μέτρα σε 40. Αυτό σημαίνει μερικά εκατομμύρια ευρώ που ξοδεύτηκαν άσκοπα, ενώ δεν φρόντισε κανείς οικολόγος ευαίσθητος να ζητήσει να γίνει βιολογικός καθαρισμός στα χωριά Αβδού, Γωνιές και Ποταμιές. Έτσι σήμερα δημοπρατήθηκε ο βιολογικός καθαρισμός του οικισμού Γουρνών του Δήμου Χερσονήσου και οι βιολογικοί καθαρισμοί των οικισμών Διονύση και Στάβιες, πρόσφατα το βρήκα στις εφημερίδες διακήρυξη, τις έχουμε στο σύλλογο και παίρνουμε όλες τις διακηρύξεις, στο σύλλογο εργοληπτών.

Κανείς δεν διαμαρτυρήθηκε για την καθυστέρηση στην κατασκευή καθαρισμού των λυμάτων των οικισμών Αβδού και Γωνιές, ενώ τα λύματα θα πηγαίνουν στο φράγμα, δηλαδή σε πόσιμο νερό. Όπως είναι γνωστό τα λύματα πόλεως έχουνε μέσα και ληγμένα φυτοφάρμακα και άλλα χημικά προϊόντα, που δεν μπορεί το διυλιστήριο να τα εξουδετερώσει, ενώ τα οργανικά αφαιρούνται σχετικά εύκολα και με ασφάλεια. Όσο για τον κίνδυνο κατάρρευσης του φράγματος ο κ. Κουτσουγιάννης Καθηγητής Υδραυλικής στο Μετσόβιο, που κατάγεται από την Άρτα, το χωριό του είναι η Άρτα, σε σχετική έκθεσή του αναφέρει ότι το φράγμα του Προυναρίου στον Άραχθο που έχει κατασκευαστεί 3,5 χιλιόμετρα ανάντη της Άρτας, έχει χωρητικότητα 800 εκατομμύρια κυβικά και όχι 27 εκατομμύρια που έχει το φράγμα Αποσελέμη.

Το φράγμα αυτό λειτουργεί 30 χρόνια περίπου, του Προυναρίου, αν καταρρεύσει θα πνίξει την Άρτα που έχει 35.000 κατοίκους. Άλλωστε το μεγαλύτερο μέρος των φραγμάτων στον πλανήτη, υπάρχουν περίπου 45.000 φράγματα, έχουν κατάντη των ποταμών μέχρι την εκβολή κατοικημένες περιοχές όπου κατοικούν πολλά εκατομμύρια κάτοικοι. Παράδειγμα το φράγμα του Ασουάν στον Νείλο, είναι ανάντη του Καΐρου με 16 εκατομμύρια κατοίκους και της Αλεξανδρείας με 5 εκατομμύρια κατοίκους, στο δέλτα του Νείλου. Υπόψη ότι το φράγμα του Ασουάν έχει ταμιευτήρα μήκους 525 χιλιόμετρα, μέσο πλάτος 10 χιλιόμετρα και ύψος 110. Με απλή αριθμητική ο ταμιευτήρας χωράει περίπου 200 δισεκατομμύρια κυβικά νερό. Έτσι και σπάσει

δεν θ' αφήσει κολυμπηθρόξυλο πάει η Αίγυπτος. Αυτό συμβαίνει σ' όλα τα φράγματα, σ' όλο τον κόσμο δηλαδή.

Το μεγάλο κεφάλαιο – οικονομίες κλίμακος. Άλλο κεφάλαιο τώρα. Ένα άλλο πρόβλημα που εμποδίζει την ανάπτυξη είναι η επίθεση σε κάθε μεγάλη επιχείρηση είτε καλή είτε κακή αδιακρίτως. Η μαζική παραγωγή αγαθών απαιτεί αντίστοιχα μεγέθη επιχειρήσεων. Το μεγάλο μέγεθος μιας επιχείρησης μειώνει το κόστος παραγωγής και αυξάνει αντίστοιχα την ανταγωνιστικότητα στην παγκοσμιοποιημένη κοινωνία που ζούμε. Οι οικονομίες κλίμακας υπεισέρχονται παντού σ' όλη τη διαδικασία παραγωγής και δίνουν πολλές φορές τεράστια διαφορά κόστους. Π.χ. αν θέλει ένας αγρότης να μεταφέρει 20 τόνους πατάτες με φορτηγά και ωφελίμου φορτίου ένα τόνο, πρέπει να κάνει 20 διαδρομές, ενώ η μεταφορά μ' ένα μεγάλο φορτηγό έχει υποπολλαπλάσια απασχόληση του οδηγού.

Η μεγάλη επιχείρηση μπορεί να απασχολήσει γεωπόνο επιτόπου, ενώ ο αγρότης αρκείται στην πείρα του και στις συμβουλές του γεωπόνου καταστηματάρχη που αγοράζει τα φυτοφάρμακα. Κατά συνέπεια η ανταγωνιστικότητα από τη μείωση του κόστους μειώνεται όταν το προϊόν παράγεται από πολλές μικρές επιχειρήσεις. Εάν το ίδιο προϊόν παράγεται σε άλλη χώρα από μεγάλες επιχειρήσεις ενώ εμείς επιμένουμε το ίδιο προϊόν να το παράγουμε με μικρές, είναι προφανές ότι δεν θ' αντέξουμε στον ανταγωνισμό.

Οι μικρές επιχειρήσεις μπορούν να επιβιώσουν όταν π.χ. η αγορά είναι μικρή, όταν κατέχουν κάποια τεχνογνωσία, όταν χρησιμοποιούν κάποια πλεονεκτήματα μοναδικά, όπως αποστάσεις, αγορές ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών κ.λ.π. Γενικά οι μικρές επιχειρήσεις μπορούν να επιβιώσουν χρησιμοποιώντας την ευελιξία που έχουν σε πολλούς τομείς, όπως γνώση της αγοράς, λίστες καταναλωτών κ.λ.π., σε καμιά περίπτωση όμως δεν πρέπει να αποκλείσουμε τις μεγάλες επιχειρήσεις από την παραγωγή. Εδώ βέβαια απαιτείται σωστό κράτος που να κάνει τη δουλειά του, που δεν είναι άλλη από τον έλεγχο της νομιμότητας, τη συλλογή των φόρων και εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία, την

πιστοποίηση προϊόντων, τον σεβασμό στον καταναλωτή, αποπαραπλανητική διαφήμιση κ.λ.π.

Όταν μία επιχείρηση επιβιώνει κλέβοντας τους καταναλωτές και το κράτος... **(αλλαγή κασέτας)**

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: ...στα δικαστήρια να μην τιμωρείται ποτέ και τελικά να κερδίζει πολύ περισσότερα όσα πρόστιμα και να του επιβληθούν. Χωρίς εξυγίανση και αναδιοργάνωση του κράτους μην περιμένετε ανάπτυξη.

Τώρα αρχίζουμε και λίγο τις προτάσεις γιατί μπαίνουμε στο δικό μας το χωράφι, όποιος έχει προτάσεις πολύτιμες νομίζω. Για άλλα θέματα και σ' αυτά βέβαια που λέω μπορείτε να πείτε και εσείς την άποψή σας μετά.

Είναι προφανές, ότι ο καλύτερος τρόπος να μειωθεί η ανεργία θα ήτανε η αύξηση των διατιθέμενων πιστώσεων στα δημόσια έργα. Όμως λεφτά δεν υπάρχουν, είναι έτσι ή μήπως υπάρχει διέξοδος; Πηγές χρημάτων είναι η κατάργηση των πάσης φύσεως επιδοτήσεων είτε σε αγροτικά προϊόντα είτε σε υπό ίδρυση επιχειρήσεις. Οι μεν επιδοτήσεις στην αγροτική παραγωγή όπως όλοι γνωρίζετε κατέστρεψαν την παραγωγή με την μέθοδο του εύκολου πλουτισμού, με πανωγραψίματα κ.λ.π., ενώ η χρηματοδότηση ίδρυση των επιχειρήσεων κατέληξε αντί για παραγωγή αγαθών, στην αρπαγή του χρήματος των επιδοτήσεων. Οι τομείς που πρέπει ν' αυξήσουμε την παραγωγή πρέπει καταρχήν και πρώτον να είναι συνεπές στις υποχρεώσεις τους προς τους πολίτες, π.χ. αν θέλουμε ν' αυξήσουμε την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, πρέπει να βελτιώσουμε τους αγροτικούς δρόμους και να κάνουμε όσο περισσότερα αγροτικά έργα μπορούμε.

Στην Ευρώπη το καλοκαίρι βρέχει και δεν ποτίζουν, εμείς εδώ έχουμε ανάγκη από αρδευτικά έργα. Στην Ιταλία που έχει ανάγκη από άρδευση έχουν προπολεμικά κατασκευάσει χίλια διακόσια φράγματα και κανάλι μεταφοράς του νερού στις καλλιέργειες. Τα ίδια περίπου και στην Ισπανία. Εμείς εδώ προπολεμικά αντί να κατασκευάζουμε φράγματα και να ελέγχουμε τις πλημμύρες κατασκευάζουμε αναχώματα κατά μήκος στις όχθες

για να εγκιβωτίσουμε τα πλημμυρικά νερά. Αυτό έγινε στις εκβολές του Αλιάκμονα, του Νέστου κ.λ.π. και ξοδέψαμε τεράστια ποσά μόνο για ν' αποκτήσουμε καλλιεργήσιμες εκτάσεις για τους πρόσφυγες της Μικράς Ασίας.

Με την κατασκευή όμως των φραγμάτων π.χ. στον Αλιάκμονα, της Φοικιάς, του Πολυφίδι, των Ασωμάτων και του (...) τα νερά συγκρατούνται και τα αναχώματα στην πεδιάδα Βέροια – Αλεξάνδρεια μήκος πάνω από 50 χιλιόμετρα είναι τώρα πια άχρηστα. Η άρδευση αυξάνει πολλαπλάσια την αγροτική παραγωγή, χωρίς επιπλέον κόστος λιπασμάτων καλλιέργειας, ψεκασμών κ.λ.π. Με τα ίδια καλλιεργητικά έξοδα διπλασιάζεται η παραγωγή. Τα φράγματα δίνουν νερό χωρίς άντληση με πολύ χαμηλό κόστος π.χ. το νερό στον (...) το πουλάνε αυτοί, έχει κόστος 15 λεπτά και μ' αυτό συντηρούνται εκτός από τα δίκτυα διανομής του νερού και οι αγροτικοί δρόμοι.

Αν γίνει λοιπόν μία σύγκριση του οφέλους από τις επιδοτήσεις σε σύγκριση με την κατασκευή δημοσίων έργων, πιστεύω ότι θα πειστεί ο κάθε κακόπιστος για το λάθος που γίνεται τα τελευταία πενήντα χρόνια με τις επιδοτήσεις. Και αφήνω τελευταίο επιχείρημα για να μην παρουσιαστώ ως καταγγέλλων, ότι στις επιδοτήσεις ανθούσε η ψηφοθηρία. Όποιος θέλει να το πει αλλά δεν είναι θέμα δικό μας. Χρέος του τεχνικού κόσμου να ζητήσει την κατάργηση των επιδοτήσεων και την μεταφορά των πιστώσεων στα δημόσια έργα και αυτό να γίνει με υπολογισμό του τεκμαιρομένου οφέλους ώστε ν' αποδειχθεί το όφελος από την επιλογή αυτή.

Εκτός όμως από τα παραπάνω εξοικονόμηση μπορεί να γίνει με παρέμβαση στον προγραμματισμό των έργων που σήμερα είναι εντελώς πρόχειρος. Ένας απλός κατάλογος στον προϋπολογισμό του δήμου των προτεινόμενων έργων, χωρίς υπολογισμό αν έχει το έργο πολλαπλασιαστικά οφέλη στην ανάπτυξη και στον παραγόμενο πλούτο και χωρίς σειρά προτεραιότητας. Προτεραιότητας πιο έργο να κατασκευαστεί πρώτα και πιο μετά. Έχουμε έναν κατάλογο και τελικά κάνουμε όποιο θέλουμε μέσα από τον κατάλογο, με κριτήρια πιο έργο φέρνει τους ψήφους. Π.χ το φράγμα της Φανερωμένης στο Αβδού έχει 30.000 στρέμματα,

τώρα και πέντε χρόνια είναι τελειωμένο και επειδή δεν υπάρχουν τα αρδευτικά δίκτυα το νερό χύνεται στη θάλασσα. Περίπου 6 εκατομμύρια κυβικά ανά έτος επί πέντε χρόνια 30 εκατομμύρια κυβικά. Το νερό αυτό από γεωτρήσεις κοστίζει κατά μέσο όρο 0,20 ευρώ η άντληση ανά κυβικό, δηλαδή χάσαμε ήδη 6 εκατομμύρια ευρώ από κακό προγραμματισμό, χωρίς να υπολογίσουμε το όφελος των αγροτών από την αύξηση της παραγωγής τους που είναι πολλαπλάσιο από το κόστος άντλησης.

Χρειάζονται και οι αναπλάσεις πλατειών, αλλά με τα χρήματα από την ανάπτυξη και όχι τώρα μ' αυτή την κατάσταση. Χρέος του τεχνικού κόσμου είναι να ζητήσει να υπάρχει υπολογισμός για κάθε έργο του προσδοκώμενου οφέλους και βάση αυτού να μπαίνει το έργο σε σειρά προτεραιότητας. Αυτό η πολιτική ηγεσία δεν το ξέρει, ότι δηλαδή μπορούμε εμείς οι τεχνικοί να δώσουμε τέτοια στοιχεία και πρέπει εμείς να το ζητήσουμε ν' αγωνιστούμε να κάμψουμε τις πιθανές αντιστάσεις.

Σοβαρό θέμα οι μισές μελέτες και τα μισοτελειωμένα έργα. Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ανατολικής Κρήτης οι Εργολήπτες έχουνε ζητήσει πολλές φορές εγγράφως πλήρεις μελέτες. Αυτό απαιτεί οι προϊστάμενες αρχές που εκπονούν τις μελέτες να ενισχυθούν, διότι όσες φορές το ζητήσαμε εισπράξαμε στείρα άρνηση και μετά από πολύ καιρό καταλάβαμε το γιατί. Οι άνθρωποι που κατέχουν τα πολιτικά αξιώματα δεν γνωρίζουν το νόμο δημοσίων έργων και τι είναι η Διευθύνουσα Υπηρεσία και η Προϊσταμένη Αρχή. Κατά το νόμο Προϊσταμένη Αρχή είναι η υπηρεσία που εκπονεί τις μελέτες και η Διευθύνουσα Υπηρεσία αυτή που εκτελεί τα έργα. Όμως η πολιτική εξουσία στο σύνολό της νομίζει ότι οι αδύναμες Προϊστάμενες Αρχές είναι τα εκλεγμένα συμβούλια, Δημοτικά, Περιφερειακά κ.λ.π. Έτσι βλέπουμε αντί να ορίζονται από φαινόμενα όργανα οι αντίστοιχες Προϊστάμενες Αρχές, να ορίζονται τα αντίστοιχα Δημοτικά και Περιφερειακά Συμβούλια. Αποτέλεσμα τα εκλεγμένα συμβούλια δεν ξέρουν τις διαδικασίες εκπονήσεων των μελετών και με διάφορους εκβιασμούς των υπαλλήλων την τελευταία στιγμή εκπονούνται μισές μελέτες και κυκλοφορεί και το επιχείρημα, δεν έχουμε λεφτά για μελέτες. Το έχουμε ακούσει και αυτό τακτικά.

Τώρα πως γίνεται να υπάρχουν λεφτά για κατασκευή έργων και να μην υπάρχουν λεφτά για μελέτες...

Τρανό παράδειγμα κακής επιλογής έργων είναι το έργο που ένωσε το λιμάνι του Πειραιά με το σιδηροδρομικό δίκτυο της χώρας Θριάσιο Πεδίο. Σ' ένα δίκτυο 2.000 χιλιομέτρων, σιδηροδρομικό δίκτυο εννοώ έτσι; Μόνο τώρα φτιάξανε τα 15 χιλιόμετρα, ώστε τα βαρέα εμπορεύματα που φτάνουν στον Πειραιά να φεύγουν για Θεσσαλονίκη ή εξωτερικό με τρένα που τα μεταφορικά είναι πολύ φθηνότερα από τις μεταφορές μ' αυτοκίνητο. Εδώ μιλάμε για εκατό χρόνια καθυστέρηση. Όπως ξέρετε ένα τρένο, μια ντιζελομηχανή μπορεί να τραβάει βαγόνια πίσω, δηλαδή να τραβάει 500 τόνους. Με μια ντιζελομηχανή μεταφέρεις 500 τόνους εμπόρευμα, ενώ μ' ένα φορτηγό θα πας 20, 30, 40 τόνους; Πόσους θα κουβαλήσεις; Δηλαδή η σιδηροδρομική μεταφορά είναι πολύ φθηνότερη και δεν είχανε συνδέσει το λιμάνι με το σιδηροδρομικό δίκτυο. Τα φορτώνουμε σε νταλίκες, τα πηγαίναμε στο Θριάσιο Πεδίο και φορτώνουμε ένα Citroen. Εκατό χρόνια έπρεπε να είχε γίνει και κάναμε επί Χαριλάου Τρικούπη τον οδοντωτό σιδηρόδρομο, ένα πολυτελές έργο το οποίο είναι έργο για βόλτα να πας στα Καλάβρυτα και δεν κάναμε αυτό το πράγμα. Και δεν μίλησε και κανείς, δεν ενοχλήθηκε άνθρωπος. Αυτός ο τόπος πού πάει;

Να λυπάται κανείς ή να κάνει χιούμορ; Να θυμώνεις ή να λες τι με νοιάζει εμένα; Και το πιο αστείο καμία πολιτική παράταξη τα τελευταία εκατό χρόνια δεν ζήτησε την χρηματοδότηση κατά προτεραιότητα του έργου αυτού. Θα έπρεπε να ξέρουμε ποιος υπάλληλος φρόντισε να μπει στον κατάλογο τον προς χρηματοδότηση έργων, διότι κατάφερε να προβάλει τη σημασία του, τα πολλαπλασιαστικά οφέλη από τη σύνδεση τρένων με αεροπλάνο. Υποθέτω ότι είναι μηχανικός μέλος του ΤΕΕ, δεν τον ξέρουμε, όποιος είπε το σωστό, αφανής, δεν υπάρχει. Έτσι εντοπίζω ας πούμε κάποια περιέργα φαινόμενα.

Στα δημόσια έργα έχει επικρατήσει ο κανόνας ότι χρηματοδοτούνται και επιλέγονται για ένταξη στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων όσα έργα έχουν ωριμάσει. Δηλαδή έχουνε εκπονηθεί όλες οι μελέτες, τα κτηματολόγια και έχουν παρθεί όλες

οι εγκρίσεις από Πολεοδομία, Δασαρχείο, Περιβαλλοντικά κ.λ.π. Αντί δηλαδή να επιλέγουν ποιο έργο θα μπει σε σειρά προτεραιότητας για να κατασκευαστεί που έχει πολλαπλασιαστικά οφέλη για την παραγωγή αγαθών, επιλέγεται το έργο που έχει ετοιμότητα για δημοπράτηση, να μην χαθούν οι πιστώσεις.

Ο κρατικός μηχανισμός δεν έχει την απαραίτητη οργάνωση για να απορροφήσει τα χρήματα που μας δίδει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αγκομαχώντας και ακροβατώντας με πάμπολλες γραφειοκρατικές παρακάμψεις, προσπαθεί να καλύψει την ελλειμματική οργάνωση των υπηρεσιών που εκπονούν τις μελέτες. Η σωστή διατύπωση της πρότασης αυτής είναι, ενδυνάμωση των υπηρεσιών που εκπονούν τις μελέτες. Τη στιγμή που ο τεχνικός κόσμος υποαπασχολείται και μας δίνει λεφτά με τα διάφορα προγράμματα, είναι έγκλημα να αδιαφορούμε και να μην ζητήσουμε την αναδιοργάνωση του κράτους, ώστε να ωριμάζουν εγκαίρως τα έργα και να δημοπρατούνται κατά προτεραιότητα αυτά που έχουν πολλαπλασιαστικά οφέλη για την παραγωγή αγαθών. Ή για εξοικονόμηση πόρων όπως είναι τα περιβαλλοντικά έργα.

Η πρότασή μας λοιπόν για την αποφυγή της σπατάλης που γίνεται, είναι να δημιουργηθεί θεσμικά η διαδικασία παραγωγής κατάλληλα τεκμηριωμένων εισηγήσεων από τις υπηρεσίες σκοπιμότητας ένταξης των έργων για χρηματοδότηση και κατασκευή με μοναδικό κριτήριο το τεκμαιρόμενο όφελος του έργου. Εδώ πέρα πρέπει να πούμε αειφόρο όφελος, γιατί ένα έργο είναι διαρκές δεν είναι στιγμιαίο, το κάνουμε για να κάνουμε μια δουλειά, κάνουμε μια γέφυρα για εκατό χρόνια ξέρω εγώ; Κάνεις κάτι για ένα κτήριο στο κοινωνικό σύνολο, για όφελος στο κοινωνικό σύνολο από τη χρήση του. Η έρευνα αυτή του οφέλους που θα φέρει το έργο στην κοινωνία, δεν μπορεί να είναι αποκλειστικά από οικονομολόγους. Τα έργα πρέπει να αυξάνουν όλα τα αγαθά στο σύνολο τους και όχι μόνο το χρήμα.

Χωροταξικά – πολεοδομικές μελέτες. Εδώ υπάρχουν απαράδεκτες καθυστερήσεις εκπονήσεως και εγκρίσεων μελετών, η ανάπτυξη μπορεί να περιμένει. Οι νέοι που σπούδασαν στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα έχουν ετοιμάσει τις βαλίτσες τους

και πολλοί απ' αυτούς έχουν φύγει στο εξωτερικό είτε στο Ντουμπάι είτε στην μακρινή Αυστραλία είτε στη Γερμανία. Η νεολαία ξενιτεύεται, το κράτος τι κάνει; Πώς θα ξεκινήσει μια επιχείρηση όταν δεν ξέρει ο επιχειρηματίας πού επιτρέπεται και πού απαγορεύεται; Η αταξία μας ζημιώνει πολλαπλά, τα φωτοβολταϊκά πρέπει να τοποθετηθούν σε κεκλιμένα και άγονα εδάφη και όχι σε αρδευόμενες πεδινές εκτάσεις. Μοναδική διαμαρτυρία που κυκλοφορεί είναι εκφοβισμοί για να μην τοποθετηθούν σε περιοχές ΝΑΤΟΥΡΑ.

Όσο για τις εγκρίσεις σχεδίων πόλεων που στοιβάζονται δεκαετίες στο Υπουργείο και κανείς δεν επαναστατεί, ας ψάξουμε τι φταίει και ποιος ευθύνεται για αδιαφορία. Ο υπάλληλος; Η πολιτική εξουσία; Η εκάστοτε Κυβέρνηση; Η εκάστοτε αντιπολίτευση; Οι τοπικοί βουλευτές; Η κακή νομοθεσία; Ο πολιτισμός μας; ο κακός εαυτός μας; Ή ο κακός μας ο καιρός; Χάος! Ο τόπος χάνεται, η ανεργία θερίζει και κανείς δεν είπε, εγώ θα κάνω κάτι ενάντια στο τέλμα.

Εκτός από τις προτάσεις που αναφέρονται στα παραπάνω, θεωρούμε ότι χρέος του τεχνικού κόσμου είναι να εξηγήσει στην πολιτική εξουσία τις δυνατότητες που έχουμε να προσφέρουμε στο κοινωνικό σύνολο και να ζητήσουμε θεσμικές διαδικασίες, να εργαστούμε για τον σκοπό αυτό. Πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι καταγγελίες, ότι όλοι τα παίρνουν, ακυρώνουμε την ενοχή των ενόχων και δεν προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα για πάταξη της διαφθοράς. Έτσι χωρίς να το θέλουμε βοηθούμε στην διατήρηση της κατάστασης και οδηγούμαστε στην ανοχή και αναγκαζόμαστε να κυνηγάμε το βόλεμα.

Η ενημέρωση των πολιτών για τις δυνατότητες μας είναι υποχρέωσή μας. Ίσως αυτός είναι και ο λόγος που η πολιτική εξουσία είναι τόσο εύκολο να αυτοκηρυχθεί κηδεμόνας του πολίτη και ο πολίτης είναι τόσο βολικό να είναι ανήλικος. Εμμανουήλ Καντ Γερμανός Φιλόσοφος. Ο σκοπός είναι να είμαστε χρήσιμοι και όχι αρεστοί, για να αισθανόμαστε αυτεξούσιοι και να μην στηριζόμαστε παρά στις δυνάμεις μας και στον κόπο μας.

Τελειώνοντας να θυμίσω κάτι από την Ασκητική του Καζαντζάκη, «Εγώ, εγώ, εγώ φταίω για όλα, Εγώ, εγώ μοναχός

μου θα σώσω τη γης». Ή όπως είπε ο αείμνηστος Τζον Κένεντι «μην ρωτάς τι μπορεί να κάνει η πατρίδα για σένα, αλλά τι μπορείς να κάνεις εσύ για την πατρίδα».

Τα συνημμένα δεν σας τα διαβάζω, μόνο θα διαβάσω μια επιστολή που έκανα στον Αγαπάκη γιατί με προβλημάτισε κάποιος που μου είπε τι γίνεται.

Η πρόταση να γίνουν δημόσια έργα οι επιδοτήσεις θα φανεί προς τα έξω, ότι να πάρουμε τα λεφτά από τους αγρότες να τα δώσουμε στους εργολάβους. Καταλαβαίνετε τι θα πούνε οι δημοσιογράφοι. Η πρόταση να σταματήσουν οι επιδοτήσεις εις όφελος των δημοσίων έργων, τα λεφτά, δηλαδή οι πιστώσεις να πάνε από εδώ εκεί, θα φανεί ότι παίρνουμε λεφτά από τους αγρότες και τα δίνουμε στους εργολάβους και θα γίνει το μπάχαλο. Εδώ πρέπει να συμπληρωθεί ότι η μετατόπιση αυτή των χρηματοδοτήσεων πρέπει να γίνει σταδιακά, γιατί αλλιώς θα προκύψουν πολλές ζημιές στις αντίστοιχες επιχειρήσεις και το κριτήριο είναι πάντα ποιο μέτρο αυξάνει την παραγωγή.

Εάν π.χ. δίνονται χρήματα στις εξαγωγικές επιχειρήσεις, γινόμαστε ανταγωνιστικότεροι και αυξάνει η παραγωγή, τότε και μόνο να δίνονται οι επιδοτήσεις. Επιδοτήσεις μόνο με απολογισμό αν πέτυχαν και με έλεγχο τα λεφτά του φορολογούμενου πού πήγανε; Αν πέτυχαν και με έλεγχο τα λεφτά του φορολογούμενου πού πήγανε; Στο κάτω – κάτω τα δημόσια έργα έχουν δύο προσόντα. Το αποτέλεσμα κτίζεται, δηλαδή είναι υλικό που υπάρχει και εκ των υστέρων μπορείς να ελέγξεις αν έγινε. Τα δημόσια έργα δεν ωφελούν μόνο ένα χρόνο την παραγωγή της χρονιάς, αλλά ωφελούν διαχρονικά για πολλά χρόνια και επομένως η ωφέλεια εν γένει στην παραγωγή είναι συνεχής και διαχρονική.

Και τρίτον, δεν προτρέπει τους παραγωγούς να αράξουν, αφού ο σκοπός του κέντρου μεταφέρεται από τον καταναλωτή στον φορολογούμενο. Γιατί να το παράγω αφού τα κέρδη μου τα δίδει το κράτος χωρίς κόπο και όχι ο καταναλωτής.

Έχουμε και ένα ωραία άρθρο του Σταμπολιάδη, το διάβασε ο Πέτρος για τους ορυκτούς πόρους. Εγώ σας το έχω στείλει αυτό εδώ το κείμενο στους περισσότερους, δεν ξέρω αν το έχετε. Αν

θέλετε να διαβάσω κι άλλα, αλλιώς μπορείτε να συνεχίσετε τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θα έλεγα συνάδελφε ότι μετά από 38 λεπτά παρουσίαση, ενδιαφέρουσα παρουσίαση μπορώ να πω.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Λυπούμαι αλλά δεν γινότανε πιο λίγα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να πάμε σ' ερωτήσεις και στη συνέχεια ενδεχόμενα τοποθετήσεις.

Ποιος ή ποια συναδέλφισσα θέλει να κάνει ερωτήσεις; Δεν βλέπω κανέναν συνάδελφο και πάμε σε τοποθετήσεις. Ποιος συνάδελφος θέλει να κάνει τοποθέτηση; Φραγκιαδάκης λοιπόν, Κασαπάκης, άλλος συνάδελφος που θέλει να κάνει τοποθέτηση; Συνάδελφος ή συναδέλφισσα να κάνει τοποθέτηση;

ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βεβαίως.

ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, έλα, ποιος θα την παρουσιάσει;

ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Με ανάπτυξη του θέματος δηλαδή, ωραία. Επομένως συνάδελφε Φραγκιαδάκη και Κασαπάκη να..., μισό λεπτό συνάδελφοι, πόσο χρόνο χρειάζεσαι να την παρουσιάσεις; Ωραία, ωραία, έλα να παρουσιάσεις την άποψη τη δική σας και στη συνέχεια να τοποθετηθούν οι συνάδελφοι

Φραγκιαδάκης και Κασαπάκης. Και εσύ; Ξυλούρης και Σγουρός. Μετά λοιπόν Ξυλούρης και Σγουρός, ωραία.

ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

Ανοιχτό πρέπει να είναι, ναι, ναι, τώρα είναι ανοιχτό. Ναι αλλά έχει όμως Κώστα σημασία, νομίζω τώρα να καθόμαστε εμείς να βαυκαλιζόμαστε εδώ δεκαπέντε άτομα και να προσπαθήσουμε έτσι να ακούσουμε ο ένας τον άλλο λίγο βαριεστημένοι βλέποντας αυτή την εικόνα της αίθουσας, είναι αποκαρδιωτικό.

Τώρα για να μην συζητάμε συνέχεια τα ίδια πράγματα, νοιώθουμε και εμείς ευθύνες ως παράταξη, δηλαδή αποδεχόμαστε αυτό το οποίο λέει ο συνάδελφος ο Ξυλούρης. Βέβαια σήμερα έχουμε τρεις – τέσσερις έκτακτες περιπτώσεις με ασθένειες όπως για παράδειγμα της συναδέλφισσας της Βάνας και άλλων συναδέλφων που λείπουνε στο εξωτερικό. Αλλά γενικά η εικόνα είναι εντελώς αποκαρδιωτική. Τώρα που οφείλεται είναι ένα θέμα, πάντως όντως δεν ξέρω αν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι. Αυτό είναι ένα ζήτημα. Δηλαδή έκανε μία εισήγηση ο συνάδελφος ο Μπριλάκης, δέκα άτομα, καθίσαμε εδώ ακούσαμε κάποια πράγματα, ότι ακούσαμε. Τέλος πάντων μην σας κουράζω επιπλέον.

Η συναδέλφισσα η Βάνα έχει γράψει μία εισήγηση που θα ήθελε πάρα πολύ να παρουσιάσει η ίδια προφανώς, η οποία έχει ασχοληθεί με τα ζητήματα αυτά. Δυστυχώς είναι άρρωστη σήμερα, το θέμα όμως τέθηκε σήμερα οπότε πρέπει να κάνουμε αυτή την εισήγηση, η οποία προφανώς είναι και εισήγηση της ΑΜΑΚ. Έχω αναλάβει λοιπόν αυτό το χρέος σήμερα και επιτρέψτε μου να σας κουράσω και εγώ με την εισήγησή μας. Θα την διαβάσω την εισήγηση της συναδέλφισσας.

Ανάπτυξη. Ανάπτυξη ως κούρσα ανταγωνισμών, ως διαδικασία που ισοπεδώνει κοινωνίες και πολιτισμούς και διευρύνει πραγματικά τις ανισότητες.

Η ιστορία προχωράει με μικρά βήματα, αλλά η εποχή της ανάπτυξης άρχισε σε μια δεδομένη μέρα και σε μια δεδομένη ώρα. Στις 20 Ιανουαρίου του 1949 στην εναρκτήρια ομιλία του στο

Κογκρέσο, ο Πρόεδρος Χάρι Τρούμαν τράβηξε την προσοχή του ακροατηρίου του στις συνθήκες των φτωχότερων χωρών, που για πρώτη φορά ορίστηκαν υπανάπτυκτες. Γεννιέται έτσι μία έννοια που από τότε έγινε αναγκαία, η οποία ομογενοποιεί τις άπειρες διαφορές του νότου του κόσμου, σε μία μόνη κατηγορία την υπανάπτυξη.

Το γεγονός ότι ο Τρούμαν επινόησε μία νέα λέξη δεν είναι τυχαίο, αλλά αποτελεί συγκεκριμένη έκφραση μιας παγκόσμιας θεώρησης. Γι' αυτόν όλοι οι λαοί του κόσμου κινούνται στην ίδια τροχιά, άλλοι ταχύτερα, άλλοι πιο αργά, αλλά όλοι προς την ίδια κατεύθυνση. Επικεφαλής ήτανε οι χώρες του Βορρά και ιδιαίτερα οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ενώ ο υπόλοιπος κόσμος με το τρομερά χαμηλό κατά κεφαλήν εισόδημα του, έμενε πίσω και σε μεγάλη απόσταση.

Με αφετηρία αυτή την προϋπόθεση ο Τρούμαν αντιλαμβάνοταν τον κόσμο σαν ένα οικονομικό στίβο, όπου όλες οι χώρες του κόσμου κάνουν αγώνα δρόμου για να βελτιώσουν τη θέση τους, στην κατάταξη με βάση το εθνικό εισόδημα.

Η μετατροπή όλων των λαών σε οικονομικούς ανταγωνιστές ήταν ένας εντυπωσιακός στόχος. Απαιτούσε όχι μόνο εισφορές κεφαλαίου και μεταφορά τεχνολογιών, αλλά και μία πολιτιστική επανάσταση. Πολλά από τα παλιά συστήματα ζωής αποκαλύφθηκε πράγματι ότι είναι εμπόδια στην ανάπτυξη. Οι άνθρωποι είχαν ιδεώδη και διανοητικές συνήθειες, εργασιακά και μαθησιακά υποδείγματα, δίκτυα αλληλεγγύης και κανόνες διακυβέρνησης, που έρχονταν σε σύγκρουση με τα χαρακτηριστικά μιας οικονομικής κοινωνίας. Στην προσπάθειά της να υπερβεί αυτά τα εμπόδια στην ανάπτυξη, η παραδοσιακή κοινωνική δομή έπρεπε να γίνει κομμάτια και τα κομμάτια έπρεπε έπειτα να επανασυνδεθούν, με βάση τα μακροοικονομικά μοντέλα των οικονομικών εγχειριδίων.

Η ανάπτυξη έχει σίγουρα πολλά αποτελέσματα, αλλά ένα από τα πιο επικίνδυνα υπήρξε η καταστροφή των πολιτισμών που δεν εναρμονίζονταν με τη φρενίτιδα της συσσώρευσης. Ο Νότος υποχρεώθηκε έτσι να μετασχηματιστεί με βάση το μοντέλο που του υπέδειξε το Βορράς. Τη βαθμιαία καθυπόταξη όλο και

περισσότερων πλευρών της κοινωνικής ζωής, στην κυριαρχία της οικονομίας.

Όταν μελετούσαν μια χώρα οι ειδικοί της ανάπτυξης γίνονταν θύματα μιας παράξενης μυωπίας. Δεν έβλεπαν μια κοινωνία που διαθέτει μια οικονομία, αλλά μια κοινωνία που είναι οικονομία. Συνεπώς ενσωμάτωναν στο σύστημα θεσμούς κάθε είδους, στην εργασία, στην εκπαίδευση και στη νομοθεσία, υπό τον όρο ότι οι θεσμοί αυτοί θα έμπαιναν στην υπηρεσία της παραγωγικότητας, απαξιώνοντας σιγά – σιγά τα αυτόχθονα συστήματα. Η μετατόπιση όμως προς μία κυρίαρχα οικονομικά κοινωνία, συνεπάγεται σημαντικό κόστος. Επειδή υπονομεύει την αυτόνομη ικανότητα μιας κοινωνίας να εξασφαλίζει την ευημερία των ανθρώπων, χωρίς να τους εξαναγκάζει να μπουν στον οικονομικό ανταγωνισμό.

Η αδιαμφισβήτητη ηγεμονία του δυτικού παραγωγισμού, κατέστη σε όλο και πιο ανέφικτο να υιοθετηθούν δρόμοι διαφορετικοί από το κύκλωμα του παγκόσμιου ανταγωνισμού και αυτό περιόρισε το περιθώριο ελιγμών των χωρών, ιδίως σε καιρούς αβεβαιότητας.

Έπειτα από μερικές 10ετίες ανάπτυξης η κατάσταση είναι δραματική. Η απόσταση μεταξύ εκείνων που τρέχουν στην πρώτη θέση και άλλων μίκρυνε. Διευρύνθηκε ως το σημείο να καθιστά αδιανόητο το κλείσιμο της ψαλίδας. Αυτά τα γράφει ο Γερμανός Κοινωνιολόγος Βόλφγανγκ Ζαγκς στην εισαγωγή του βιβλίου του Global Ecology και δημοσιεύσαμε στην εφημερίδα μας στις αρχές του 2008. Από το κείμενο αυτό αναδεικνύονται πολλά χαρακτηριστικά της ανάπτυξης. Από τα πιο σημαντικά χαρακτηριστικά της είναι ότι ισοπεδώνει την ευημερία και τον πολιτισμό των κοινωνιών, στις οποίες εισβάλλει. Ο νέος πολιτισμός που επιβάλλει πανομοιότυπος για όλους, είναι η βαρβαρότητα των Mac Donald's και των εμπορικών κέντρων, των χωματερών και των φυτοφαρμάκων, του κοινωνικού αποκλεισμού και της αποξένωσης, της κατάργησης της κοινωνικής πολιτικής και της υποχρέωσης των ατόμων να καλύπτουν όλες τις ανάγκες τους πληρώνοντας για την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση και να νοιώθουν ένοχοι και ανίκανοι όταν δεν το καταφέρνουν. Ο

πολιτισμός που προάγει τις ανισότητες και την προσωπική ματαιοδοξία. Ο πολιτισμός για λίγους και πετυχημένους.

Η ανάπτυξη και το περιβάλλον. Παράλληλα τότε στο ίδιο φύλλο μας δημοσιεύσαμε με πηγή από την Καθημερινή τα εξής στοιχεία. Αρκετοί οικονομολόγοι προβλέπουν, ότι η παγκόσμια οικονομία θα αναπτυχθεί κατά 3% το χρόνο μέχρι το τέλος του 21^{ου} αιώνα. Οι Κυβερνήσεις θα εξαντλήσουν κάθε περιθώριο για ν' αποδείξουν ότι προέβλεψαν σωστά. Μια σταθερή ανάπτυξη της τάξεως του 3%, συνεπάγεται διπλασιασμό της οικονομικής δραστηριότητας ανά 23 έτη. Μέχρι το 2100 λοιπόν η παγκόσμια κατανάλωση θα έχει αυξηθεί κατά 1.600%. Βάσει των εξισώσεων του Καθηγητή Σμιθ του Imperial College αυτό συνεπάγεται ότι κατά τη διάρκεια του 21^{ου} αιώνα, θα έχουμε χρησιμοποιήσει τις οικονομικές πηγές του πλανήτη 16 φορές περισσότερο απ' όσες καταναλώσαμε από τη στιγμή που ο άνθρωπος κατέβηκε από τα δέντρα.

Συμπερασματικά η οικονομική ανάπτυξη κατά τη διάρκεια του 21^{ου} αιώνα, μπορεί ν' αποδειχθεί 32 φορές μεγαλύτερο περιβαλλοντικό πρόβλημα, απ' ότι η αύξηση του πληθυσμού. Εφόσον μάλιστα οι τράπεζες και οι μεγάλες επιχειρήσεις υλοποιήσουν ακάθεκτες τα σχέδια τους, τα προβλήματα της ανεξέλεγκτης οικονομικής ανάπτυξης διαρκώς θα πολλαπλασιάζονται. Μέχρι το 2115 η παγκόσμια κατανάλωση θ' έχει αυξηθεί κατά 3.200% και το 2138 θ' έχει φτάσει στο 6.400%. Δεδομένου βέβαια ότι οι οικονομικές πηγές δεν είναι ανεξάντλητες, κάτι τέτοιο είναι προφανώς αδύνατο.

Δεν είναι το μοναδικό άρθρο αυτό, από σωρεία άρθρων έχει αναδειχθεί ότι αυτή την ανάπτυξη που χαρακτηρίζεται από καταναλωτισμό και σπατάλη φυσικών πόρων, δεν την αντέχει ο πλανήτης. Μόνο έτσι μπορεί να προσεγγιστεί το περιβάλλον. Δεν είναι ευθύνη της κοινωνίας, ότι μέσα σε μια διαδικασία επανασηματοδότησης των εννοιών και της νομοθεσίας, η πολιτική της ανάπτυξης συμπεριέλαβε στην έννοια του περιβάλλοντος ακριβώς για να το κρύψει και το έκρυψε πολύ καλά, όλο το κοινωνικό και οικονομικό περιεχόμενο, όπως το γνωρίζαμε παλιότερα. Εκεί κάπου στα κρυμμένα θα βρούμε τις χαμένες

οικονομοτεχνικές μελέτες, τις μελέτες σκοπιμότητας, αλλά και το σχεδιασμό της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, εντέλει το δημόσιο συμφέρον και τη δημοκρατία. Ούτε είναι ευθύνη της κοινωνίας ότι όλα αυτά σβήνονται από το χάρτη σήμερα ως βαρίδια, γραφειοκρατία, εμπόδιο για την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις. Ούτε ότι ο μοναδικός τρόπος να προσφύγει κανείς δικαστικά σε κατ' εξοχήν πολιτικές και επιχειρηματικές αποφάσεις που έχουν υποκαταστήσει τις μελέτες και την επιστήμη, είναι να προσβάλει μία ΜΠΕ. Όχι βέβαια μόνο για τη χελώνα ή για την αρκούδα, αλλά και για όλα τα άλλα που αποσιωπούνται, για τους τόπους και τις κοινωνίες που πλήττονται.

Το πρόβλημα προφανώς δεν είναι οι επιχειρηματίες, το πρόβλημα είναι η νεοφιλελεύθερη πολιτική, αυτοί που την επιβάλλουν και όσοι την αποδέχονται. Και μια και λέγονται τελευταία πολλά και για την Κίνα, που κάποιοι περιμένουν, και να μας σώσει από την κρίση με επενδύσεις, ας θυμηθούμε και τον Κομφούκιο που έλεγε: «Σε μια χώρα που κυβερνάται καλά, η φτώχεια είναι ντροπή. Σε μια χώρα που κυβερνάτε άσχημα, ντροπή είναι ο πλούτος».

Η ανάπτυξη ως μεγέθυνση. Στο τελευταίο ΤΑΥ δημοσιεύσαμε απόσπασμα από άρθρο που δημοσιεύτηκε στο ΕΘΝΟΣ με θέμα: «Κυβερνούν τον κόσμο 147 εταιρείες». Αναφέρεται, ποιος κυβερνά τον κόσμο; Το κλασικό και σχεδόν γραφικό αυτό ερώτημα που σε κάθε εποχή δέχεται διαφορετικές απαντήσεις, έχει την απάντησή του και στις μέρες μας. Μόλις 147 επιχειρήσεις τα $\frac{3}{4}$ των οποίων ανήκουν στο χρηματοπιστωτικό τομέα, με πρώτη στον κόσμο την Βρετανική Τράπεζα Barclays. Μπορείτε να απαντήσετε και 737 επιχειρήσεις, καθώς οι 147 πρώτες ελέγχουν το 40% της παγκόσμιας οικονομίας, ενώ οι 737 στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και οι 147 ελέγχουν το 80% της οικονομίας του πλανήτη. Η αλληλοδιασύνδεση αυτών των πανίσχυρων επιχειρήσεων ενισχύεται ακόμα περισσότερο από δάνεια που χορηγούν η μία στην άλλη, από ασφάλιστρα κινδύνου, τα CDS, και από άλλου υψηλού κινδύνου χρηματοοικονομικά προϊόντα εντελώς αδιαφανή.

Οι πάντες υπέθεταν ισχυρότατη συγκέντρωση ελέγχου, αλλά τέτοιο πράγμα μερικές εκατοντάδες επιχειρήσεις αλληλοδιαπλεκόμενες να έχουν συμμετοχή σε εταιρείες που εκπροσωπούν το 80% της παγκόσμιας οικονομίας από πλευράς κύκλου εργασιών, κανένας δεν το φανταζόταν. Γι' αυτό και έχει προκαλέσει παγκόσμιο σάλο, αίσθηση και συζητήσεις, η πρωτοποριακή μελέτη τριών Ελβετών ερευνητών του Πολυτεχνείου της Ζυρίχης, που αποκάλυψε τα στοιχεία αυτά.

Ισχύς χωρίς οικονομικά ανταλλάγματα δεν σημαίνει τίποτα στην εποχή μας. Γι' αυτό και οι κολοσσιαίες επιχειρήσεις που προαναφέραμε δεν πληρώνουν ουσιαστικά φόρους. Όπως γράφουν οι Times της Νέας Υόρκης η General Electric με κέρδη μέσα στις ΗΠΑ το 2010 ύψους 5 δισεκατομμυρίων δολαρίων, όχι μόνο δεν πλήρωσε ούτε ένα δολάριο φόρο, αλλά πήρε και από πάνω προνομιακές επιδοτήσεις 3 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Σκανδαλώδες αλλά συνηθισμένο πλέον. Αρκεί να φανταστεί κανείς ότι στις ΗΠΑ της 10ετίας του 1950, το κράτος εισέπραττε από τις επιχειρήσεις το 30% των εσόδων του, ενώ το 2009 εισέπραξε μόλις το 6,6%. Τώρα τα κράτη γδέρνουν φορολογικά τους πολίτες τους, οι εταιρείες όμως κάνουν πάρτι.

Σχολιάσαμε επίσης για πολλοστή φορά ότι, η πάγια άσκηση πολιτικής προσέλκυσης μεγάλων επενδύσεων απ' όλες τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις, ως υποτιθέμενο μοναδικό μέσο για την ανάπτυξη της χώρας, εντάσσεται εκτός άλλων στη λογική που ταυτίζει δύο διαφορετικές έννοιες. Την ανάπτυξη και τη μεγέθυνση. Η πολιτική αυτή δεν μπαίνει καν στη διαδικασία της απόδειξης της ορθότητάς της και ειδικά στις συνθήκες της χώρας μας, αλλά τίθεται ως μονόδρομος. Η ίδια πολιτική οδηγεί αυτονόητα στη συγκέντρωση όλων των παραγωγικών δραστηριοτήτων και της παροχής υπηρεσιών, σε όλο και μεγαλύτερα σχήματα, που μονοπωλούν τον έλεγχο της αγοράς.

Ειδικά σε περίοδο οικονομικής κρίσης προετοιμάζονται οι όροι για την επόμενη μέρα, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ο έλεγχος νευραλγικών τομέων της οικονομίας, με οδηγό το δόγμα της απελευθέρωσης των αγορών και το ξεπούλημα όσο – όσο της δημόσιας περιουσίας. Σήμερα μέσω μνημονίων οι εκβιασμοί

οξύνονται στο έπακρο και όποιος τους αμφισβητεί βαφτίζεται όχι πια μόνο εχθρός της ανάπτυξης αλλά και θιασώτης της καταστροφής της χώρας. Θεωρούμε ότι μια τέτοια ανάπτυξη υπόσχεται μόνο μετανάστευση, εργασιακό μεσαίωνα και στην καλύτερη περίπτωση ψιλοϋπεργολαβίες. Θεωρούμε ότι είναι επικίνδυνοι όσοι επιδιώκουν μια τέτοια ανάπτυξη. Η ανάπτυξη που εντέλει δεν έρχεται.

Το 2005 προ κρίσης ο Κώστας Βεργόπουλος στο έργο του «Η αρπαγή του Πλούτου» έγραφε προφητικά. «Στη χώρα μας επικρατεί ένα σύστημα άγριου πλουτισμού, που δεν βασίζεται στην αύξηση της παραγωγής, αλλά στην αρπαγή των πόρων και των εισοδημάτων, στην απομύζηση του δυναμικού ολόκληρης της κοινωνίας, μέσω προνομιακών συμβάσεων με το δημόσιο, μέσω του δανεισμού και της καταχρέωσης των οφειλετών». Με πρόσχημα τη σύγκλιση με την Ευρώπη και την προσαρμογή στην παγκοσμιοποίηση, εξαπολύεται ατελείωτη επίθεση κατά του εισοδήματος, κατά του τρόπου ζωής και του πολιτισμού των εργαζομένων. Εκτρέφονται συγκροτήματα μεγάλου πλούτου με τη συνενοχή της κρατικής εξουσίας, με παράλληλη επέκταση της φτώχειας και των αποκλεισμών. Η Ελλάδα ανήκει στην Ευρώπη όμως η τάξη του χρήματος αντιγράφει Λατινοαμερικάνικα πρότυπα και καθλώνει την κοινωνία σε Ασιατικά. Μια νέα δουλοπαροικία αναδύεται στη χώρα μας, η εργασία δεν βελτιώνει τις συνθήκες ζωής του εργαζόμενου, αλλά εκείνες των πιστωτών του. Αλαζονεία του πλούτου, ενοχοποίηση των θυμάτων. Μοναδική ελπίδα εκείνη που πηγάζει από την απελπισία. Το σημερινό σύστημα δεν εξασφαλίζει την αναπαραγωγή του, δεν έχει προοπτική και φέρει ημερομηνία λήξης.

Ακόμα παλιότερα το 1952 ένας συντηρητικός οικονομολόγος και Καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, ο Κυριάκος Βαρβαρέσος, προκαλούσε την οργή των προοδευτικών επιστημόνων και πολιτικών επειδή έλεγε ότι, το πρόβλημα το αντιμετωπίζουν οι καθυστερημένες χώρες εμφανίζεται συνήθως ως πρόβλημα έλλειψης κεφαλαίων και τεχνικών γνώσεων και γι' αυτό δεν είναι σε θέση να εκμεταλλευτούν ορθολογικά τους διαθέσιμους πόρους. **(αλλαγή κασέτας)**

ΚΑΤΣΑΡΑΚΗΣ: ..το απαραίτητο όργανο για την εκτέλεση ενός προγράμματος οικονομικής ανάπτυξης. Αυτής της διοίκησης που ονομάστηκε μεταπολιτευτικά το μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα. Έργο που αφού δεν θέλησαν όλες οι μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις να εκτελέσουν, σήμερα διαλύουν για να γίνει πάρτι λεηλασίας και όχι ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας.

Απέδιδε επίσης το πρόβλημα στο ότι όταν μία χώρα κυβερνάται από πρόσωπα για τα οποία εξουσία είναι απλώς μέσο πραγματοποίησης προσωπικών επιδιώξεων, δεν είναι δυνατόν να περιμένει κανείς σοβαρή, υπεύθυνη και εθνικά επωφελή αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων. Και ακόμα στην οικονομική αστάθεια και έλλειψη εμπιστοσύνης προς το νόμισμα, που οδηγεί στην εξαγωγή κεφαλαίων σε κερδοσκοπία και στην πραγματοποίηση μη παραγωγικών επενδύσεων, αλλά και στην ανισότητα της κατανομής του εθνικού εισοδήματος. Σε όλα αυτά δηλαδή που συνέχισαν για 10ετίες να υπάρχουν και οξύνονται με τον πιο βάρβαρο τρόπο σήμερα. Η ανάπτυξη ή θα είναι ενδογενής ή δεν θα είναι ανάπτυξη.

Και κλείνουμε λοιπόν αυτή την εισήγηση με το δια ταύτα.

Όλα αυτά τα γράφαμε και τα λέγαμε πολλά χρόνια τώρα. Είπαμε ότι αυτό που γίνεται είναι μία αντιαναπτυξιακή διαχείριση της ανάπτυξης, ότι το μοντέλο ανάπτυξης δεν περπατάει, ότι η υποταγή στους όρους της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας οδηγεί σε αδιέξοδο. Στηρίζαμε σε κάθε ευκαιρία την περιφερειακή ενδογενή ανάπτυξη. Λέγαμε η πεποίθησή μας ότι τα επαγγελματικά θέματα δεν είναι ξεκομμένα από τη λειτουργία του συστήματος και το μοντέλο ανάπτυξης που προωθεί, μας οδηγεί να υπερασπιζόμαστε με πάθος την περιφερειακή ανάπτυξη και την ανάπτυξη του ντόπιου δυναμικού, τη βιωσιμότητα με καθοριστικές παραμέτρους στον άνθρωπο και το περιβάλλον, έναντι της υποβάθμισής της σε οικονομική βιωσιμότητα και μεγέθυνση.

Η προσήλωση στη μεγέθυνση με τους όρους που γίνεται, με την παράδοση άνευ όρων σε μεγάλους επενδυτές, την ενίσχυση ντόπιων και ξένων επενδυτών χωρίς δεσμεύσεις, για τη

δημιουργία επιχειρήσεων που την άλλη μέρα εκποιούνται σε τρίτους, η θεώρηση ότι κάθε αξία και ηθική ανήκουν σε παρωχημένα μοντέλα κοινωνικής οργάνωσης, η αδιαφορία για την τοπική ταυτότητα και κλίμακα, η έλλειψη υποστήριξης των τοπικών δυνάμεων, ώστε αυτές να μπορέσουν να οργανωθούν, στερεί πόρους και ύλη από τις τοπικές παραγωγικές δυνάμεις και διαλύει την τοπική ανάπτυξη.

Το ίδιο λέμε και σήμερα. Σήμερα που το μόνο που γίνεται είναι υποκατάσταση της μονοπωλιακής διάρθρωσης της αγοράς με νέα μονοπώλια, η μονοπώληση και των τομέων εκείνων που μέχρι σήμερα δεν αποτελούσαν μονοπώλια. Τελικός στόχος η αποκατάσταση του ΑΕΠ, του δείκτη που συγκαλύπτει τις ανισότητες.

Σήμερα το μόνο μέλημα και ευθύνη του επιστημονικού κόσμου, και ημών δηλαδή, θα έπρεπε να είναι να μελετήσει όχι διαχειριστικά μέτρα, αλλά την ανασυγκρότηση της χώρας και μια νέα διαδρομή στον αντίποδα των όρων που μας έφεραν ως εδώ. Με βάση αυτό που πραγματικά ενώνει οικονομία, κοινωνία και περιβάλλον και όχι τους επιχειρηματικούς ομίλους με το πρότυπο της κατανάλωσης. Με βάση τα πλεονεκτήματά μας και την κλίμακα της χώρας και του τοπίου μας και όχι με βάση τις οικονομίες κλίμακας που εντείνουν τις εξαρτήσεις και μας κάνουν κράτος πελάτη, ακόμα και στα προϊόντα που παράγαν μέχρι χθες οικογενειακοί λαχανόκηποι και κοτέτσια. Με βάση τις δυνατότητες των επιστημόνων μας, αν τους απαλλάξουμε από τη λογική της ανταγωνιστικότητας και τους ζητήσουμε να προχωρήσουν στην έρευνα, με στόχο τα αποτελέσματα της να τεθούν στην υπηρεσία του δημόσιου συμφέροντος, που θα καθορίσει και τα πλαίσια εκκίνησης της επιχειρηματικότητας. Με βάση την παιδεία και όχι τις δεξιότητες, με βάση τη δημιουργική φαντασία που θ' απελευθερώσει τις δυνάμεις των ανθρώπων και όχι το κυνήγι των βιογραφικών.

Τέτοια παραδείγματα δεν είναι στην φαντασία μας, υπάρχουν ήδη γύρω μας. Σκεφτείτε πως θα ήταν αν υποστηριζόταν θεσμικά από την πολιτεία, αν δυνάμωναν μέσα από την δικτύωση, αν εντασσόταν μέσα σ' ένα συνολικό όραμα για τον τόπο. Αν

επιτέλους ξεκολλούσαμε από τη λογική των μονόδρομων και αρχίζαμε αποφασιστικά να σχεδιάζουμε το μέλλον μας. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει όσο πιστεύουν στη λογική των μονοδρόμων να πάνε στα σπίτια τους.

Αυτά συνάδελφοι, ελπίζω να μην σας κούρασα, είναι και η ώρα προχωρημένη, είμαστε και λίγοι. Δεν θέλω να πω κάτι άλλο. Αυτό που ξέχασα να πω στην αρχή και το λέω τώρα, παρότι δεν προέκυψε από την εισήγηση, αλλά ήθελα να το πω και προσωπικά, όπως και άλλοι συνάδελφοι από το βήμα είναι, Γιάννη καλή συνέχεια στην καινούρια σου ζωή. Πιστεύω να προσαρμοστείς γρήγορα, είναι μια δύσκολη κατάσταση την έχω βιώσει και εγώ μέσω των συγγενών μου. Αλλά έχεις μια καλή οικογένεια και νομίζω ότι πολύ γρήγορα θα προσαρμοστείς.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, λοιπόν συνάδελφοι ετοιμαστείτε για τις τοποθετήσεις, επαναλαμβάνω τον κατάλογο. Φραγκιαδάκης, Κασαπάκης, Ξυλούρης, Σγουρός, εγώ Αγαπάκης, θέλει κανένας άλλος να κάνει τοποθέτηση; Βρέντζου, άλλος ή άλλη; Όχι.

Ξεκινάμε με τον συνάδελφο Φραγκιαδάκη, όχι πάνω από πέντε λεπτά, γιατί είμαστε 6, $5 \times 6 = 30$.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ: Συνάδελφοι καταρχήν να ευχηθώ στο συνάδελφο το Γιάννη τον Βαϊλάκη καλή συνταξιοδότηση, καλή ξεκούραση τώρα. Θυμάμαι αρκετά χρόνια εδώ στην Αντιπροσωπεία ήταν πολύ δραστήριος, έκανε στοχευμένες παρεμβάσεις, τοποθετήσεις που τις θυμόμαστε ακόμα και πιστεύω βοήθησε πάρα πολύ την Αντιπροσωπεία. Καλή ξεκούραση Γιάννη.

Συνάδελφοι αυτή η εισήγηση του συνάδελφου του Μπριλάκι ήτανε μια έκπληξη για μένα πάρα πολύ καλή και πιστεύω ότι πρέπει να δώσουμε ένα βάρος και όλοι μας να προσπαθήσουμε σ' αυτή την κατεύθυνση. Σημείωσα μερικά πράγματα τώρα την ώρα που μιλούσε και θα πω δυο..., δεν θα σας κουράσω για πολύ.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε συνάδελφοι ότι έχουμε πολλά προβλήματα λόγω της κρίσης, αλλά μην ξεχνάμε ότι είμαστε στην

ευρωζώνη. Δηλαδή στην αφρόκρεμα του πλανήτη. Έχουμε προβλήματα, θα τα λύσουμε. Ένα είναι αυτό. Είμαστε στην ευρωζώνη δεν είμαστε; Λέω το αμφισβητείς; Εγώ αυτό νομίζω. Σε σύγκριση με παλαιά καθεστώτα συνάδελφε, να σου πω, σουλτάνους, χαλίφηδες, βασιλείς, άνακτες έτσι; Δικτάτορες δεν είχαμε την ελευθερία και τη δημοκρατία που έχουμε σήμερα, όπου μιλάμε σε νεότερες κοινωνίες που λέμε ότι το 40% ή το 30% είναι φτωχοί. Για σκέψου ας πούμε την εποχή του σουλτάνου που βλέπετε τον Σουλεϊμάν, πόσοι ήτανε οι φτωχοί; Ή πόσοι ήτανε σε άλλες εποχές; Ένα αυτό. Ο δυτικός κόσμος πιστεύω ότι γεννήθηκε από τους αρχαίους κλασσικούς, οι οποίοι αξιοποίησαν οι δυτικοί έτσι τα κείμενα των αρχαίων. Ενώ στην Ελλάδα αυτό μπλοκαρίστηκε για κάποιους λόγους που μπορεί να τους πούμε άλλη φορά. Ανανεώνεται ο δυτικός πολιτισμός, ανανεώνεται συνεχώς γιατί κρίνει τον εαυτό του.

Ένα άλλο θέμα, α, να συνεχίσουμε από εδώ, λοιπόν, η επίκληση..., αλλά να το πούμε μετά αυτό, τα κινητά συνάδελφοι, το internet, οι τηλεοράσεις είναι δημιουργήματα της δημοκρατίας του δυτικού πολιτισμού. Ναι είναι δημιουργήματα του δυτικού πολιτισμού και είναι δημιουργήματα της δημοκρατίας του δυτικού πολιτισμού, δεν τα παρήγαγε όλα αυτά τα μέσα επικοινωνίας κάποιος αυταρχικός πολιτισμός, εντάξει; Γιατί δεν τα αντέχει. Επειδή λοιπόν αυτό έγινε απότομα και επειδή κατέρρευσε και το μπλοκ το ανατολικό, δημιουργήθηκε μια καινούρια κατάσταση η οποία ακόμα δεν έχει ισορροπήσει και αυτό θα γίνει σύντομα. Εγώ έτσι το βλέπω.

Οι νεότερες κοινωνίες που έχουμε σήμερα έχουν ανισότητες οι οποίες πρέπει να μειωθούν και να προωθηθεί, δεν υπάρχουν με την έννοια την παλιά οι τάξεις και πιστεύω ότι ορισμένες παρατάξεις πρέπει να εκσυγχρονιστούν επιτέλους και να προωθηθεί η κοινωνία σ' ένα υψηλότερο σημείο. Πρόβλημα θα έχουμε πάντα, γιατί αν δεν έχουμε πάντα, γιατί αν δεν έχουμε προβλήματα πως θα πηγαίνει μπροστά το πράγμα; Προβλήματα δεν υπάρχουν μόνο κάπου αλλού.

Τώρα η επίκληση και μόνο στα υλικά αγαθά που κάποιοι συνάδελφοι βάζουν, και μόνο στα οικονομικά δεν λύνουνε το

πρόβλημα πιστεύω. Γιατί όταν ο άνθρωπος ασχολείται, ο άνθρωπος δεν ζει για να τρώει, ζει για ν' αγαπάει, ζει για να φτιάχνει την κοινωνία του, πρέπει να έχει αξίες, πρέπει να έχει ιδανικά. Το ιδανικό εξευγενίζει το ένστικτο, στις πολιτείες αυτό το πράγμα γίνεται.

Το μερικό συμφέρον διαιρεί, το γενικό συμφέρον, η πατρίδα, ενώνει. Πρέπει λοιπόν αυτή τη στιγμή που είμαστε σε μια κατάσταση παρόμοια με δύσκολες καταστάσεις, που περάσαμε πολέμους και άλλες δύσκολες εποχές της πατρίδας, με τον ίδιο τρόπο να το δούμε και να υπάρχει ενότητα απ' όλα τα κόμματα. Πως ήτανε δηλαδή το '40 και ήτανε όλα τα κόμματα μαζί; Αν ήτανε έξω ας πούμε κάποιο κόμμα δεν θα το λέγαμε; Το ίδιο γίνεται και σήμερα και μετά από 10, 20 χρόνια θα πουν, το τάδε κόμμα δεν ήτανε μαζί με τους άλλους. Και βλέπετε ότι αυτό είναι και παράδειγμα για τον κόσμο. Δέστε τώρα αυτές τις μέρες ότι υπάρχει ας πούμε μια αναταραχή τι θα γίνει, θα πέσει, δεν θα πέσει η Κυβέρνηση, ο κόσμος αναταράσσεται. Μόλις δει ότι στρώνει η κατάσταση ηρεμεί και μου λέει μετά, θα πιάσει ο ένας να κυνηγάει τον άλλο; Τι θα γίνει; Δηλαδή το ότι οι τρεις πολιτικοί αρχηγοί κάθονται στο τραπέζι και συζητάνε, είναι ένα παράδειγμα για όλους και έτσι πρέπει να πάμε, με ενότητα. Οι αξίες και τα ιδανικά εξευγενίζουν το ένστικτο. Τα ιδανικά είναι η αγάπη, η αλληλεγγύη, η κοινωνικότητα όπως λέει και η Αγία Γραφή «Ουκ επ' άρτω μόνο ζήσεται ο άνθρωπος», δεν είναι καινούριο αυτό το πράγμα.

Και να πούμε και το τελευταίο μας. Επειδή είπε ο συνάδελφος για τον πολιτισμό, εγώ θα έλεγα ο πολιτισμός είναι διαχείριση μιας ανθρώπινης αδυναμίας. Δεν ξέρω αν το έχετε ξανακούσει, αλλά επειδή ο άνθρωπος, επειδή όλοι οι οργανισμοί μόλις γεννηθούν επιβιώνουνε, ο άνθρωπος μέχρι να φτάσει στην ηλικία των 7 χρονών δεν μπορεί να ζήσει και γι' αυτό δημιουργείται ο πολιτισμός. Ο πολιτισμός τώρα είναι το αγαθό, το οποίο παίζεται συνεχώς ανάμεσα στα ονόματα και στα αράγματα. Ο μύθος του σπηλαίου του Πλάτωνα. Και η διαχείριση του πολιτισμού γίνεται με τον πνεύμα και η διαχείριση του πνεύματος γίνεται με την παιδεία.

Τελικά το θέμα της χώρας αυτή τη στιγμή είναι το θέμα της παιδείας. Επειδή είμαστε νότιοι και πολύ συναισθηματικοί σαν λαοί εδώ όλοι η νότια Ευρώπη και ειδικότερα εμείς, έχουμε το πρόβλημα αυτό, ότι δεν μπορούμε να ελέγξουμε το συναίσθημά μας. Πρέπει λοιπόν όπως κάνανε οι αρχαίοι να βάλουμε τη μουσική στα σχολεία. Από την πρώτη τάξη, είναι μία πρόταση αυτή, από το νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο, να είναι όπως είναι τα μαθηματικά, που θα μπορεί να συνδέει το συναίσθημα που εκφράζεται με τη νότα, με τη λογική που είναι να το γράφει σε νότες ως πούμε στο τετράδιο και να την καταλαβαίνει. Αυτό το πράγμα οδηγεί το συναίσθημα σε μια λογική και εάν βάλουμε λίγη λογική στο συναίσθημά μας, τότε θα λύσουμε όλα μας τα προβλήματα.

Εγώ έτσι το βλέπω, η λύση λοιπόν εδώ που προτείνει ο συνάδελφος ο Μπριλάκισ για την κατάργηση των επιδοτήσεων, πιστεύω ότι δεν πρέπει να καταργηθούν οι επιδοτήσεις...

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Σταδιακά λέω.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ: Ούτε σταδιακά, σταδιακά θα καταργηθούν έτσι και αλλιώς σε λίγα χρόνια. Αλλά να γίνει το εξής, αυτή τη στιγμή ξέρουμε ότι το παράδειγμα μετράει, υπάρχουν πολλές ελληνικές επιχειρήσεις αυτή τη στιγμή οι οποίες πάνε πολύ καλά. Και ξέρουμε ότι στην Ελλάδα το 55% είναι ελεύθεροι επαγγελματίες. Έχουμε πολύ μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις που προσαρμόζονται εύκολα και κάνουνε εξαγωγές. Να προβάλουμε αυτές που πάνε καλά, να τις ακολουθήσουνε πολλοί. Δηλαδή υπάρχει και μια λύση, όχι ότι πήραμε τα λεφτά και αράξαμε και λέμε οι κουτόφραγκοι μας στέλνουνε επιδοτήσεις και κάτσαμε στα καφενεία. Και πας ως πούμε να βρεις έναν εργάτη να μαζέψει ελιές και δεν βρίσκεις, λέει εγώ λέει Αλβανός είμαι να δουλέψω; Δεν πάω. Δηλαδή αυτό το πράγμα είναι γεγονός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο χρόνος σας έληξε συνάδελφε.

ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ: Έληξε. Αυτά ήθελα να σας πω συνάδελφοι, ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, ευχαριστούμε συνάδελφε Φραγκιαδάκη, ο συνάδελφος Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ο Μπριλάκις με τα άσπρα του μαλλιά επιβεβαίωσε αυτό που λένε ότι η σοφία έρχεται λίγο αργά και ίσως είναι άχρηστη. Πάντως το θέμα της ανάπτυξης είναι καίριο και αυτά που λέει ο συνάδελφος έπρεπε να είχαν γίνει χθες, όχι σήμερα.

Όσον αφορά το θέμα των επιδοτήσεων. Έχει ωριμάσει πλέον και ο αγροτικός κόσμος των χωριών συνειδητοποίησε ότι τα επιδοτήματα που λένε αυτοί αν τα βάλανε στην τράπεζα, αντί να πιάσουνε τόπο εκεί που έπρεπε, γινήκανε ένα 4Χ4 και σφαίρες. Άτομα που στο χωριό μου, γιατί συχνάζω πολύ και κατά κάποιο τρόπο είμαι και εγώ παιδί της αγροτιάς, λένε κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσουν οι επιδοτήσεις στο προϊόν και να γίνουνε έργα, τα οποία έργα θα μπορέσουν ν' αυξήσουν την παραγωγή και την ποιότητα του προϊόντος. Αν συγκεκριμένα κάποιοι στο χωριό μου λένε, στο χωριό μου κάποιοι βρήκαν με τις γεωτρήσεις νερά και βγάζουν με τα κηπευτικά που βγάζουν περισσότερα παρά ένα φυτικό κεφάλαιο που έχουν οι ελιές. Αν είχα εγώ νερό δεν θα ερχόμουνα στο Ηράκλειο, διότι το κλίμα το οποίο διαθέτει η Κρήτη είναι κάτι το οποίο ποτέ δεν το έχουμε συνειδητοποιήσει φαίνεται και αντί να ζεσταίνουμε τις καλλιέργειες όπως κάνουνε στην Ολλανδία και μας φέρνουνε πίσω τα κηπευτικά εμείς έχουμε το κλίμα εδώ, αλλά δεν έχουμε το νερό. Αφήνουμε το νερό να πηγαίνει στη θάλασσα, και συνάμα δεν μπορούμε να καλλιεργήσουμε τα χωράφια μας.

Στο χωριό μου χαρακτηριστικά φέτος δεν έδεσαν λέει οι ελιές. Γιατί δεν έδεσαν οι ελιές; Διότι είχαμε ανομβρία, με αποτέλεσμα τα δέντρα να μην έχουν τη δυνατότητα, παρά την άνθιση η οποία υπήρχε, να δέσουν τον καρπό. Αν υπήρχαν όμως τα νερά τα οποία για τον άλφα ή βήτα λόγο βρόχινα τα συλλέγαμε και ποτίζαμε, η καλλιέργεια θα ήτανε σταθερή.

Οι μεταφορές μετά ένα μεγάλο έγκλημα. Οι δρόμοι οι οποίοι επιτέλους κατά κάποιο τρόπο πάνε να ολοκληρωθούν οι κάθετοι συνδετήριои, το βόρειο και το νότιο τμήμα, θα μπορούσαν να κρατήσουν τον κόσμο στα χωριά, να ασχολούνται με τη γεωργία και να έρχονται και στο Ηράκλειο. Ανάπτυξη η οποία ποτέ δεν είχε γίνει. Η κολλυβοποίηση που παλιά είχε γίνει με το να δίνουμε λεφτά από εδώ και από εκεί και να τα πετούμε.

Ο συνάδελφος Μπριλάκις είπε ότι υπάρχει το φράγμα το οποίο συλλέγει τα νερά, αλλά τα δίκτυα για τον άλφα ή βήτα λόγο δεν έχουν γίνει ακόμα μ' αποτέλεσμα το νερό το οποίο είναι χρυσάφι να πηγαίνει πάλι στη θάλασσα. Ο Κίσινγκερ είχε πει μια φράση για τους Άραβες, ευτυχώς για μας και δυστυχώς για αυτούς, το πετρέλαιο αυτό καθ' αυτό δεν πίνεται. Εγώ δεν μπορώ να συνειδητοποιήσω πως τριαντάφυλλα από την Κένυα καλλιεργούνται στην Κένυα, έρχονται στην Ολλανδία και από την Ολλανδία έρχονται στην Ελλάδα και μπορούν και πωλούνται. Το κόστος τους δηλαδή ποιο είναι; Να σας πω συνάδελφοι, εδώ παλιά που κάπως είχα ασχοληθεί με κάποιον ο οποίος ενδιαφερόταν για εξαγωγές, το κόστος στις αεροπορικές μεταφορές δεν είναι τόσο πολύ τα καύσιμα και η μεταφορά αυτή καθ' αυτή. Είναι τα τέλη στα αεροδρόμια. Δυστυχώς αυτή είναι μια πραγματικότητα, ένα αεροπλάνο για να πέσει για το easy jet, να τα πάμε και αλλιώς, αυτό το easy jet μεταφέρει χαμηλού κόστους που λένε. Τι είναι του χαμηλό κόστος; Αντί να πάει στο ακριβό αεροδρόμιο πηγαίνει στο φθηνό. Και εμείς με τον ίδιο τρόπο μπορεί το αεροδρόμιο στο Τυμπάκι να προσγειώνονται..., λέω αερομεταφορές, να μεταφέρουν μόνο τα προϊόντα και από την άλλη σε 2-3 ώρες να είναι στην αγορά στη Γερμανία. Αυτό βέβαια συντρέχει και ποιότητα στο προϊόν, ότι τα κουτοπονηρίστικα που έλεγε και ένας χωριανός μου, θα πάω εγώ σίγουρα τα πατατάκια στην αγορά γιατί αύριο το πρωί έχει απεργία και δεν θα μπορώ να τα πάω.

Κάποια στιγμή πρέπει ν' αλλάξουμε νοοτροπία και να πούμε ή θέλουμε ποιότητα, σοβαρότητα και δεν μας φταίνει ποτέ οι ξένοι. Δυστυχώς δεν το έχουμε ποτέ αξιολογήσει, δεν το έχουμε βάλει στο πετσί μας, η ενέργεια από τον ήλιο που την έχουμε φθηνή την

αφήνουμε και πάει έτσι και μετά μας φταίνει τα διάφορα. Ε, δεν μας φταίει, η κακιά μας, η κακομοιριά μας ή οτιδήποτε άλλο φταίει. Ότι και να τους πεις οι επιδοτήσεις, μα ποιες επιδοτήσεις; Ποιες επιδοτήσεις; Οι επιδοτήσεις για πιστολιές και 4Χ4; Το κλίμα που έχουμε την Κρήτη δυστυχώς..., δεν κατάλαβα συναδέλφισσα;

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ποιος όταν αντέξει;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Να αντέξουμε γενικώς την κατάσταση.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Την κατάσταση; Ας είχα εγώ τη δυνατότητα να παράγω και θα δούλευα στο χωριό μου, την περιουσία μου να βγάζω παραπάνω και να μην έχω και κανέναν στην κεφαλή μου. Αλλά το νερό βλέπεις είναι κάτι, το δέντρο αν δεν το ποτίσεις στην ώρα του ξεράθηκε. Αν έχεις όμως το νερό και ανά πάσα στιγμή το ποτίζεις είσαι σίγουρος ότι κάποια στιγμή θα βγάλεις να φας και δεν θα περιμένεις το κολοκύθι από την Ολλανδία. Αλλά δυστυχώς αυτά τα πράγματα δεν θέλουμε να τα δούμε επί του πρακτέου, δεν θέλουμε και τα φαραωνικά έργα κάποια στιγμή πρέπει να τελειώσουν και οι υπογραφές που βάζαμε, σου είχα πει ότι ξέρεις θα σου κάνω αυτό το πράγμα εκεί πέρα γιατί με ψήφισες, κάποια στιγμή αποδειχθήκανε ότι αυτά μας οδήγησαν εκεί.

Παλιά με είχανε πει γραφικό επί εποχής..., με τον Κατεργιανάκη Πρόεδρο ήτανε ένα σχολείο το οποίο έγινε στην Άκρα Μεσσαράς με 200 εκατομμύρια, σχολείο και στο συγκεκριμένο χωριό που το κάνανε δεν είχε κοπέλια. Λέει μα ήτανε λέει υποχρέωση δεν ξέρω, κάποιος είχε υπογράψει την επιταγή εκεί πέρα και έπρεπε να εκτελεστεί. Όλα αυτά τα σχολεία της επαρχίας είναι περιστεριώνες τώρα. Γιατί τα κτίσαμε και συνάμα δεν κρατήσαμε τον κόσμο στα χωριά με το να κάνουμε ένα δρόμο να μπορεί ο άλλος να μένει στο χωριό του και να εργάζεται στο Ηράκλειο.

Ο Κρουσώνας ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα και τελειώνω με' αυτό, είναι ένα κεφαλοχώρι το οποίο κρατήθηκε και κράτησε

τον πληθυσμό του στον χώρο του, διότι οι περισσότεροι Κρουσανιώτες ήτανε οικοδόμοι και είναι, αλλά τώρα βέβαια και αυτοί οι άνθρωποι δεν δουλεύουνε. Λέω ότι είχαν τη δυνατότητα να φεύγουν το πρωί από το χωριό τους, να έρχονται στο Ηράκλειο να κάνουν το μεροκάματο και να γυρίζουνε πίσω.

Και το τελευταίο, έχω φιλοσοφήσει, έχω δει ότι στα χωριά πως έχουνε χωροθετηθεί. Ότι το κάθε χωριό γινότανε σε τέτοιο σημείο που να φεύγει ο άλλος από το χωριό του και να πηγαίνει μέχρι εκεί που μπορούσε, να κάνει το μεροκάματό του και να γυρίσει πίσω, με το ζώο ή με τα πόδια. Αν δεν γινότανε έτσι από το σημείο εκείνο και μετά πήγαινε σ' ένα άλλο χωριό με αποτέλεσμα τα χωριά να είναι σε τέτοια απόσταση ούτως ώστε να φεύγει να πας (...) η περιουσία σου και να γυρίσεις πίσω.

Δυστυχώς είναι πρακτικά πράγματα τα οποία τα οποία πρέπει να τα θεωρήσουμε και να δούμε πιο πρακτικά και να πούμε ένα και ένα κάνει δύο, ούτε 1,5, ούτε 3,5 και να καταλάβουμε από τα σφάλματα του παρελθόντος μπας και πάει αυτός ο δύσμοιρος τόπος μπροστά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Ξυλούρης.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Το πρώτο που ήθελα να σημειώσω είναι ότι, παρόλο που ο συνάδελφος είναι ίσως ο μεγαλύτερος εδώ, έφερε μια εισήγηση, την οποία εγώ βέβαια διαφωνώ κάθετα και θα προσπαθήσω να εξηγήσω γιατί, όμως τον συγχαίρω διότι, παρά το γεγονός ότι είναι στην ηλικία που είναι, δεν θέλω να τον απογοητεύσω αλλά σε σχέση με άλλους συναδέλφους δηλαδή, έφερε προς συζήτηση ένα θέμα για μένα κεφαλαιώδους σημασίας, απίστευτης σοβαρότητας και που θα έπρεπε να απασχολεί – κατά τη γνώμη μας, της παράταξής μου δηλαδή – καθημερινά όλους τους συναδέλφους. Μ' αυτή την έννοια τον συγχαίρω παρά το γεγονός ότι διαφωνώ κάθετα. Γιατί τέτοιου είδους θέματα έπρεπε να είναι στην ημερήσια διάταξη όλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων, πρωτοβάθμιων, τριτοβάθμιων. Δεν μιλάω για τη Βουλή, γιατί στη Βουλή μόνο εκεί δεν γίνονται συζητήσεις. Η

Βουλή είναι το αποκορύφωμα της διακωμώδησης και της ποδηγέτησης στα αστικά κοινοβούλια εννοώ.

Επειδή όμως το θέμα είναι απίστευτα μεγάλο, νομίζω ότι θα μπορούσες συνάδελφε να το βάλεις δύο ή τρία θέματα διαφορετικά, διότι εδώ πραγματεύεσαι θέματα όπως πολιτισμός, ανάπτυξη, κεφάλαιο, κράτος, πατρίδα, δημόσια έργα και μετά παιδεία, υγεία, δημόσιος πλούτος. Το κάθε ένα από αυτό έχει αποτελέσει αντικείμενο με τα λίγα που ξέρω τεράστιων πολιτικών ιδεολογικών και κοινωνιολογικών αντιπαραθέσεων, τα τελευταία μετά την Γαλλική Επανάσταση σε επίπεδο φιλοσόφων, κινημάτων και δεν είναι ότι έχουνε λυθεί. Πάντως έχουνε δρομολογηθεί. Εγώ είμαι της εξής σχολής, χαιρόμαι που άκουσα τον εκπρόσωπο της πιο αντιδραστικής άποψης τον συνάδελφο τον Μανώλη ότι δεν υπάρχουν κοινωνικές τάξεις. Αυτό το έκανε με νόμο ο Παπαληγούρας αλλά πέθανε, ξέχασε να μην πεθάνει. Ναι Μανώλη και θα σου πω το εξής, αυτή είναι η φιλοσοφική μου άποψη, ο Μαρξισμός δηλαδή. Η άποψη που ορίζει ότι, είτε εμένα μου αρέσει είτε δεν σου αρέσει εσένα είτε αρέσει στο ακροατήριο είτε δεν τους αρέσει, κατά τη γνώμη μας, του φιλοσοφικού ρεύματος που υποστηρίζω εγώ, η αντικειμενική δύναμη που ελέγχει και καθορίζει την εξέλιξη μιας κοινωνίας, είναι η πάλη των τάξεων. Και αυτό δεν είναι καμιά ανακάλυψη που την κάνω τώρα εγώ, είναι αποτέλεσμα είπα ποιας φιλοσοφικής σχολής. Γιατί το λέω αυτό; Διότι τίποτα στη ζωή που ζούμε δεν είναι ούτε αταξικό, ούτε εκτός κοινωνίας, το είχε λύσει ο Αριστοτέλης, οποίος είναι εκτός κοινωνίας είναι ή Θεός ή θηρίο.

Στην κοινωνία μας λοιπόν όπως λέει και ο συνάδελφος ο Κώστας δεν είναι ανάπτυξη το άθροισμα των προσπαθειών όλων των ανθρώπων. Απόψε για παράδειγμα συναντηθήκανε οι τρεις, Σαμαράς κ.λ.π., αυτοί μονιάσανε και κουβεντιάσανε, μην μου πείτε ότι μονιάσανε και η προσπάθειά τους είναι για το καλό μας, γιατί θα πηδηχτώ από το παράθυρο που λέει ο άλλος.

Η κάθε κοινωνική τάξη είτε αστική είτε μονοπωλιακή είτε η εργατική τάξη είτε μου αρέσει είτε δεν μου αρέσει, αντικειμενικά συγκρούεται. Δηλαδή η πάλη είναι συνεχής, ασταμάτητη, αέναη και πάνω από τις ορέξεις μας, της πάλης της εργατικής τάξης, της

εργασίας με το κεφάλαιο. Γι' αυτό και υπάρχει η εκμετάλλευση του ανθρώπου από τον άνθρωπο. Θα μου πεις, τότε θα λυθεί, αυτό είναι μια άλλη ιστορία, όμως η δύναμη που κάνει και τους πολέμους και τα κινήματα και τους πραξικοπηματίες ου ανέφηρες προηγούμενα, είναι αυτή η πάλη των τάξεων και όποιος πάρει και το πάνω χέρι αυτός κυβερνά. Αυτό είναι το κράτος, κράτος για μας είναι μια ειδική κατασταλτική δύναμη, η οποία εφαρμόζεται υπέρ και ενάντια σε κάποιον. Δηλαδή το σοσιαλιστικό κράτος θεωρητικά τουλάχιστον είναι η δύναμη εκείνη που τσαλαπατά, γι' αυτό λέγεται δικτατορία του προλεταριάτου, τσαλαπατεί με το ζόρι τους εκμεταλλευτές τους σημερινούς. Το σημερινό κράτος είναι η δύναμη του μονοπωλιακού κεφαλαίου που με τους πολιτικούς του εκπροσώπους είτε μου αρέσει εμένα είτε δεν σου αρέσει, τσαλαπατώ τα δικαιώματά σου. Γι' αυτό μωρέ Μανώλη σου κόβει το μισθό, γι' αυτό σου κόβει τη σύνταξη, γι' αυτό σε πετά στο δρόμο, γι' αυτό σου κλείνει το νοσοκομείο, γι' αυτό σου κλείνει το Τεχνικό Επιμελητήριο. Διότι είναι αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης, της ταξικής πάλης, που αυτή τη στιγμή στο όλο τον κόσμο μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού, για λύπη δικιά μου ίσως και χαρά δικιά σας, κυβερνά το κεφάλαιο χωρίς πλέον το αντίπαλο δέος. Και βλέπεις για παράδειγμα γιατί γίνονται οι πόλεμοι; Γιατί ο Κίσινγκερ είπε ότι δεν πίνεται το πετρέλαιο; Λάθος, οι πόλεμοι γίνονται για να ξεκαθαρίσουν βίαια η αρπαγή των αγορών και η ξανά κατασκευή τους. Θυμάστε Πρίστινα, χτισ' την, την Γιουγκοσλαβία, την οποία την υπέγραψε η Ελλάδα με την Ιταλία, η Ελλάδα της ανάπτυξης του 4%.

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Ότι τα δημόσια έργα δεν είναι γενικά και αφηρημένα, ούτε άθροισμα στατικών μελετών και μηχανολογικών μελετών. Είναι όμως τι αποτέλεσμα δίνουνε, εγώ για παράδειγμα ψήφισα ενάντια στο να γίνει το αεροδρόμιο του Καστελίου, όχι γιατί δεν θέλω αεροδρόμιο, μπα και καλό το θέλω και φθηνό το θέλω και δημόσιο. Δεν θέλω αεροδρόμιο που θα γίνει με απευθείας παραχώρηση στο επιχειρηματία τον Κασαπάκη. Δεν θέλω ένα σχολείο που θα είναι ιδιωτικό γιατί θα γίνουνε όλα τα σχολεία ιδιωτικά τώρα με τη συγχώνευση και ούτε θέλω το Πανεπιστημιακό να είναι του επιχειρηματία του Ξυλούρη, που για

να μπεις μέσα θέλεις 200 ευρώ μόνο για να μπεις. Δεν είναι ότι δεν θέλω δημόσια έργα, αλλά σε ποια κατεύθυνση τα θέλω και την κατεύθυνση δεν την δίνω εγώ, δυστυχώς, ούτε εσύ, τη δίνει αυτός που έχει την πολιτική εξουσία.

Να το κράτος λοιπόν, να λοιπόν τι σημαίνει ότι είναι γενικό και αφηρημένο, θέλουμε έργα, θέλουμε κράτος, τον κακό μας τον καιρό θέλουμε. Το ίδιο δηλαδή ήτανε όταν είχαμε τη δικτατορία του Μεταξά και το ίδιο είναι τώρα; Λίγη διαφορά μην έχουμε ψευδαισθήσεις, αλλά τουλάχιστον με διαφορετικές συνθήκες παλεύεις, με διαφορετικούς όρους. Λες για παράδειγμα πατρίδα. Τι είναι ρε παιδιά η πατρίδα αυτή η αναθεματισμένη η πατρίδα; Αντιπαραθέτω τους στίχους του Λόρκα, «Πατρίδα ζητάμε και οι ντουφεκίες τρομάζουν και εσύ με το ντουφέκι σου Ζαπάτα Εμιλιάνο, δίκαια μας μοιράζεις των πατεράδων την κληρονομιά». Αυτά λέει ο επαναστάτης. Ξέρεις τι λέει ο σημερινός πατριώτης; Παίρνει τη βιομηχανία και την πάει στην Βουλγαρία. Ποιος είναι λοιπόν ο πατριώτης; Τον πόλεμο μωρέ ποιος τον έκανε; Τα παιδιά του λαού τον κάνανε τον πόλεμο για την πατρίδα. Είδες εσύ κανένα παιδί της αστικής τάξης να φάει τη σφαίρα στο μπέτι; Ποτέ δεν θα τον δεις. Διότι αυτοί εξ ορισμού δεν είναι πατριώτες, όχι γιατί είναι κακοί άνθρωποι, διότι η πατρίδα τους είναι το χρήμα.

Κατά συνέπεια εγώ δεν τους λέω ότι είναι κακοί, μωρέ μια χαρά είναι και τα ψαράκια τους τρώνε και τα καλαμπούρια τους κάνουνε και υπογράφουνε που και που και κανέναν πόλεμο. Δεν είναι θέμα λοιπόν προσωπικό ή συναισθηματικό που λέει επειδή είμαστε νότιοι. Αυτά είναι κουταμάρες, όλοι οι λαοί του κόσμου είναι το ίδιο, κανένας λαός δεν θέλει να πεινάει του αλλουνού του κοπέλι. Όμως και Έλληνες καπιταλιστές και Ιταλοί και βόρειοι και νότιοι θέλουνε να εκμεταλλευτούνε τους παραγωγικούς, πλουτοπαραγωγικούς πόρους ενός κράτους και τους έχουνε φέρει σ' αυτά που τους φέρνουνε.

Κατά συνέπεια είναι μου φαίνεται αστείο να λέμε ότι θέλουμε γενικά και αφηρημένα την ανάπτυξη. Το νερό μωρέ, που χωρίς το νερό δεν ζει ούτε ο Σαμαράς, το νερό δεν είναι εμπόρευμα; Δεν είναι το πιο σκληρό εμπόρευμα σήμερα; Εδώ πίνουμε νερό από τα ντεπόζιτα που δεν πίνουνε ούτε τα πρόβατα και σου βάζει και

κάθε μέρα αυξήσεις. Το νερό μωρέ, το νερό, δεν σου μιλάω τώρα..., ή η υγεία υπάρχει πιο ακριβό εμπόρευμα από την υγεία; Σας πληροφορώ όμως ότι, τα τελευταία εννιά χρόνια οι μόνες επενδύσεις που είναι να γίνουνε στον ιδιωτικό τομέα της υγείας. Γιατί; Τυχαίο; Δεν νομίζω. Διότι επειδή όλοι μας κοιτάζουμε την υγεία μας, θα πρέπει έστω και σε ιδιωτικό τομέα να πάμε και θα τα σκάσουμε. Αυτός είναι ο πραγματικός πολιτισμός για μένα, ο απάνθρωπος πολιτισμός που τα δείχνει όλα στο πόσα λεφτά έχεις. Και η Αμερική σήμερα των 47 εκατομμυρίων αναλφάβητων και των 50 εκατομμυρίων που ζει με συσσίτιο, πιο η χώρα η δυνατότερη του πλανήτη με 97 εκατομμύρια αθροιστικά δηλαδή που είναι σ' αυτό το σημείο, ποια η χώρα που δεν ξέρει να μετρήσει τα τρισεκατομμύρια που λένε ότι παράγουνε, που τα περισσότερα είναι ψεύτικα. Και θα σου πω εγώ σ' αντίθεση άλλα μικρότερα κράτη, όχι κουμουνιστικά γιατί θα πάθετε ζάχαρο από το φόβο σας, αλλά σοσιαλδημοκρατικά, που έχουνε κατακτήσεις που τις βλέπουμε με το κιάλι. Π.χ. γιατί δεν μιλάμε τώρα, εδώ δεν μιλάμε καν για δημόσια υγεία, εδώ μιλάμε να υπάρχει νοσοκομείο και ας πληρώνουμε. Πηγαίνετε στην Κούβα να δείτε, με όλες τις αδυναμίες, το ίδιο αισθάνεσαι εσύ το κράτος και το ίδιο ο Κουβανός επαναστάτης; Το ίδιο αισθάνεσαι εσύ το κράτος με τον άλλο στην Νιγηρία, στην Αλβανία, στην Γιουγκοσλαβία; Δεν είναι έτσι, δεν είμαστε όλοι ίδιοι παιδιά είτε σας αρέσει είτε δεν μου αρέσει εμένα.

Η πάλη των τάξεων είναι πάνω απ' όλους μας και τα συμφέροντα τα οικονομικά δεν είναι θέμα προσωπικό. Ο Μπρεχτ, γιατί νομίζω ότι σε κάποιους αρέσει από εδώ ο Μπρεχτ, είπε ότι, «εγώ πρόδωσα την τάξη μου», προσέξτε τι είπε, «πρόδωσα την τάξη μου και θα το πληρώσω». Το ξέρετε ότι από την Γερμανία τον διώξανε, από τον Αμερική τον διώξανε, η Ενότητα των Ευρωπαϊκών λογοτεχνών των διέγραψε, ξέρετε γιατί; Διότι είπε την αλήθεια με τον όνομά της. Θα παλέψω για τα δίκαια αιτήματα της εργατικής τάξης.

Αυτό παιδιά είναι η πραγματικότητα κατά τη γνώμη μου, τώρα το να μου λες ότι ζούμε στην αφρόκρεμα ρε Μανώλη, για όνομα του Θεού δηλαδή. Αυτό βέβαια, αυτή είναι η αιχμή του

δώρατος της ιδεολογικής επίθεσης που πάει να κάνει τώρα η αστική τάξη, ότι και καλά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ευρωζώνη..., για να δούμε τα στοιχεία ρε παιδιά της ευρωζώνης. Ξέρετε πόσα εκατομμύρια είναι άνεργοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Ξέρετε πόσες χιλιάδες άνθρωποι είναι κάτω από το επίπεδο φτώχειας που οι ίδιοι ορίζουν; Ξέρετε πόσοι άνθρωποι στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες υγείας, παιδείας και πρόνοιας; Ξέρετε πόσοι άνθρωποι παίρνουν σύνταξη κάτω από 400 ευρώ στην μεγάλη υπερδύναμη της Κα Μέρκελ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε ο χρόνος σου έληξε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Κλείνω λοιπόν και λέω το εξής.

Χαίρομαι που μπήκε αυτό το θέμα, εγώ δεν απαιτώ να δεχθείτε τις απόψεις μου σίγουρα, γιατί το ξέρω ότι είμαι η μειοψηφία. Όμως νομίζω ότι αν πράγματι θέλουμε να το αντιμετωπίσουμε, εγώ θα έλεγα την επόμενη φορά να αντιμετωπίσουμε ένα θέμα π.χ. το θέμα του πολιτισμού. Η άποψή μου είναι η άποψη του Λένιν που λέει ότι, «ούτε ο πολιτισμός είναι...» **(αλλαγή κασέτας)**

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: ...της αστικής τάξης, αχ τι ωραία που είναι τα τσάμικα! Και υπάρχει και από την άλλη ο πολιτισμός της αστικής τάξης που είναι βυθισμένος και χωμένος στη ρεμούλα, στα εγκλήματα, στην ατιμία, στην ψευτιά, μόνο και μόνο για να κάνουμε τα 11 κόττερα 12. Δεν λέω ότι στην εργατική τάξη δεν υπάρχουν άτιμοι, ανήθικοι, πρόστυχοι, κλέφτες, όμως αυτό που χαρακτηρίζει την πλειοψηφία είναι αυτό που λέμε, έγινε το ζόρι ο λαός μπήκε μπροστά, οι άλλοι δεν μπήκανε. Γιατί ο πολιτισμός του που είναι το σπίτι του, που είναι η δουλειά του την υποστηρίζει, ο μεγαλοεπιχειρηματίας ο καπιταλιστής ποτέ δεν την στήριξε γιατί η πατρίδα του δεν είναι αυτή που ζούμε, είναι τα εκατομμύριά του.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Σγουρός.

ΣΓΟΥΡΟΣ: Εγώ αισθάνομαι την ανάγκη πραγματικά να ευχαριστήσω τον Κώστα τον Μπριλάκι τον πρεσβύτερο όλων εδώ, γιατί με αφορμή μια δική του εισήγηση, τοποθέτηση και δήλωση τέλος πάντων προθέσεων σε πολλά επίπεδα για πολλά ζητήματα, δίνει την ευκαιρία ν' αναπτυχθεί απόψε ένας πολιτικός διάλογος στο χώρο του Επιμελητηρίου, στον οποίο ο καθένας μπορεί να καταθέτει απόψεις διαφορετικές όπως έχει συμβεί μέχρι τώρα, χωρίς κατ' ανάγκη να θεωρεί ότι οι απόψεις αυτές αποτελούν ένα προνομιακό χώρο προτιμήσεων, ο οποίος σώνει και καλά ορίζει την αλήθεια των πραγμάτων.

Θα 'θελα μια που συζητάμε γι' αυτό το θέμα και επειδή έχω ακούσει πολλές φορές τη λέξη ανάπτυξη απόψε, να θυμίσω ότι στο πλούσιο ελληνικό λεξιλόγιο εκτός από την λέξη ανάπτυξη υπάρχει και η λέξη αποανάπτυξη και η λέξη αποκατάσταση. Τι θέλω να πω μ' αυτό; Θέλω να πω ότι μ' αφορμή την εμπειρία τουλάχιστον τη μεταπολεμική στην Ελλάδα, την αναπτυξιακή, θα 'πρεπε να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί όταν επικαλούμαστε με διάφορους τρόπους τη συνέχιση ενός παραδείγματος ή ενός μοντέλου αν θέλετε, το οποίο κάποια στιγμή θα 'πρεπε να σταματήσει, να γνωρίσει τα όριά του.

Ναι γιατί όχι αποανάπτυξη, κάποια πράγματα πιθανόν θα 'πρεπε να έχουνε σταματήσει από καιρό. Ναι γιατί όχι αποκατάσταση, να αποκαταστήσουμε τα συντρίμια, θα έλεγα εγώ του Βόρειου Οδικού Άξονα, αυτή την περίφημη ανάπτυξη που βιώσαμε από το '65 μέχρι σήμερα στην Μεγαλόνησο, στην Κρήτη. Μας ικανοποιεί αυτή η εικόνα; Όχι βέβαια. Από την άλλη μεριά βέβαια όταν συζητάμε γι' αυτά τα θέματα, δεν μπορούμε να μην παίρνουμε θέση πολιτική ξεκάθαρη σ' όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία κινούνε είτε το θέλουμε είτε όχι αυτή τη στιγμή τον κόσμο. Πάω πιο πέρα τη θέση του Μαρξ ότι, ολόκληρη η ιστορία είναι η πάλη των τάξεων και θα 'λεγα ότι ολόκληρη η ιστορία είναι η πάλη του ανθρώπου απέναντι στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς ισχύος. Εμένα αυτή είναι η θέση μου. Και θα σας πω 4

παραδείγματα γι' αυτό για να συμφωνήσουμε νομίζω σε κάποια πράγματα.

Τη φοβερή 10ετία του 1930 στην τότε μετά τη δημοκρατία της Βαϊμάρης Γερμανία, αναπτύχθηκε ένα μόρφωμα, είχε σπάσει το αβγό του φιδιού ο ναζισμός, από τον οποίο δεν μπορούμε ν' απαλλαγούμε ακόμα. Είναι αυτοί που το 1933 έκαψαν το κοινοβούλιο, στη συνέχεια άρχισαν να καίνε τα βιβλία και το 1943 καίγανε εκατομμύρια ανθρώπους σε φούρνους. Ο Χίτλερ και η παρέα του. Την ίδια 10ετία του '30 κατά σύμπτωση σε μια άλλη χώρα που αναπτυσσότανε ένα άλλο παράδειγμα, στην τότε Σοβιετική Ένωση, ο Μιχαήλ Ογκίτοβιτς ο σπουδαιότερος πολεοδόμος εκείνη την εποχή διεθνώς τόλμησε σε μια διάλεξη του 1935 να κάνει κριτική στο μοντέλο το αυταρχικό της Σταλινικής περιόδου. Το '36 ήτανε σ' ένα γκουλάγκ και το '37 εκτελέστηκε. Να προχωρήσω τα ιστορικά παραδείγματα; Να προχωρήσω.

Στη 10ετία του '60 βαφτίζοντας πολιτιστική επανάσταση συγκροτημένη γύρω από συνθήματα του τύπου αφήστε όλα τα λουλούδια ν' ανθίσουν, στην Κίνα και στη συνέχεια στις χώρες των επιγόνων της, όπως την Καμπότζη, γίνανε τα φοβερότερα εγκλήματα στο όνομα της επανάστασης, στο όνομα του ανθρώπου. Σας θυμίζω μόνο ότι στην Καμπότζη το καθεστώς των «κόκκινων» γιατί δεν είχανε καμία σχέση με κόκκινο χρώμα χνερ, από τα 3.700.000, το 1.500.000 εκτελέστηκε.

Όλα αυτά που σας αναφέρω τώρα είναι διαφορετικά παραδείγματα προσέγγισης πολιτικής και αναπτυξιακή. Έχουν όμως την ίδια βάση και η βάση νομίζω ότι είναι το μοναδικό ζήτημα που πρέπει να βάζουμε απόψε όταν συζητάμε αυτά τα ζητήματα. Το να υπάρχουν σε μια χώρα δημοκρατικοί θεσμοί, στη σημερινή Κίνα των δισεκατομμυρίων υπάρχει μια τεράστια οικονομική ανάπτυξη όπως τη νοεί ο καθένας μας, αλλά δεν υπάρχουν δημοκρατικοί θεσμοί και αυτό είναι φοβερά επικίνδυνο, γιατί πραγματικά εγώ πιστεύω ότι σε μερικά χρόνια η Κίνα μπορεί να εξελιχθεί μ' έναν τρόπο που δεν θα ελέγχεται ούτε από τους διεθνείς θεσμούς, ούτε από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών, ούτε από τα διεθνή φόρουμ. Απλά θα είναι μια κατάσταση ίσως εκτός ελέγχου. Και δεν εδω δεν θα έχουμε να κάνουμε πια με το

μοντέλο το οικονομικό και το αναπτυξιακό, θα έχουμε να κάνουμε με τον μηχανισμό της ισχύος που είναι ότι πιο αποκρουστικό έχει βιώσει ο άνθρωπος στη διάρκεια ολόκληρης της ιστορίας.

Λοιπόν, να έχουμε το θάρρος να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Ξέχασα να προσθέσω ότι ο Μιχαήλ Ογκίτοβιτς ο πολεοδόμος, έχω ασχοληθεί ενεργά με την περίπτωση του, γιατί ήτανε πραγματικά μια εμπνευσμένη προσωπικότητα, το 1931 σ' ένα διαγωνισμό είχε πει, ότι χρειαζόμαστε αποπολεοδόμηση, δεν χρειαζόμαστε πολεοδόμηση. Δεν χρειαζόμαστε συμπαγείς πόλεις, χρειαζόμαστε πόλεις με μικρές μονάδες. Αυτά τα διατύπωσε στο διαγωνισμό του Μανιτογκόρεκς στην τότε σοβιετική επαναστατική πραγματικότητα και είπε ότι χρειάζεται κυρίως να αναπτύξουμε πόλεις που να αναδεικνύουν την ελευθερία που να αναδεικνύουν την ελευθερία του ανθρώπινου υποκειμένου. Αυτό είναι το χαρακτηριστικό της επανάστασης. Ήτανε φίλος του Τρότσκι όμως και το '35 πήγε σε γκουλάγκ. Αυτά πρέπει να τα λέμε όλα όμως.

Θέλω να πω ότι το όραμα μιας ανάπτυξης ενός κόσμου διαφορετικού περνά μέσα από την υπεράσπιση των αδυνάμων. Το 15% του παγκόσμιου δυναμικού ελέγχει το 85% του πλούτου του πλανήτη. Το 85% του πλούτου που παράγεται παγκοσμίως είναι στα χέρια του 15% του παγκόσμιου πληθυσμού. Σας αφήνω να το κρίνετε. Όταν μιλάμε για ανάπτυξη έχουμε την τάση να ξεχνούμε την Αφρική, να ξεχνούμε τις χώρες τις περιφερειακές, οι οποίες είναι βέβαια έξω από κάθε καταμερισμό και αναφερόμαστε βέβαια μόνο στο μοντέλο της ευρωζώνης πιθανότατα, στο μοντέλο των βορειοευρωπαϊκών χωρών, στο μοντέλο γενικά του βόρειου ημισφαιρίου, το οποίο είναι ακριβώς το μοντέλο που έχει εξαντλήσει το παράδειγμα που έχει βιώσει ο κόσμος σήμερα. Από αυτό το μοντέλο εγώ δεν εξαιρώ καθόλου μα καθόλου χώρες που αρθρώσαν μια ολόκληρη επαναστατική ρητορεία πάνω στο μοντέλο του παραγωγισμού. Να σας θυμίσω τα φοβερά 5ετή πλάνα στη Σοβιετική Ένωση του '25 και του '30 και του '35; Κάθε χρόνο η μοναδική τους έγνοια ήτανε πως θα ολοκληρωθεί το πλάνο. Ο εργάτης Σταχάνοφ ήτανε ένας εργάτης που αποτέλεσε πρότυπο και ο Σταχανοφισμός ήτανε ένα πρότυπο εκείνη την περίοδο, γιατί βεβαίως την εποχή που σαρώνονταν ο κόσμος από

φασισμούς, σαρώνονταν και κάθε ιδέα επαναστατικού δικαίου σε μια χώρα η οποία είχε πραγματικά αποτελέσει ένα χώρο που πίστεψαν και μάτωσαν άνθρωποι και η οποία στη συνέχεια εξελίχθηκε σε μια αυτοκρατορία και στη συνέχεια βέβαια κατέρρευσε κάτω από το βάρος ακριβώς αυτού του ελλείμματος. Του ελλείμματος της δημοκρατίας.

Αν μιλάμε για ανάπτυξη σήμερα θα μιλάμε πρώτα για δημοκρατικούς θεσμούς και για υπεράσπιση της νομιμότητας, διαφορετικά δεν έχει κανένα νόημα να ρητορεύουμε εδώ μέσα, διότι νομίζω ότι όλα αυτά που λέμε μπορούμε να τα ακούσουμε μόνο εμείς οι ίδιοι.

Θα 'λεγα λοιπόν κλείνοντας αυτή την τοποθέτηση, ότι πάνω στα ζητήματα τα πολύ ενδιαφέροντα πραγματικά που μπήκανε απόψε σ' αυτή τη συζήτηση, χρειάζεται να προβληματιστούμε ιδιαίτερα. Θα σας πρότεινα μόνο ένα βιβλίο το οποίο είναι ίσως ότι καλύτερο έχω διαβάσει τα τελευταία χρόνια. Το 2009 το Νόμπελ οικονομικών απονεμήθηκε σε μια άγνωστη Αμερικανίδα Καθηγήτρια την Έλινορ Όστρομ. Η Έλινορ Όστρομ είναι ο πρώτος οικονομολόγος που μίλησε για τα κοινά, commons όπως τα ονόμασε. Γι' αυτήν πέρα από το ιδιωτικό και το δημόσιο, υπάρχουν οι κοινοί πόροι. Η διαχείριση των κοινών πόρων είναι ένα νέο όραμα γύρω από το οποίο μπορούμε ν' αρχίσουμε να συζητάμε, μιλώντας για ανάπτυξη, για αποανάπτυξη, για αποκατάσταση και αν θέλετε για μια αειφορική και βιώσιμη προσέγγιση των σχετικών ζητημάτων.

Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η συναδέλφισσα Βρέντζου.

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Θα είμαι πολύ σύντομη, θα συνεχίσω από εκεί που τέλειωσε ο Οδυσσέας για τη διαχείριση των κοινών πόρων, για να πω ότι αυτή τη στιγμή ζούμε μια πραγματικότητα, όπου αυτοί οι κοινοί πόροι ξεπουλιούνται κάθε μέρα. Ζούμε μια πραγματικότητα που πλέον για μένα δεν υπάρχει δημοκρατία σε καμία περίπτωση. Το σύνταγμα καταπατείται καθημερινά, βιώνουμε δηλαδή μια κατάσταση πραγματικά πάρα πολύ δύσκολη, πρωτόγνωρη, ούτε

θα μπορούσαμε καν να την σκεφτούμε. Και όλοι αυτοί οι προβληματισμοί εμένα αυτό που μου βγάζουνε και που τελικά ερμηνεύει και την αντίδραση μας σ' όλα αυτά, είναι ότι δεν έχουμε ξεκάθαρο στο μυαλό μας τι φταίει για όλα αυτά, είναι ότι γυρνάμε γύρω – γύρω ρίχνοντας ευθύνες, ψάχνοντας το μερικό μη εντάσσοντάς το σ' ένα γενικό και τελικά αναλωνόμαστε μέσα σ' αυτό και αυτό το έβγαλα σαν συμπέρασμα από τοποθετήσεις που γίνανε εδώ. Οπότε αν εμείς που υποτίθεται είμαστε και έχουμε ένα πνευματικό επίπεδο, ότι έχουμε ένα χώρο εδώ που διαλογιζόμαστε, ότι έχουμε συζητήσει τα θέματα της ανάπτυξης αρκετές φορές, ότι είμαστε ο σύμβουλος της πολιτείας, ότι μπορούμε να καταλάβουμε τι σημαίνει έργο και για ποιον, έχουμε σήμερα αυτή τη συζήτηση, τότε πραγματικά είναι απογοητευτικό.

Εγώ νομίζω ότι είμαστε πολύ κάτω από τις περιστάσεις, πολύ κάτω από την πραγματικότητα σήμερα, δεν ξέρω από πού θα δοθεί το έναυσμα και πως θ' αλλάξει αυτή η κατάσταση που βιώνουμε και αυτή η ανάπτυξη που θέλουν να μας πάνε, γιατί πολλές φορές έχουμε πέσει και εμείς εδώ να γίνει αυτό το έργο, να γίνουνε επενδύσεις, να γίνουν τα δημόσια. Ποια δημόσια; Και να πάρουμε τις επιδοτήσεις από ποιον; Επιδοτήσεις δίνονται κάθε μέρα και όχι μόνο στους αγρότες, σε πέρα πολλούς. Το ΠΔΕ το μισό πάει στις επιδοτήσεις. Σε τι έργα, για ποιον.

Αυτά εμείς τουλάχιστον οι μηχανικοί έπρεπε να τα έχουμε λυμένα, έπρεπε να είναι τελείως κρυστάλλινα. Άρα δεν είναι τυχαία η κατάσταση που ζούμε σήμερα και ξαναλέω, το έχω πει και άλλη φορά ότι σίγουρα από εδώ δεν θα ξεκινήσει η αλλαγή. Δεν ξέρω από πού θα είναι, αλλά σίγουρα από το χώρο των μηχανικών εγώ δεν το βλέπω.

Είναι σημαντικό το θέμα της ανάπτυξης, δεν νομίζω ότι μπορούμε να το θίξουμε σήμερα σίγουρα και έχει πάρα πολλές πλευρές, αλλά δεν είμαι σίγουρη ότι πραγματικά κάποια στιγμή θα γίνει εδώ μια κουβέντα η οποία θα είναι στη σωστή κατεύθυνση. Αυτό.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Τώρα είναι ο συνάδελφος Αγαπάκης αλλά...

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: Να πω κάτι μέχρι να 'ρθει;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ναι να πεις, πολύ ευχαρίστως. Ο συνάδελφος Πετράκης.

ΠΕΤΡΑΚΗΣ: Δεν θα μιλούσα αλλά..., ήρθε ο Πρόεδρος δεν πειράζει, θα πω αυτά που ήθελα και εγώ.

Πριν δύο χρόνια περίπου θυμάμαι ότι είχα ζητήσει απ' αυτό ακριβώς το βήμα, από το Τεχνικό Επιμελητήριο, να κάνει κάποιες κινήσεις, να κάνει έναν προγραμματισμό σε σχέση με τη διαφαινόμενη πορεία που θ' ακολουθούσε όλη αυτή η κρίση, ώστε να δούμε πως μέσα στο πλαίσιο των ικανοτήτων ή των δυνατοτήτων που έχουμε σαν Σώμα Μηχανικών, να δώσουμε κάποιες απαντήσεις σ' αυτά τα ζητήματα που τώρα μόλις έθετε και η Ειρήνη, ότι ακόμα είναι αναπάντητα.

Για μένα είναι πάρα πολύ σημαντική η ευθύνη του ΤΕΕ που δεν έχει προχωρήσει σε κάτι τέτοιο, το ξαναθέτω αυτή τη στιγμή Πρόεδρε. Νομίζω ότι οι κουβέντες αυτές οι οποίες γίνονται, να μου επιτρέψετε να πω για εσωτερική δική σας κατανάλωση. Δηλαδή εγώ εδώ νοιώθω σαν ένας απλός μηχανικός που παρευρίσκομαι, ότι απλά προσπαθείτε να επιβεβαιώσετε ο καθένας το ρόλο σας και λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτό. Πραγματικά δηλαδή δεν ξέρω είναι εξαιρετικά καταθλιπτικό αυτό το φαινόμενο εδώ μέσα. Από τον καθένα σας, από τη στιγμή που ξεκινάει να μιλάει μπορώ να πω το επόμενο πεντάλεπτο μέσα μου όλο το μονόλογο που θ' ακολουθήσει.

Δεν σας έχει προβληματίσει αυτό; Αυτή δεν είναι αστεία είναι άθλια η κατάσταση, να βλέπουμε δέκα ανθρώπους εδώ μέσα να εκπροσωπούν τον τεχνικό κόσμο των 2.000 ανθρώπων. Πού είναι οι υπόλοιποι; Πού είναι οι νέοι μηχανικοί; Αυτή τη στιγμή μιλάτε για τους νέους μηχανικούς, για την ανεργία του, υπάρχουν απέξω και αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουνε την παραμικρή καθοδήγηση από αυτό το Σώμα που όφειλε να τους καθοδηγεί. Φτάσαμε αυτή τη στιγμή στο σημείο για οτιδήποτε έχει να κάνει με την ανάπτυξη είτε να το απαξιώνουμε είτε να θεωρούμε να έρθει από τον

ουρανό όπως είπε νωρίτερα ο Οδυσσέας, από μόνης της η ανάπτυξη. Όχι, δεν έρχεται έτσι.

Θεωρώ ότι, εάν θέλετε να είστε σοβαροί και συγγνώμη για τον τόνο, οφείλετε να βρείτε έναν τρόπο, να βάλετε ζητήματα τα οποία απασχολούν πραγματικά τους μηχανικούς και κυρίως τους νέους μηχανικούς και όχι εμάς τους παλιότερους τους βολεμένους.

Άκουγα με πολύ μεγάλη θλίψη νωρίτερα τον Κωστή στην αρχή της ομιλίας του, να μιλάει για τον τρόπο που γίνονται οι αναθέσεις των μελετών. Ποιων μελετών; Αυτή τη στιγμή μιλάμε ότι ακόμα και οποιοσδήποτε δήμος προσπαθεί με τον πιο απλό τρόπο να διαχειριστεί αυτά τα λίγα που έχει και ζητάμε να δημιουργήσουμε θεσμούς ή να ενισχύσουμε θεσμούς οι οποίοι είναι χρονοβόροι, είναι ανίκανοι ν' αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα τη σημερινή; Δηλαδή για μία μελέτη η οποία μπορεί να κοστίζει 10 χιλιάδικα να πρέπει να περιμένεις δύο χρόνια σ' αυτό τον άθλιο μηχανισμό ο οποίος διαχειρίζεται τη διαδικασία ανάθεσης των μελετών; Ξέρετε τι σημαίνει 3316 ή το..., έχω ξεχάσει τα νούμερα πλέον. Θέλετε να σας πω παραδείγματα; Μελέτη ενοποίησης αρχαιολογικών χώρων 23 μήνες να ανατεθεί η μελέτη;

Φανταστείτε λοιπόν το ΟΣΑΠΥ το πρόγραμμα να το πω έτσι απλά, με τις 220 μελέτες, θα τα ξέρει ο Πέτρος πολύ καλύτερα από μένα, δεν ξέρω τι αριθμός μελετών, ξαφνικά να προκηρυσσόταν 220 μελέτες από τους δήμους για να κάνουν έργα της τάξης των 30, 40, 50 χιλιάδων ευρώ. Δεν γίνονται αυτές οι διαδικασίες.

Λοιπόν, μην στεκόμαστε πάντα σε μεγάλα λόγια, τι υπερασπιζόμαστε; Μια συντεχνία υπερασπιζόμαστε μέσα από αυτή τη διαδικασία κατά την άποψή μου. Και αν αυτή τη στιγμή έχει τα χάλια του το Σώμα των Μηχανικών, είναι γιατί είχε καταντήσει μία συντεχνία. Και λυπάμαι που το λέω, ορίζομαι που το λέω γιατί όλοι μας συμμετέχουμε σ' αυτό το πράγμα και εγώ ο ίδιος πιθανόν να έχω γίνει εργαλείο και μηχανή μιας τέτοιας διαδικασίας, αλλά μιας και μιλάμε για αυτογνωσία ή εν πάση

περιπτώσει να σταθούμε σε κάποια ζητήματα, καλό είναι να τα βάλουμε με πολύ επίπονο τρόπο τα ζητήματα πλέον.

Για μένα λοιπόν προέχει αυτή τη στιγμή αντί να κάνουμε αυτού του είδους τις συζητήσεις, η δυνατότητα, εάν την έχει πλέον γιατί εγώ έχω χάσει και την εμπιστοσύνη μου ότι μπορεί να την έχει το ΤΕΕ αυτή τη δυνατότητα, να δει με τι τρόπους θα κινητοποιήσει τους μηχανικούς τους νέους κυρίως, για να μπούνε σε διαδικασίες αναπτυξιακής ανασυγκρότησης μεταξύ τους. Μόνοι τους να δημιουργήσουνε γκλάστερ, να δημιουργήσουνε μηχανισμούς συνεργατικούς, δεν ξέρω τι μπορεί να είναι αυτό. Αλλά εάν δεν τεθούν αυτά τα ζητήματα να 'ρθουνε εδώ να συζητηθούνε ότι και να λέτε εσείς, με τον τρόπο που τα λέτε, λυπάμαι αλλά θα συνεχίσετε για άλλη μια τετραετία, τριετία ότι θα είναι αυτή, να λέτε τα ίδια και θα κάθομαι εγώ από κάτω να ξέρω τι θα πει ο Κωστής, τι θα πει ο Κωστής, τι θα πει η Ειρήνη, τι θα πει ο Οδυσσέας, τι θα πει ο καθένας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι θέλω να κάνω και εγώ μια σύντομη τοποθέτηση. Θέλει κάποιος άλλος να τοποθετηθεί; Μιλήσατε όλοι; Ωραία.

Σχετικά με το θέμα που παρουσιάστηκε, τα δύο κείμενα των εισηγητών θεωρώ ότι ήταν ένα πολύ ενδιαφέρον αντικείμενο με πολλές ενότητες, με πολλά κεφάλαια. Ήταν κείμενα προβληματισμού κατά την άποψή μου, θα μπορούσαν να είναι άρθρα σ' ένα οικονομικό ή άλλο έντυπο ενδιαφέροντα.

Θεωρώ το ένα από αυτά, το κείμενο του Μπριλάκι ότι ήτανε ένα κείμενο ρεαλιστικό, παραστατικό, με παραπομπές σε διάφορες έτσι ρήσεις φιλοσόφων και πολιτικών. Βέβαια δεν συμφωνώ με όλα τα όσα θίχτηκαν, για παράδειγμα αλλά δεν συμφωνώ κιόλας μ' αυτό που αναφέρεται στη σελίδα πέντε, ότι σε πολλά εκλεγμένα συμβούλια γίνονται διάφοροι εκβιασμοί από υπαλλήλους για να γίνονται μισές οι μελέτες. Αυτό δεν το κατάλαβα ίσως να χρειάζεται μια επεξήγηση.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Δεν το γράφω έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Πώς;

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Δεν το γράφω έτσι αλλά τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εγώ διαβάζω ότι αποτέλεσμα, τα εκλεγμένα συμβούλια δεν ξέρουν τις διαδικασίες εκπονήσεων των μελετών και με διάφορους εκβιασμούς των υπαλλήλων την τελευταία στιγμή εκπονούνται μισές μελέτες. Εκβιασμούς των υπαλλήλων εγώ τουλάχιστον ξέρω λίγους ή ελάχιστους.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Εκβιάζουν τους υπαλλήλους να χαμηλώσουν τον πήχη και να κάνουνε σαχλαμάρες. Αυτό εννοώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, αυτό εννοείς, μάλιστα.

Ωραία, εντάξει, εντάξει, δεκτό.

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Γιατί μην μου πείτε τώρα ότι η Πόπη η Τζαβλάκη ένας μηχανικός κάνει τη δουλειά των έξι μηχανικών που είχε η ΔΕΥΑΗ πριν από έξι μήνες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, εγώ το κατάλαβα αλλιώς, εντάξει.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε Μπριλάκι έγινε κατανοητή η ερμηνείας σου, αλλιώς το κατάλαβα, εντάξει αλλιώς το εννοούσες, ωραία, ωραία, εντάξει.

Σήμερα οι υπάλληλοι δυστυχώς δεν είναι σε θέση να εκβιάσουν, εκβιάζονται, λοιπόν σωστά.

Ενδιαφέρον λοιπόν και το ένα κείμενο και το άλλο, όμως είναι κείμενα προβληματισμών, δεν είναι κάποια συγκεκριμένα κείμενα που να λέει..., το ένα βέβαια επιχειρεί κάποια πράγματα και κάποιες προτάσεις λίγο ενσωματωμένες. Εγώ θα περίμενα το κάθε κείμενο απ' αυτά να καταλήγει σε μια σελίδα και να λέει,

προτάσεις, ένα, δύο, τρία, τέσσερα, πέντε. Ο Μπριλάκις κάτι γράφει μέσα έτσι σε διάφορα κεφάλαια μέσα ενσωματωμένα. Το άλλο κείμενο το είδα έτσι ένα ωραίο ιδεατό κείμενο ενός προβληματισμένου ανθρώπου, το οποίο είναι μια ωραία έκθεση ιδεών, κατά την άποψή μου, και απόψεων. Εν πάση περιπτώσει έτσι και αλλιώς ενδιαφέροντα όμως και τα δύο και το ένα και το άλλο.

Αυτές ήτανε έτσι συνοπτικές παρατηρήσεις δικές μου, τι θα περίμενα ως άτομο, όχι ως Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας, ως άτομο.

Επί της διαδικασίας τώρα ερχόμενος, έχουμε δύο εισηγήσεις, μακροσκελείς, αναλυτικές που θα μπορούσαν να είναι τα επιμέρους τμήματα ανεξάρτητες εισηγήσεις και που δεν..., αν κάπου καταχωρηθούν αμφιβάλλω αν τις διαβάσει και κανένας λόγω του όγκου τους και του μεγέθους τους. επίσης συμφωνώ με τους προλαλήσαντες εδώ συναδέλφους ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα, σοβαρό θέμα το οποίο έχει πολλές διαστάσεις, πολλές παραμέτρους και πολλά έτσι επιμέρους, συζητείται με δέκα ανθρώπους, πάντα τους ίδιους. Ο συνάδελφος προηγουμένως είπε, ξέρω τι θα πει ο επόμενος, προφανώς ξέρει τι θα πει ο επόμενος αφού οι ίδιοι και οι ίδιοι εδώ είναι πάντα και πάντα συζητάμε παρόμοια θέματα κ.λ.π.

Δυστυχώς αυτό είναι ένα πρόβλημα και της αντιπροσωπείας και του Επιμελητηρίου και γενικότερα. Δεν σημαίνει όμως ότι δεν έχουμε επιχειρηθεί κινήσεις και προσπάθειες. Δηλαδή παράδειγμα θυμάμαι στις 18 Απριλίου του τρέχοντος έτους μια καταπληκτική ημερίδα που έγινε εδώ, την ανέφερε και ο Πρόεδρος της Διοικούσας, που αναφερότανε σε κάποια συγκεκριμένα έργα, με κάποια συγκεκριμένα ζητήματα. Κόσμος και κοσμάκης ήρθε εδώ, σχετικοί και άσχετοι, παράγοντες και μη παράγοντες, νέοι και παλιοί, εκεί είδα ενδιαφέρον. Τώρα σε μια Αντιπροσωπεία δεν υπάρχει ενδιαφέρον από τους ίδιους τους συμμετέχοντες.

Παρόλα αυτά λοιπόν είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα, νομίζω ότι πρέπει να επανέλθει για συζήτηση με συγκεκριμένες προτάσεις. Δηλαδή, συνάδελφε Μπριλάκι συγγνώμη δεν θέλω να κάνω οδηγίες και γι' αυτά, το κείμενο είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον

πραγματικά, αλλά να έχει μια σελίδα που να λέει, σαν ΤΕΕ/ΤΑΚ προτείνουμε, παράδειγμα αυτό που λες για τα δημόσια έργα, αυτό ή εκείνο ή το άλλο.

Κάτι αντίστοιχο θα περίμενα και από κείμενο το δικό σας, της ΑΜΑΚ το οποίο έχει και αυτό ωραία ιδεολογήματα και ωραία πράγματα. Νομίζω ότι δεν μπορεί να γίνει κάτι άλλο αυτή τη στιγμή να θέσουμε τα δύο κείμενα σε κρίση, τι κρίση; Όπου και να τα βάλεις αυτά δεν πρόκειται να τα διαβάσει κανένας.

Προτείνω λοιπόν να κάνουμε μία συνεδρίαση στα μέσα Ιουλίου, η οποία να έχει συγκεκριμένες προτάσεις για το συγκεκριμένο θέμα και τις οποίες να θέσουμε σε κρίση του Σώματος και επίσης λόγω του περασμένου της ώρας να συζητηθεί και το θέμα το δικό σας για τις απόψεις και τις θέσεις περί της αναθεώρησης του περιφερειακού πλαισίου χωροταξικού σχεδιασμού.

Αυτή είναι η άποψή μου, εάν οι εισηγητές θέλουν να πουν κάτι άλλο ευχαρίστως. Ορίστε.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Θεωρώ ότι το θέμα αυτό της ανάπτυξης δεν είναι θέμα για το οποίο πρέπει και μπορούμε, μάλλον εμείς να κάνουμε προτάσεις σ' αυτήν εδώ την αίθουσα μόνοι μας, ακόμα και να ήμασταν όλοι εδώ, για συνολικά το πρόβλημα της ανάπτυξης της χώρας, πως ας πούμε θέλουμε να..., δεν νομίζω ότι μπορούμε να γίνουμε τόσο συγκεκριμένοι και να κάνουμε τέτοιου είδους προτάσεις. Οι προτάσεις πρέπει να βγούνε από αυτό το θέμα νομίζω είναι, για παράδειγμα το να αποφασίσουμε να γίνει μία εκδήλωση, μια ανοιχτή συζήτηση μ' αυτά τα θέματα. Να 'ρθουν άνθρωποι που έχουν ασχοληθεί να μιλήσουν, να ακουστούν εκεί πέρα διάφορες απόψεις, να γίνουν κάποιες ζυμώσεις. Δεν νομίζω ότι τώρα εμείς η Αντιπροσωπεία του ΤΕΕ/ΤΑΚ έχει νόημα ιδιαίτερο να πούμε σ' όλους τους τομείς της ανάπτυξης που αναφέρει ο Μπριλάκας ας πούμε στην εισήγησή του, για τον πολιτισμό, δεν νομίζω ότι είμαστε και οι κατάλληλοι για να το κάνουμε αυτό. Και νομίζω δηλαδή ότι σε τέτοια κατεύθυνση θα πρέπει να κινηθούμε, δεν έχει νόημα τώρα να πούμε ότι κάνουμε τον Ιούλιο μία νέα Αντιπροσωπεία για το θέμα της ανάπτυξης πάλι

έτσι γενικά για να καταλήξουμε σε συγκεκριμένες προτάσεις που θα σώσουν τη χώρα ας πούμε;

Εγώ νομίζω ότι μ' αυτή την οπτική πρέπει να το δούμε. Πολύ ωραία η συζήτηση και η ανταλλαγή απόψεων, αλλά δεν νομίζω ότι μπορούμε να προχωρήσουμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να κάνουμε μία ημερίδα δηλαδή;

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Κάτι σ' αυτή την κατεύθυνση τέλος πάντων θα μπορούσε να γίνει, δεν ξέρω αν γίνει ημερίδα, αν γίνει μία εκδήλωση ή οτιδήποτε άλλο. Αλλά δεν νομίζω ότι μπορούμε να προτείνουμε εμείς λύσεις συγκεκριμένες σ' όλα τα θέματα που αφορούν την ανάπτυξη στη χώρα μας από την Αντιπροσωπεία του Τμήματος Ανατολικής Κρήτης. Νομίζω ότι δεν είναι και δεν είναι εφικτό νομίζω να γίνει αυτό.

Τώρα όσον αφορά και το άλλο θέμα, συμφωνώ δεν μπορούμε να συζητήσουμε αυτή τη στιγμή. Όποτε κρίνετε, και τα δύο μπορούν να μπουν δηλαδή στο επόμενο, αλλά νομίζω μ' αυτή την οπτική όμως νομίζω και όχι ας πούμε ν' αναπτύξουμε πάλι σε μια Αντιπροσωπεία μεταξύ μας όλους τους τομείς της ανάπτυξης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή συνάδελφε, προτείνεις να κάνουμε μια...

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Ας μπει, ας γίνει αυτό που λες Πρόεδρε, δηλαδή συμφωνώ να γίνει στην επόμενη Αντιπροσωπεία να συνεχιστούν αυτά τα θέματα, αλλά νομίζω για το θέμα της...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ως προβληματισμός να μπει δηλαδή; Προβληματιζόμαστε εδώ...

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Όχι εδώ, όχι στην Αντιπροσωπεία, αυτό λέω, δεν έχει νόημα να προβληματιζόμαστε στην Αντιπροσωπεία περισσότερο μεταξύ μας οι ίδιοι και οι ίδιοι όπως είπατε όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Δεν μπορούμε εμείς να καταλήξουμε σε προτάσεις συγκεκριμένες για όλους τους τομείς της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Απλά να οργανώσουμε μια ημερίδα δηλαδή.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Να δούμε πως μπορούμε να προκαλέσουμε κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, για το άλλο θέμα να κάνουμε μια...

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Για το άλλο θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τον Ιούλιο μήνα, μες στον Ιούλιο.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εντάξει, άλλος συνάδελφος;

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ορίστε συνάδελφε.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Το δεύτερο θέμα το χωροταξικό η πραγματικότητα ξεπερνάει αυτό που συζητάμε. Ήδη έχει παραδοθεί το δεύτερο στάδιο της πρώτης φάσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άρα;

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Δηλαδή το να συζητιέται ακόμα τώρα που ήδη μπαίνει ομάδα μελέτης..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., να συζητιέται τον Ιούλιο το θεωρώ εντελώς άκαιρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άρα;

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Δεν ξέρω, θα χάστε το χρόνο σας τώρα.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Όχι, όχι μισό λεπτό, δεν είναι έτσι διότι δεν σημαίνει για ένα θέμα τόσο σημαντικό όσο το χωροταξικό ότι η Αντιπροσωπεία δεν πρέπει να πάρει θέση. Να το πω και αυτό λοιπόν, γιατί το φέρνουμε στην Αντιπροσωπεία; Γιατί δεν έχει πάρει θέση το Επιμελητήριο, γιατί συστήθηκε μία ομάδα εργασίας η οποία ανέλυσε και δούλεψε πολύ και συστηματικά και κατέγραψε απόψεις και πήρε και κάποιες θέσεις προσωπικές του κάθε μέλους ίσως ανά τομέα που ανέλαβε στην ομάδα εργασίας. Και η Διοικούσα Επιτροπή παρέλαβε το αποτέλεσμα χωρίς όμως να συμφωνήσει με τις θέσεις αυτές και το ΤΕΕ δεν έχει θέσεις.

Υπήρχαν θέσεις στο παρελθόν του Τεχνικού Επιμελητηρίου, όπου δεν ακολουθήθηκαν από την ομάδα εργασίας. Καλώς ο κάθε επιστήμονας κάνει τη δουλειά του διαφορετικά, όμως το ΤΕΕ πρέπει να έχει θέση και το όργανο για να παίρνει θέσεις είναι η Αντιπροσωπεία, δεν είναι ούτε η Διοικούσα, ούτε μία ομάδα εργασίας.

Μπορεί λοιπόν εφόσον η μελέτη συνεχίζεται στην Β φάση, συμφωνώ Γιώργο, είναι σημαντικό να συζητηθεί το θέμα στην Αντιπροσωπεία. Αν το αφήσουμε τώρα και πούμε ότι πέρασε η άλφα φάση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έχει εγκριθεί η Α φάση;

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Όχι δεν έχει εγκριθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ελάτε στο μικρόφωνο.

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Πρέπει να συζητηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ελάτε, ελάτε στο μικρόφωνο. Η Α φάση έχει εγκριθεί;

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Όχι δεν έχει σημασία, ανεξάρτητα με το Α ή Α1...

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Το πρώτο στάδιο της Α φάσης έχει εγκριθεί, έχει περάσει από το Υπουργείο και έχει ήδη παραδοθεί και το δεύτερο στάδιο της Α φάσης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μάλιστα.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Μ' αυτή την έννοια λέω ότι είναι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν έχει νόημα δηλαδή.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Άτοπο ας πούμε να συζητιέται αυτό το πράγμα. Αυτό όμως που θα πρότεινα..., ναι Οδυσσέα.

ΣΓΟΥΡΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Άλλο θέλω να πω, να συζητηθεί εννοώ αυτό που έχει να κάνει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εγώ ρώτησα συγγνώμη, έχει εγκριθεί η άλφα φάση;

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: ...με την πρώτη φάση.

Εγώ θέλω να πω το εξής, με αφορμή αυτή την κουβέντα και είπε πολύ σωστά νωρίτερα η Πόπη, ότι πιθανόν ο καθένας μας από εδώ μέσα αν αναρωτηθεί τι εννοεί με την έννοια ανάπτυξη θα πει κάτι διαφορετικό. Καλό θα είναι λοιπόν...

ΜΠΑΚΙΝΤΑΣ: Μα στάσου τώρα γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ένα λεπτό αφήστε να πει.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Εντάξει το είπαμε αυτό, απαγορεύεται να πούμε τη γνώμη μας ρε Γιώργο;

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Μα δεν τελείωσα ρε συ Κωστή για να καταλάβεις τι εννοώ.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Το είπες τρεις φορές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κάτσε να πει τη γνώμη του.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)..., την έχει, γιατί να μην την έχει.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Μα ασφαλώς όμως...

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε άσε να μιλήσει τώρα, άσε να μιλήσει περίμενε.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Στάσου ρε Γιώργο, ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Κάτσε να μιλήσει ρε παιδί μου.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Το βγάζει στην Αντιπροσωπεία, μας έχει λούσει τρεις φορές τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Γνώμη είχε ο άνθρωπος.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Δεν κατάλαβα απαγορεύεται να έρθω Κωστή εδώ χάρη να πω την άποψή μου;

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: Όχι δεν απαγορεύεται...

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Δεν το κατάλαβα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Παρακαλώ, ησυχία.

ΞΥΛΟΥΡΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε κάτσε να πει τη γνώμη του, συνάδελφος είναι.

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Αν δεν καταλαβαίνεις αυτό που θέλω να πω πρόβλημα δικό σου.

Έλεγα λοιπόν ότι επειδή ο καθένας εδώ μέσα πιθανόν να έχει τη διαφορετική του άποψη και όταν εκπονείται ένα χωροταξικό οφείλουμε να βρούμε τον κοινό τόπο πάνω στον οποίο θα στηρίξουμε αυτό τον προγραμματισμό τον επόμενο 5 – 10 χρόνων όποιος είναι αυτός, σημαίνει ότι να ένα πεδίο λαμπρό, να καθίσουμε κάτω και για την ημερίδα που λέγατε νωρίτερα. Πιθανόν να μπορούσε να είναι μία ημερίδα που σχετίζεται με την ανάπτυξη, προς ποια αναπτυξιακή κατεύθυνση θέλουμε να πάει η Κρήτη, ώστε στην φάση των προτάσεων του χωροταξικού, να έχει θέσεις πραγματικά το Επιμελητήριο στο συνολικό του Σώμα και όχι να περιμένει από μια ομάδα ανθρώπων...
(αλλαγή κασέτας)

ΦΟΥΡΝΑΡΑΚΗΣ: Πάλι το καινούριο περιφερειακό πλαίσιο γιατί έχει να κάνει με την ανάπτυξη που θέλουμε να ακολουθήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, συνάδελφε Σγουρέ.

ΣΓΟΥΡΟΣ: Συνάδελφοι είμαστε πάρα πολλοί λίγοι βέβαια και κουρασμένοι ίσως, αλλά τουλάχιστον αυτοί που είναι εδώ απόψε θα 'πρεπε να ακούσουν μερικά πράγματα.

Εγώ θεωρώ τη συζήτηση για το χωροταξικό, την αναθεώρηση μάλλον του χωροταξικού μάλλον πλαισίου ξεκίνησε τώρα. Δεν έχει τελειώσει καμία συζήτηση, ούτε καμία φάση κατά την άποψή μου. Η Α1 φάση όπως ξέρετε ήταν η αξιολόγηση την οποία δεν έκανε το πολιτικό μας σύστημα δέκα χρόνια τώρα για το χωροταξικό, παρά το ότι το 2003 ρητά προέβλεπε το χωροταξικό το οποίο ισχύει αυτή τη στιγμή, ότι κάθε δύο χρόνια με ευθύνη του μηχανισμού της διοίκησης και της Αυτοδιοίκησης, πρέπει να γίνεται αξιολόγηση, να βλέπουμε πως προχωρούν οι ρυθμίσεις και

στη συνέχεια να κάνομε ίσως με δυναμικό τρόπο αναπροσαρμογές.

Αυτό σας πληροφορώ ότι από το 2003 τα τελευταία δέκα χρόνια δεν έγινε ούτε μία φορά. Έρχεται λοιπόν σήμερα ένα αναξιόπιστο, αναποτελεσματικό διεφθαρμένο και ότι άλλο θέλετε πείτε πολιτικό σύστημα τοπικό και κεντρικό, να κάνει αναθεωρήσεις των χωροταξικών πλαισίων για να ενσωματώσει μέσα μόνο τους μελλοντικούς σχεδιασμούς, τους οποίους έχει το σύστημα στο μυαλό του. Ξεκάθαρα πράγματα, πρέπει να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους.

Από 'κει και πέρα εγώ σέβομαι πάρα πολύ τους 14 ανθρώπους που συμμετείχαν στην ομάδα εργασίας για το χωροταξικό. Ήταν άνθρωποι διαφορετικοί, με διαφορετικές απόψεις. Καλό είναι όμως ότι υπήρξε μια κατάθεση ενός κειμένου εργασίας 80 σελίδων, το οποίο είναι σαφές ότι δεν εκφράζει σ' όλες του τις διατυπώσεις, ούτε εμένα προσωπικά που ήμουνα εκπρόσωπος στη Διοικούσα, από πλευράς Διοικούσας στη συγκεκριμένη ομάδα και ούτε ίσως και τα ίδια τα μέλη τα οποία συμμετείχαν. Ο καθένας είχε διαφορετικές ιδέες, διαφορετικές προτάσεις, δεν θεωρώ ότι είμαστε, το ξαναείπα στην αρχή της τοποθέτησής μου ως Επιμελητήριο το κρεβάτι του Προκρούστη, όπου τους βάζουμε όλους πάνω στην έδρα και τους κόβουμε ή τους μορφοποιούμε ανάλογα με τις ιδέες που θέλουμε να εκφράσουνε. Δεν έχω αυτή την άποψη, θεωρώ ότι πρέπει τα πράγματα να είναι πολύ πιο συνθετικά, τουλάχιστον στον χώρο του Επιμελητηρίου. Βεβαίως σ' ένα ζήτημα όπως στην εκτός σχεδίου δόμηση που συζητείται, αξιολογείται τέλος πάντων ο τρόπος που αντιμετωπίστηκε από το ισχύον χωροταξικό. Οι απόψεις, οι ιδέες ή αν θέλετε τα συμφέροντα ακόμα των συναδέλφων που συμμετείχαν είναι διαφορετικά. Υπάρχουν απόψεις του ότι πρέπει να καταργηθεί η εκτός σχεδίου δόμηση, μέχρι απόψεις που λένε να καταργηθεί κάθε όριο και να κτίσουμε όπου θέλουμε.

Όπως καταλαβαίνετε το ζήτημα που έχει να κάνει με τη σύνθεση αυτών πραγμάτων, δεν είναι ένα ζήτημα το οποίο σώνει και καλά πρέπει να είναι διατυπωμένο στις θέσεις εργασίας αυτού

του κειμένου. Νομίζω ότι η ομάδα μελέτης στην οποία πρέπει να δείχνουμε μία εμπιστοσύνη, οι συνάδελφος η Ράνια η Κλουτσινιώτη που είναι πάρα πολύ έμπειρη και έχει αποδείξει μέχρι τώρα ότι η προσέγγισή της είναι ιδιαίτερα πολύπλοκη και ιδιαίτερα ευαίσθητη πάνω σε πολλά ζητήματα, είναι μια επικεφαλής μιας ομάδας, η οποία ομάδα πιστεύω ότι έχει όλες τις προδιαγραφές για να κάνει πραγματικά μια προσέγγιση και εμείς να λειτουργήσουμε...

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Εγώ θεωρώ Πρόεδρε ότι είναι πραγματικά άδικο να συζητάμε δέκα άνθρωποι για το χωροταξικό. Εγώ θεωρώ ότι η συζήτηση ξεκινάει τώρα και ότι δεν σταματάει. Είναι αλήθεια ότι η Περιφέρεια Κρήτης βιάστηκε πάρα πολύ, διότι είμαστε η πρώτη Περιφέρεια που ψήφισε την Α1 φάση της αναθεώρησης 21 Φεβρουαρίου νομίζω. Φανταστείτε ότι οι υπόλοιπες Περιφέρειες στην Ελλάδα ψηφίζουν αυτό το μήνα. Δώσανε δηλαδή ένα μεγαλύτερο περιθώριο διαβούλευσης. Δεν ξέρω ποιος είχε την ευθύνη σε πρακτικό επίπεδο για τη διαβούλευση αυτή. Πιστέψτε με η διαβούλευση που έγινε για την Α1 φάση του χωροταξικού. Εμείς αποδελτιώσαμε και τις 29 ιδέες, απόψεις και κείμενα που είχαν κατατεθεί, από δήμους, κινήσεις πολιτών, οικολογικές ομάδες, πολιτικούς σχηματισμούς, τοπικούς σχηματισμούς, σας πληροφορώ ότι τα περισσότερα διατρέχονται από μια φοβερή προχειρότητα. Δεν ήτανε ενημερωμένοι, οι περισσότεροι δεν είχαν κάτσει να διαβάσουν 450 σελίδες κείμενο, με αποτέλεσμα πιστεύω ότι ουσιαστικά η πρώτη και ουσιαστική και συστηματική τοποθέτηση πάνω στο συνολικό κείμενο της Α1 φάσης, έγινε από την ομάδα αυτή εργασίας του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

Η ομάδα εργασίας αυτή έβαλε ζητήματα και νομίζω ότι από εδώ και πέρα έχουμε πραγματικά κάθε λόγο να συνεχίζουμε αυτή τη συζήτηση και να πάρουμε πια τις θέσεις τις οποίες θα προτείνουμε ως Επιμελητήριο στην επόμενη, στη δεύτερη φάση.

Πιστεύω ότι πρέπει να βάλετε πολύ νωρίς, τον Ιούλιο κ. Πρόεδρε μια συνάντηση, ειδικά επί τούτου του θέματος, μάλλον μια συνεδρίαση, να συζητηθούν τα θέματα τα οποία τίθενται από

εδώ και πέρα με δυναμικό τρόπο στο χωροταξικό και νομίζω ότι δεν σταματάει η κουβέντα, ούτε είναι άκαιρη. Τώρα ξεκινάει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, συνάδελφε Μπριλάκι τι θέλεις να πεις;

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Εγώ θα ευχόμουν να βοηθήσουνε και οι παρατάξεις και συνάδελφοι ξεχωριστοί, να φέρουνε χωριστά θέματα επιμέρους για την ανάπτυξη, που να μπορεί να βγει συζήτηση και πόρισμα και να πει το Επιμελητήριο μια άποψη για κάποιο επιμέρους θέμα. Διότι όπως είπε και ο Κώστας είναι πολύ ευρύ το θέμα, τι να πούμε τώρα; Να σώσουμε την Ελλάδα;

Εγώ συμφωνώ σ' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή; Επί του πρακτέου έχεις κάτι συγκεκριμένο;

ΜΠΡΙΛΑΚΙΣ: Αναμένω πρωτοβουλίες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μάλιστα.

Λοιπόν συνάδελφοι, εν κατακλείδι, ωραία, θέλεις κάποιος να πει κάτι άλλο; Όχι. Νομίζω ότι συμφωνείτε αν δεν συμφωνείτε να το πείτε, να κάνουμε μια συνεδρίαση Ιούλιο, με θέμα τις απόψεις του ΤΕΕ για την πρώτη φάση αναθεώρησης του περιφερειακού σχεδιασμού.

Επί του θέματος της ανάπτυξης τώρα, έχετε κάποια πρόταση; Θέλετε να συζητήσουμε κάτι;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Όχι να αποφασίσουμε να γίνει μία ημερίδα γύρω στον Σεπτέμβρη με θέμα ανάπτυξη...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, όπως ξέρεις αγαπητή συναδέλφισσα Ειρήνη για να γίνει αυτό πρέπει να οριστεί μια ομάδα να προετοιμάσει αυτή τη δουλειά. Θέλετε να ορίσουμε μία ομάδα ή να παραπεμφθεί το θέμα στη Διοικούσα;

ΒΡΕΝΤΖΟΥ: Όχι τώρα, ας αποφασίσουμε και μπορούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ωραία, συμφωνούμε να κάνουμε μια ημερίδα εσείς που είσαστε εδώ; Συμφωνούμε; Συμφωνούμε, απλώς πρέπει να ορίσουμε μία ομάδα, ίσως στην επόμενη συνεδρίαση που να ασχοληθεί με το θέμα.

Λοιπόν, θα κάνομε μία συνεδρίαση μέσα Ιουλίου με θέμα το χωροταξικό.

Καλή σας νύχτα.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Η ώρα είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η ώρα είναι 23:15, καληνύχτα.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΑΠΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ-ΜΑΥΡΑΚΗ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ